

ព្រះពុទ្ធរាជ្យ សេខ នាខ អគ្គាធិការរងនៃពុទ្ធិកសិក្សា
កែសម្រួលដោយពិនិត្យពិច័យ

សម្រាប់អក្ខបទ

ប្រធានសព្ទ
សម្រាប់ថ្នាក់ឆ្នាំទី ១ និង ថ្នាក់ឆ្នាំទី ២
នៃសាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា

១២៥
១៩៩

ភ្នំពេញ
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
ព.ស ២៥៣៩

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្ស កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rissho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

ព្រះពុទ្ធរង្ស សេខ នាខ អគ្គាធិការរងនៃពុទ្ធិកសិក្សា
កែសម្រួលដោយពិនិត្យពិច័យ

ស្បៀងរក្ខបទ

១៣៩០/៩៥
06.12

ប្រធានសព្ទ
ស្បៀងរក្ខបទ ១ និង ២
នៃសាលាពុទ្ធិកសិក្សា

បោះពុម្ពឡើងវិញ ចំនួន ៣.៥០០ ច្បាប់
តាមច្បាប់បោះពុម្ពលើកទី ២

ភ្នំពេញ
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
ព.ស ២៥៣៩ គ.ស ១៩៩៥

សេចក្តីបញ្ជាក់ ចំពោះការបោះពុម្ពឡើងវិញ

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយមានការឧបត្ថម្ភពីអង្គការជំនួយស្ត្រីជប៉ុន (JSRC) និងពីអង្គការ វិស្វកូស៊ី-កែ (RKK) ។

ការបោះពុម្ពឡើងវិញលើកនេះ ធ្វើឡើងដោយថតចម្លងពីសៀវភៅច្បាប់ដើមទាំងស្រុង ។ ហេតុនេះ ប្រសិនបើមានកំហុសអក្ខរាវិរុទ្ធក្តី កំហុសក្នុងការរៀបរៀងឃ្លា ក្តី នោះគឺជាលក្ខណៈដែលមានក្នុងច្បាប់ដើមពីមុនមក ។

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ សូមអរគុណទោសជាមុន ចំពោះកង្វះខាតផ្សេងៗ ដែលអាចនឹងកើតមានដោយអចេតនា ក្នុងការបោះពុម្ពឡើងវិញនេះ ។

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នឹងខិតខំចាត់ការបោះពុម្ពសៀវភៅសិក្សា និងសៀវភៅអានគ្រប់បែបយ៉ាងផ្សេងទៀត ដើម្បីតម្រូវទៅតាមការចាំបាច់ប្រើប្រាស់របស់សាធារណជនផង ដើម្បីរក្សាមរតកវប្បធម៌ អក្សរសាស្ត្រ អោយគង់វង្ស និងរីកចំរើនផង ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត ចំពោះអង្គការជំនួយស្ត្រីជប៉ុន (JSRC) និងអង្គការ វិស្វកូស៊ី-កែ (RKK) ដែលបានផ្តល់ការឧបត្ថម្ភដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមដល់ការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះ ។

ភ្នំពេញ, ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

ごあいさつ

この本は、立正佼成会と曹洞宗国際ボランティア会との共同プロジェクトとして印刷されました。

この本が、日本の仏教徒とカンボジアの人々との友情のきずなとなり、カンボジアの文化発展に貢献できれば幸いです。

និវេទនកថា

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយអង្គការ
ជំនួយស្រួតស្រ័យជប៉ុន (JSRC) និងដោយមានការឧបត្ថម្ភពី

អង្គការ រិស្ស កូស៊ី-កៃ (RKK)

យើងអធិដ្ឋាន សូមអោយសៀវភៅនេះបានជាវិភាគទាន
រក្សាមិត្តភាពជាមួយប្រជាជនកម្ពុជា និងថែរក្សាសម្បត្តិសាសនា និង
សម្បត្តិវប្បធម៌របស់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

ACKNOWLEDGEMENT

This book has been printed by Japan
Sotoshu Relief Committee (JSRC) with the
contribution from

Rissho Kosei-Kai (RKK)

We pray that this book would contribute
to the friendship with Cambodian people and
their religious and cultural preservation.

ព្រះពុទ្ធវង្ស

សេខ - នាទ

អគ្គាធិការរងនៃពុទ្ធិកសិក្សា
កែសម្រួលដោយពិនិត្យតិច័យ

សម្រាប់អគ្គបទ

ប្រធានសព្ទ

សម្រាប់ថ្នាក់កណ្តាល ១

នៃសាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា

ក្នុង

កម្មវិធី

តម្កល់ទុកតាមច្បាប់លេខ ៣៩៦
ចុះថ្ងៃទី ៣១-១០-៦៩-បោះពុម្ពលើកទី ២
ចំនួន ២.០០០ ក្បាល

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

ព. ស. ២៥១៩

គ.ស. ១៩៧០

អារម្ភកថា

● នៅសាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សាសព្វថ្ងៃ អត្ថបទជាភាសាជាតិ សម្រាប់ការ
អាននិងសរសេរតាមសូត្រ ដែលស្របតាមប្រធានសព្វនេះ នៅខ្លះច្រើនណាស់
ជាហេតុនាំឲ្យលោកគ្រូបង្រៀនលំបាកពន់ពេក ក្នុងការអនុវត្តតាមកម្មវិធីសិក្សា
ផ្នែកភាសាជាតិ ។

● អាស្រ័យហេតុនេះ ខ្ញុំបានប្រគល់ភារៈ ឲ្យលោក ច័ន្ទ ស៊ីម
ជួយរៀបរៀងអត្ថបទទាំងអស់នេះ ហើយខ្ញុំយកមកកែសម្រួលដោយពិនិត្យពិច័យ
រួមជាសៀវភៅមួយឈ្មោះថា **សៀវភៅសម្រាប់អនុវត្តបទ** ខ្ញុំយល់
ថាសៀវភៅនេះ ទុកជាឧបករណ៍មួយ មានសារៈដ៏សំខាន់ដល់លោកគ្រូនិងសិស្ស
ប្រចាំថ្នាក់ទី ១ និងទី ២ នៃសាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា ស្របទៅតាមគោលបំណង
នៃការបង្កើតពុទ្ធិកបឋមភូមិ ។

រតន្ត្រីណាយ, ថ្ងៃ ទី ២៥ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៦៩

ព្រះពុទ្ធវិចារ្យ សេង - នាង

អគ្គាធិការរងនៃពុទ្ធិកសិក្សា

មាតិកាអត្ថបទដ្ឋាន់ទី ១

<p>អំពីវត្ត ទំព័រ ១</p> <p>វត្តឧណ្ណាលោម - ២</p> <p>សិទ្ធិត្ថកុមារ - ៣</p> <p>ព្រះពុទ្ធវិន័យ - ៤</p> <p>អាគារីយវិន័យ - ៥</p> <p>អនាគារីយវិន័យ - ៦</p> <p>សាមណេរសន - ៧</p> <p>បព្វជិត - ៨</p> <p>ចៅអធិការ - ៩</p> <p>នាទីចៅអធិការ - ១០</p> <p>អនុគណ - ១១</p> <p>នាទីអនុគណ - ១២</p> <p>មេគណ - ១៣</p> <p>នាទីមេគណ - ១៤</p> <p>ថេរសភា - ១៥</p> <p>ឧបាសក - សិកា - ១៦</p> <p>សមណសក្តិ - ១៧</p> <p>សមណបរិក្ខារ - ២០</p>	<p>រឿងសុទ្ធក ទំព័រ ២១</p> <p>នាងវិសាខា - ២២</p> <p>អំពីភូមិ - ២៣</p> <p>អ្នកស្រុក - ២៤</p> <p>របរអ្នកស្រុក - ២៥</p> <p>ជីវភាពអ្នកស្រែ - ២៦</p> <p>ជីវភាពឧស្សាហករ- ២៧</p> <p>នាយស្នូនឆ្នាំង - ២៨</p> <p>ជាន់កំបោរ - ២៩</p> <p>ជាន់ឈើ - ៣០</p> <p>រឿងអណ្តើកនិងស្វា - ៣១</p> <p>អស្សតរអស់ប្តី - ៣២</p> <p>ជីវភាពអ្នកចំការ - ៣៣</p> <p>ជាន់តម្រាញ - ៣៤</p> <p>បុណ្យចូលឆ្នាំ - ៣៥</p> <p>បុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ - ៣៦</p> <p>ទង់ជាតិ - ៣៧</p> <p>ទង់សាសនា - ៣៨</p>	<p>ទង់មហារាជ ទំព័រ ៣៩</p> <p>ទង់ជ័យ - ៣៩</p> <p>ថ្ងៃទី ៩ វិច្ឆិកា - ៤០</p> <p>អត្តពុទ្ធសាសន្ត - ៤១</p> <p>បត្តម្តី - ៤១</p> <p>ជីវភាពមនុស្ស - ៤២</p> <p>ជាន់ដើម - ៤២</p> <p>គេហដ្ឋាន - ៤៣</p> <p>អំពីញាតិ - ៤៤</p> <p>អំពីគ្រួសារ - ៤៥</p> <p>សេចក្តីស្នេហា - ៤៦</p> <p>របស់បុត្រជីតា - ៤៦</p> <p>សាមណេរសន - ៤៧</p> <p>និងមាតា - ៤៧</p> <p>សេចក្តីស្នេហា - ៤៨</p> <p>របស់មាតាបិតា - ៤៨</p>
---	---	--

មាតិកាអត្ថបទឆ្លាត្រី ២

<p>មុខវិជ្ជានៅពុទ្ធិក សិក្សា ទំព័រ ៥១ ពុទ្ធិកសិក្សា សម័យដើម — ៥២ អំពីសិស្សល្អ — ៥៣ អតីតសាលា បឋមសិក្សា — ៥៤ ការគ្រប់គ្រងដុះ — ៥៦ ពុទ្ធិកសិក្សា សម័យឯករាជ្យ — ៥៧ ព្រះពុទ្ធ — ៥៨ ចិត្តមាតាបិតា — ៥៩ ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃជីវិត — ៦១ អំពីមុខការ — ៦២ សេចក្តីព្យាយាម — ៦៣ សត្វរុយនិងម្លូស — ៦៥ វិជ្ជាពេទ្យ — ៦៦ កសិកម្ម — ៦៧ វិធីសាបស្រូវ — ៦៩ រដូវស្លូង — ៧០</p>	<p>វិធីបញ្ចូលទឹក ក្នុងស្រែ ទំព័រ ៧១ រដូវប្រូតស្រូវ — ៧២ ចម្រុតស្រូវ — ៧៤ ពាណិជ្ជកម្ម ៧៥ អាទិលនិងអាខូច — ៧៦ ក្តែក ១ ដា ក្តែក ១០ ៧៨ ជ្រារនៅជនបទ ៨០ ម៉ាស៊ីនភិនស្រូវ — ៨១ វិធីភិនស្រូវ — ៨៣ មាតុភូមិខ្មែរ — ៨៤ សន្តានចិត្តខ្មែរ — ៨៥ ព្រះពុទ្ធសាសនា — ៨៧ ពុទ្ធចក្រ និង អាណាចក្រ — ៨៨ រដ្ឋាភិបាល និង ព្រះពុទ្ធសាសនា — ៨៩ ពុទ្ធសាសនុប្បត្តិ — ៩០ ពិធីសម្ពោធព្រះ ត្រៃបិដក — ៩១</p>	<p>បុព្វហេតុនៃបុណ្យសម្ពោធព្រះត្រៃបិដក ទំព័រ ៩២ ក្រុមជំនុំព្រះ ត្រៃបិដក — ៩៤ ផលប្រយោជន៍ ព្រះត្រៃបិដក — ៩៥ ន័យនៃព្រះត្រៃបិដក — ៩៦ បច្ច័យពុទ្ធវិចារ — ៩៧ បច្ច័យពុទ្ធវិចារ(ត) — ៩៩ យុវជននិងព្រះ ត្រៃបិដក — ១០០ គ្រូបាអាចារ្យ និង សិស្ស — ១០១ សង្គ័ហធម៌ — ១០២ សូស្ត្រនិងអព មន្ត្រីល — ១០៣ អច្ឆរិយាភិ និស្ស័មណ៍ — ១០៥ ទុក្ខកិរិយា — ១០៦ ពុទ្ធបូជា — ១០៧ ចិត្តកក្កិ — ១០៨</p>
--	---	--

អំពីវិញ្ញាណ

● វិញ្ញាណ ជាលំនៅនៃបព្វជិត អ្នកប្រព្រឹត្តកុសលធម៌ ដើម្បីចេញចាកកាយ និងដើម្បីសិក្សាអប់រំបន្តិកាយ ឲ្យឆ្ងាយចាកអវិជ្ជា ។

វិញ្ញាណ សំដៅយកទីអារាវសទាំងមូល ដែលមានព្រះវិហារកុដិ ឧបដ្ឋានសាលា សាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា សាលាបឋមសិក្សា ហោត្រ័យ ចេតិយ ឈាបនដ្ឋាន វត្តកុដិ តាំងនៅច្រុងច្រាង តម្រៀបគ្នាជាជួរ គួរជាទីជ្រះថ្លា ។ ក្រៅពីនោះមាន សួនច្បារលាយចម្រុះដោយបុប្ផជាតិផ្សេង ៗ មានដើមរុក្ខជាតិធំ ៗ បែកបែកសាខា ប្រកបដោយម្លប់ត្រឈឹងត្រឈៃស៊ឹមទ្រុម គួរជារមណីយដ្ឋាន ដល់ឧបាសក ឧបាសិកា ដែលមានប្រាថ្នាសាងសីលទាន ដើម្បីជាសម្បត្តិទៅកាន់បរលោក ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : វត្ត បព្វជិត កុសលធម៌ អវិជ្ជា
សាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា ត្រឈឹងត្រឈៃ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ព្រះវិហារ កុដិ
ផ្សេង ៗ ប្រាថ្នា បរលោក ។
- ៣- វត្តលោកនៅក្នុងសង្កាត់- ស្រុក- ខេត្តណា? មានកុដិប៉ុន្មានខ្នង ?
លោកគ្រូចៅអធិការព្រះនាមអ្វី? គ្រូបង្រៀនលោកព្រះនាមអ្វី?
- ៤- សាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា ដែលលោកស្នាក់សិក្សា នៅក្នុងសង្កាត់
ស្រុក ខេត្តណា?

វត្តឧណ្ណាលោម

● វត្តឧណ្ណាលោម ជាវត្តមួយធំជាងគេក្នុងកម្ពុជរដ្ឋ នាបច្ចុប្បន្ន-សម័យ ។ នៅទិសខាងកើត មានទន្លេចតុម្ពុខ ដែលមានធារទឹកធំលឿងលើយ, ទិសខាងត្បូង មានវាលព្រះមេរុនិងនិវេសន៍វាំង គួរជាទីស្ងប់ស្ងួន នៃទស្សនិកជនទាំងឡាយ, ទិសខាងលិច មានពន្ធនាគារជាទីស្ងប់ស្ងៀម, ទិសខាងជើង មានផ្សារមួយ ហៅថា ផ្សារកណ្តាល ។

នៅក្នុងអារាមនោះ មានព្រះវិហារមួយធំ កំពូលដូចប្រាសាទបុរាណ ខ្ពស់ស្តើមស្តែក, មហាកុដិជិតនោះ មានកំពូលប្រដាប់ដោយជហ្វាដងក្តារ, មានឈាបនដ្ឋានមួយធំ ស្ថិតនៅទិសពាយព្យនៃមហាកុដិ, នៅទិសឧត្តរនៃមហាកុដិ មានចេតិយមួយធំ ដែលរដ្ឋាភិបាលនិងពុទ្ធបរិស័ទសាងឡើង សម្រាប់តម្កល់ព្រះអដ្ឋិធាតុ ព្រះសង្ឃរាជ ឬ ព្រះសង្ឃនាយក ។ ក្រៅពីនោះ មានកុដិជាច្រើនស្ថាបនាដោយឥដ្ឋនិងស៊ីម៉ង់ត៍ស្ទើរតែទាំងអស់ ។ ក្នុងកុដិនីមួយ មានវត្តកុដិបរិបូណ៌ដោយអនាម័យដ៏ល្អ ។ គួរជាទីជ្រះថ្លា ។

សំណួរ

- ១- ច្រវពន្យល់ពាក្យ: កម្ពុជរដ្ឋ បច្ចុប្បន្នសម័យ ពន្ធនាគារ ផ្សារ ខ្ពស់ស្តើមស្តែក។
- ២- ច្រវតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ទិស ទស្សនិកជន ឈាបនដ្ឋាន ទន្លេចតុម្ពុខ សាង អនាម័យ ។
- ៣- ច្រវរកវេវចនសព្ទនឹងពាក្យ : អារាម អាគារ ។
- ៤- វត្តឧណ្ណាលោមតាំងនៅឯណា? ក្នុងវត្តនោះមានអ្វីខ្លះ? វត្តកុដិ ស្ថិតនៅត្រង់ណា?

សិទ្ធិត្ថកុមារ

● សិទ្ធិត្ថកុមារ ជាអាជ្ញាប័ត្រនៃព្រះបាទសុខោទន៍និងព្រះនាងសិរីមហាយាយា សោយរាជ្យនៅក្រុងកបិលពស្ត ។ ព្រះរាជកុមារអង្គនេះ ទ្រង់ប្រសូតនៅ ថ្ងៃពេញបូណ៌មី ខែពិសាខ ឆ្នាំច មុនពុទ្ធសករាជ ៨០ ឆ្នាំ ក្រោមដើបសាលព្រឹក្ស ក្នុងលុម្ពីនីវនឧទ្យាន ត្រង់ចន្លោះនគរកបិលពស្តនិងនគរទេវទហៈ ។ ព្រះរាជ- កុមារ បានទទួលមង្គលភិសេក ជាមួយនឹងនាងពិម្ពាយសោធរា ក្នុងព្រះជន្ម ១៦ រស្សា ។ ព្រះវរបិតា បានឲ្យសោយរាជ្យស្នងព្រះអង្គយ៉ាងសុខសាន្ត តែព្រះអង្គ ពុំត្រេកអរក្នុងសិរីរាជសម្បត្តិទេ ទ្រង់បែរជាចេញទៅសាងបព្វជ្ជា តាមពុទ្ធប្បវេណី វិញ ។ ក្រោយពីបានបំពេញទុក្ខរកិច្ច អស់ប្រាំមួយព្រះរស្សាគត់ ទ្រង់កម្ចាត់បង់ វាតាទិក្ខុលេស បានត្រាស់ដឹង នូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ មានព្រះនាមប្រាកដ ថាព្រះពុទ្ធ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ; សោយរាជ្យ ប្រសូត ឧទ្យាន ព្រះជន្ម ទុក្ខរកិច្ច ។
- ២- ចូរតែងឃ្លានឹងពាក្យ; សិទ្ធិត្ថកុមារ ក្រុងកបិលពស្ត ព្រះវរបិតា បព្វជ្ជា វាតាទិក្ខុលេស ។
- ៣- ព្រះពុទ្ធយើងនេះ ប្រសូតនៅថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំអ្វី? កាលនៅជាកុមារមានព្រះនាម ដូចម្តេច? មាតាបិតាព្រះនាមអ្វី? ទ្រង់ចេញទៅសាងផ្នូសក្នុងព្រះជន្ម ប៉ុន្មាន? បានត្រាស់នៅឆ្នាំណា? កន្លែងណា? ព្រះជន្មប៉ុន្មាន? បរិនិព្វាន នៅថ្ងៃខែឆ្នាំអ្វី? កន្លែងណា?
- ៤- ចូររៀបរាប់ដោយមាត់ទទេ នូវប្រវត្តិព្រះពុទ្ធ តាមអត្ថបទនេះ ។

ព្រះពុទ្ធវិន័យ

● ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់បានត្រាស់ដឹង នៅប្រទេសឥណ្ឌា ក្នុងជន្មាយុ សាមសិបប្រាំព្រះវស្សា ។ ព្រះភគវន្តមុនីអង្គនេះ បានប្រកាសសាសនា អស់រយៈ កាល វែសសិបប្រាំឆ្នាំគត់ ។ ទ្រង់បានអប់រំសត្វលោក ឲ្យស្គាល់លក្ខណៈច្បាប់ របស់ខ្លួន ដោយមាត្រាក្រឹត្យក្រម ដែលហៅថាវិន័យ ។ វិន័យជាខ្សែបន្ទាត់សម្រាប់ តម្រង់មនុស្ស ដែលរស់នៅក្នុងសង្គម ឲ្យបានប្រកបដោយសុខសាន្តត្រាណ មាន សាមគ្គីរាប់រកគ្នា ។ វិន័យនោះ ចែកចេញជាពីរយ៉ាង គឺអនាគារិយវិន័យ វិន័យ សម្រាប់គ្រហស្ថ ; អនាគារិយវិន័យ វិន័យសម្រាប់បព្វជិត ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ៖ ត្រាស់ដឹង សាសនា អប់រំ វិន័យ សុខសាន្ត ។
- ២- ចូរតែងឃ្លានឹងពាក្យ៖ ព្រះជន្មាយុ សត្វលោកវិន័យ សាមគ្គី គ្រហស្ថ ។
- ៣- វិន័យ ជាអ្វី ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ ? បើពុំមានវិន័យទេ តើលោក នឹងទៅជាអ្វី ? ចូរពន្យល់ឲ្យច្បាស់លាស់ ។
- ៤- ចូរតែងអត្ថបទថ្មីមួយទៀត ឲ្យបានប្រាំបន្ទាត់ និយាយអំពីព្រះពុទ្ធវិន័យ ។

អាគារិយវិន័យ

● វិន័យ ឬ ច្បាប់ ដែលសម្រាប់អប់រំត្រហស្ថ អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះ ហៅថា អាគារិយវិន័យ ។ អាគារិយវិន័យនេះ សំដៅយក ការលះបង់អកុសលកម្មប្រមាណ ១០ គឺកាយកម្ម ៣ : បាណាតិបាត បំបាត់ជីវិតអ្នកដទៃ, អទិន្ទាទាន ការលួចទ្រព្យ អ្នកដទៃ, កាមេសុមិច្ឆាចារ ការប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាយ; វចិកម្ម ៤ : មុសា ការ កុហក, បិសុណារាចា ការនិយាយញុះញង់គេ, ផរុសវាចា ការនិយាយចាក់ ដោតគេ, សម្មប្បលាប : ការនិយាយពិកិច្ចការឥតប្រយោជន៍, មនោកម្ម ៣ : អភិជ្ឈា ការរំពៃទ្រព្យអ្នកដទៃ ព្យាបាទ , ការចងគំនុំគំគូនអ្នកដទៃ, មិច្ឆាទិដ្ឋិ ការយល់ខុស ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : អាគារិយវិន័យ អកុសលកម្មប្រមាណ ១០ ញុះញង់ ប្រយោជន៍ ការរំពៃ ។
- ២- វិន័យ និងអាគារិយវិន័យ ខុសគ្នាយ៉ាងណា ? ចូរពន្យល់ ។
- ៣- អកុសលកម្មប្រមាណ ១០ តើអ្វីខ្លះ ? ចូររាប់ឬសរសេរឱ្យសព្វគ្រប់ ។
- ៤- ចូរពន្យល់អំពីអាគារិយវិន័យ ។

អនាគារិយវិន័យ

● អនាគារិយវិន័យ ជាវិន័យសម្រាប់អ្នកបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ។
 តាមពុទ្ធវិន័យ អ្នកបួសចែកចេញជាពីរប្រភេទ គឺសាមណេរនិងភិក្ខុ ។
 បញ្ចជិតទាំងពីរនេះ មានវិន័យផ្សេងៗ គ្នា ។ វិន័យសម្រាប់សាមណេរមាន ៣០
 គឺ សីល ១០ ទណ្ឌកម្ម ១០ និងនាសន្ត្ត : ១០ រួមជាមួយនឹងសេក្ខិយវត្ថុ ៧៥
 ព្រមទាំងអាទិលោកវដ្ឋសិក្ខាបទ និងវត្ថុខន្ធតទៀតផង ។ វិន័យសម្រាប់ភិក្ខុមាន ៤
 ដែលហៅថាសីល ៤ គឺ : បាតិមោក្ខសំរេសីល សីលគឺការសង្រួមក្នុងបាតិមោក្ខ,
 ឥន្ទ្រិយសំរេសីល សីលគឺការសង្រួមឥន្ទ្រិយទាំងប្រាំមួយ , បច្ចយសន្តិសិទ្ធសីល
 សីលគឺការពិចារណាប្រើប្រាស់នូវបច្ច័យ ៤, អាជីវបារិសុទ្ធិសីល សីលគឺសេចក្តី
 បរិសុទ្ធិនៃអាជីវ : ។

សំណួរ

- ១— ចូរពន្យល់ពាក្យ : អនាគារិយវិន័យ ពុទ្ធវិន័យ ទណ្ឌកម្ម
 សំរេសីល បច្ច័យ ។
- ២— ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : សាមណេរ ភិក្ខុ សីល
 ប្រើប្រាស់ អាជីវ : ។
- ៣— អនាគារិយវិន័យ និងអនាគារិយវិន័យ ថ្លែងគ្នាយ៉ាងណា ? ចូរពន្យល់ ។
- ៤— វិន័យរបស់សាមណេរ មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? ភិក្ខុមានសីលប៉ុន្មាន ? អ្វីខ្លះ ?
 ចូររាប់ ។ ឥន្ទ្រិយ ៦ អ្វីខ្លះ ?

សាមណេរ សន

● រឿងរាល់ព្រឹក សាមណេរ សន ក្រោកពីព្រលឹមស្រាង ។ លុបមុខ
ស្អាតស្អំ ចូលក្នុងសំណឹង ពិចារណាអតីតប្បទូរេត្វណៈ ដាក់ច្បាស់ក្នុងខ្លួន តពីនោះ
នេន សន ចាប់យកសៀវភៅមេរៀនទាំងឡាយ ដែលត្រូវសិក្សាព្រឹកនោះមក
ទន្ទេញ ។ ព្រះសុរិយាបញ្ចេញរស្មីច្បាស់, នេន សន ក៏បោសច្រាសលើកុដិក្រោម
កុដិ ព្រមទាំងទីវាលក្នុងអារាសវត្ត ដែលស្ថិតនៅជិត ។ កុដិរបស់លោក ដរាប
ដល់ស្អាតអស់ ។ ក្រោយពីឆាន់ចង្ហាន់ព្រឹករួចហើយ, សួរដូង ប៉ឹង ! ប៉ឹង !
សាមណេរ សន រៀបដំណើរឥតរួញរា ប្រញាប់ប្រញាល់ដើរតម្រង់ទៅកាន់ថ្នាក់
សិក្សាជាបន្ទាន់ ។

លោកគ្រូបង្រៀន និងលោកគ្រូចៅអធិការ ពេញចិត្តណាស់ ព្រោះនេន
សន ជាសិស្សតូច ហើយឧស្សាហ៍ខ្លីឃ្នាត យកចិត្តទុកដាក់ក្នុងឧបជ្ឈាយវត្ត ,
អាចរិយវត្ត និងសម្អាតលំនៅផង ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ក្រោក ស្អាតស្អំ អតីតប្បទូរេត្វណៈ ការសិក្សា ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ពិចារណា សៀវភៅ
ប្រញាប់ប្រញាល ចិត្ត ឧស្សាហ៍ ។
- ៣- ចូររកវេវចនសព្ទនឹងពាក្យ : ព្រះសុរិយា រស្មី ។
- ៤- ចូររៀបរាប់ពីការប្រព្រឹត្តិ របស់សាមណេរ សន រវាងលោកគ្រូចៅអធិការ
និងគ្រូបង្រៀនរបស់ខ្លួន ។

បញ្ជី

● ពាក្យថាបញ្ជី មានន័យថា លោកអ្នកដែលនឿយណាយក្នុងកាមគុណ ឬលោកអ្នកដែលចេញចាកគិហិភាព ចូលទៅកាន់បញ្ជីភាព ។ បញ្ជីនេះ បើប្រែឲ្យងាយយល់ គឺបានដល់ពាក្យសាមញ្ញថាអ្នកបួស ។ អ្នកបួសក្នុងពុទ្ធសាសនា នាបច្ចុប្បន្ននេះ សំដៅយកសាមណេរនិងភិក្ខុប៉ុណ្ណោះ, ក៏ប៉ុន្តែក្នុងពុទ្ធសម័យ សំដៅយកទាំងភិក្ខុ, ភិក្ខុនី, សិក្ខុមាណា, សាមណេរ និងសាមណេរីផង ។

● អ្នកបួសទាំងអស់នេះ ហៅថាបញ្ជីក្នុងពុទ្ធសាសនា ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : បញ្ជី កាមគុណ គិហិភាព សាមញ្ញ សិក្ខុមាណា ។
- ២- ចូរតែងឃ្លានឹងពាក្យ : ន័យ ចូលទៅ បញ្ជីភាព សាមណេរី ពុទ្ធសម័យ ។
- ៣- ចូររកសមិសសព្ទនឹងពាក្យ : អ្នក ក៏ ។
- ៤- សមណៈ និង បញ្ជី មានន័យផ្សេងគ្នាយ៉ាងណា? ចូរពន្យល់ ។

ចៅអធិការ

● ចៅអធិការ កើតឡើងដោយការបោះឆ្នោត ពីសំណាក់ភិក្ខុសាមណេរ គ្រប់រូប ដែលនៅក្នុងវត្ត, ភិក្ខុដែលត្រូវចាត់តាំងឲ្យឈរឈ្មោះបោះឆ្នោតនោះ ត្រូវមានចំណាស់ផ្លូវយ៉ាងតិចត្រឹមប្រាំវស្សា ព្រមទាំងមានគុណសម្បត្តិ និងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ផង ។ ក្នុងពេលបោះឆ្នោត ត្រូវមានមន្ត្រីសង្ឃពីសាលាអនុគណ និងមន្ត្រីអាណាចក្រ មានមន្ត្រីសាលាសង្កាត់ សាលាស្រុក ឬសាលាក្រុង មកសង្កេតពិនិត្យពិធីបោះឆ្នោតនោះ ។ ភិក្ខុសាមណេរក្នុងវត្ត ត្រូវជ្រើសយកភិក្ខុបី អង្គ គឺភិក្ខុដែលបានទទួលឆ្នោតច្រើនជាងគេ ត្រូវបានតំណែងជាចៅអធិការ, ភិក្ខុ ដែលបានឆ្នោតជាបន្ទាប់ ត្រូវបានតំណែងជាគ្រូសូធយស្តាំ ហៅថា ចៅអធិការរង ទីមួយ, ភិក្ខុក្រោយនេះ ត្រូវបានតំណែងជាគ្រូសូធយឆ្វេង គឺចៅអធិការរងទីពីរ ។

សំណួរ

- ១ - ចូរពន្យល់ពាក្យ : ចៅអធិការ ភិក្ខុ វស្សា មន្ត្រីសង្ឃ គ្រូសូធយ ។
- ២ - ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : គុណសម្បត្តិ សាលាគណ ពិនិត្យ ទទួល ។
- ៣ - ភិក្ខុដែលមានលក្ខណសម្បត្តិយ៉ាងណាខ្លះទើបអាចធ្វើជាចៅអធិការបាន? ចៅអធិការនិងឧបជ្ជាយ័មមានលក្ខណៈបែបគ្នាដូចម្តេចខ្លះ? ចូរពន្យល់ឲ្យច្បាស់លាស់។
- ៤ - ចូរពន្យល់អត្ថបទខាងលើនេះ ដោយគំនិតផ្ទាល់ ។

នាទីចៅអធិការ

● ចៅអធិការ មាននាទីគ្រប់គ្រងភិក្ខុសាមណេរទាំងអស់ ក្នុងអារាមវត្ត ។
ចៅអធិការ ត្រូវមានមន្ត្រីសង្ឃពីររូបទៀត ជួយគ្រប់គ្រងវត្តអារាម គឺគ្រូសូឡ
ស្តាំ និងគ្រូសូឡឆ្វេង ។ ទាំងបីអង្គនេះ ត្រូវបានទទួលតែងតាំងដោយ
ប្រកាសនីយបត្រ ពីសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ឬ ព្រះសង្ឃនាយក ដែលមានរដ្ឋ-
មន្ត្រីក្រសួងធម្មការ ទទួលស្គាល់តាមផ្លូវការ ខាងអាណាចក្រផង ។ ក្រោយ
ដែលបានតែងតាំងតាមផ្លូវការរួចហើយ មន្ត្រីសង្ឃទាំងបីអង្គនេះ មានភារៈដឹកនាំ
កិច្ចការសង្ឃ ឲ្យមានប្រព្រឹត្តិទៅស្រួលល្អ, រំលាប់អធិករណ៍ផ្សេង ។ ដែល
កើតឡើងក្នុងវត្ត ដោយមានទំនាក់ទំនង ជាមួយគណៈសង្ឃសាលាអនុគណ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : នាទី ប្រកាសនីយបត្រ សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ
សង្ឃនាយក ក្រសួងធម្មការ កិច្ចការព្រះសង្ឃ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ផ្លូវការ ដឹកនាំ ប្រព្រឹត្តិ
អធិករណ៍ គណៈសង្ឃ ។
- ៣- អំណាចនិងនាទី ប្រកាសនីយបត្រ ចូរពន្យល់ ។
- ៤- ចៅអធិការមាននាទីដូចម្តេចខ្លះ ? ចូររៀបរាប់ដោយគំនិតផ្ទាល់ ។

អនុគណ

ចៅអធិការគ្រប់វត្ត ក្នុងស្រុកនីមួយៗ ត្រូវប្រជុំគ្នាជ្រើសរើសនូវចៅអធិការមួយរូប ដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ហើយដែលមានអារាសមិនឆ្ងាយពីសាលាស្រុក ឲ្យទទួលនាទីជាអនុគណ ។

● អនុគណ ត្រូវជ្រើសដោយវិធីបោះឆ្នោត ពីចៅអធិការ គ្រប់វត្តក្នុងស្រុក ហើយមានភិក្ខុបីរូបទៀត ជួយធ្វើការផងគឺ :

វិន័យធរអនុគណ លោកអ្នកស្នាក់ជំនាញ ខាងវិន័យ

សម្បត្តិអនុគណ លោកអ្នកកាន់បញ្ជីនិងឯកសារ

និងអនុលេខាធិការអនុគណ លេខាធិការផង ។

មន្ត្រីសង្ឃប្រចាំសាលាអនុគណទាំងបួនរូបខាងលើនេះ ត្រូវបានតែងតាំងឡើង ដោយប្រកាសនីយបត្រ ដូចចៅអធិការដែរ ។ ចំណែកអនុគណ មានសមណសក្តិ ឋានានុក្រម ទីជាព្រះគ្រូផង ។

សំណួរ

- ១— ចូរពន្យល់ពាក្យ : អនុគណ សមត្ថភាព សាលាស្រុក វិន័យធរ សម្បត្តិ លេខាធិការ ។
- ២— ចូរពន្យល់ឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ប្រជុំ ធ្វើការ អនុលេខាធិការ សមណសក្តិ ។
- ៣— ចូររកសមិសសព្ទនឹងពាក្យ : ការ សង្ឃ ។
- ៤— ចូរពន្យល់ន័យនៃអត្ថបទ និងប្រយោជន៍នៃការសិក្សាអត្ថបទនេះ ។

នាទីអនុគណ

● អនុគណ មាននាទីគ្រប់គ្រងត្រួតត្រាលើចៅអធិការគ្រប់វត្ត ក្នុងស្រុក របស់ខ្លួន ។ បើមានអធិការណ៍កើតឡើងក្នុងវត្តណាមួយ គណៈសង្ឃមានចៅ អធិការជាដើម រំងាប់មិនបាត់ស្ងាត់ទេ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងអធិការណ៍នោះ ទៅ គណៈសង្ឃទី ២ គឺសាលាអនុគណ ។ បើគណៈសង្ឃសាលាអនុគណ សម្រុះ សម្រួល ឬវិនិច្ឆ័យរំងាប់ ហើយអធិការណ៍នោះស្ងប់រំងាប់បានជាការល្អ បើមិនស្ងប់ ទេ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងនោះ ទៅគណៈសង្ឃទី ៣ គឺសាលាគណ ដែលមាន មេគណ ជាប្រធាន ។

● ព្រះគ្រូអនុគណគ្រប់ស្រុក មាននាទីប្រជុំចៅអធិការគ្រប់វត្តក្នុងស្រុក កំណត់ប្រាំមួយខែម្តង ដើម្បីរំលឹកចៅអធិការគ្រប់រូប តាមបញ្ញត្តិ ឬសង្ឃប្រកាស នៃសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ , ព្រះសង្ឃនាយក , ក្រសួងធម្មការ ឬ សេចក្តីសម្រេច របស់អនុសំរុញរមហាសន្និបាត ដែលមានរឿងរាល់ឆ្នាំ នៅក្រុងភ្នំពេញ ឬ ក៏ពិគ្រោះ ផ្ទាល់នឹងចៅអធិការគ្រប់វត្ត ដើម្បីរារកសេចក្តីចម្រើនខាងព្រះពុទ្ធសាសនា ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ត្រួតត្រា អធិការណ៍ គណៈសង្ឃ វិនិច្ឆ័យ បញ្ញត្តិ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យរំងាប់ សំណុំរឿង កំណត់ ព្រះសង្ឃនាយក,
- ៣- ចូរធ្វើនិងប្រែកិរិយាសព្ទទាំងនេះ : ឱ្យទៅជានាមៈ
ប្រព្រឹត្ត, បញ្ញត្ត, ប្រសូត, ច្បូត, សន្មត, អនុម័ត ។
- ៤- ចូរពន្យល់អំពីនាទី អនុគណ ក្រោយពេលដែលបានអានអត្ថបទនេះរួច ។

មេតណ

● ក្នុងខេត្តនីមួយៗ កាលបើមានអនុគណត្រប់ស្រុកហើយ ។ អនុ-
គណទាំងអស់ ត្រូវប្រជុំគ្នាបោះឆ្នោតជាផ្លូវការ ដើម្បីជ្រើសតាំងអនុគណមួយរូប
ដែលមានសមត្ថភាពជាងគេ ហើយដែលមានអារាស ស្ថិតនៅក្នុងក្រុងជិតសាលា
ខេត្ត ឲ្យធ្វើជាមេគណ ។

មេគណ ត្រូវជ្រើសរើសភិក្ខុបួនរូបទៀតឲ្យជួយធ្វើការ គឺបាឡាត់គណ (មេ
គណរង) វិន័យធរគណ គឺអ្នកស្នាត់ជំនាញខាងវិន័យ, សមុហ៍គណ គឺអ្នក
កាន់បញ្ជីនិងឯកសារ, លេខាធិការគណ គឺស្មៀនគណ ។

មន្ត្រីសង្ឃសាលាគណទាំងប្រាំរូបនេះ ត្រូវតែងតាំងឡើងដោយប្រកាសនីយ-
បត្រ ដូចមន្ត្រីសង្ឃសាលាអនុគណដែរ ហើយមានសមណសក្តិឋានានុក្រមដំបូង
ទីជាព្រះត្រៃ ។ តខាងក្រោយមក មេគណ កាលបើមានការស្នើសុំអំពីលោកអ្នក
ឧកញ៉ា អភិបាលខេត្ត ក៏អាចឡើងឋាននូវ ទីជាសមណសក្តិបាន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ: មេគណ សាលាខេត្ត បញ្ជី ឯកសារ ឋានានុក្រម។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ: មេគណ ជ្រើសតាំង ស្ថិតនៅ
បាឡាត់គណ សមុហ៍គណ ។
- ៣- ចូរពន្យល់របៀបប្រើ យុគលតិកុំ និងវិសដ្ឋនី (រះមុខ) ។
- ៤- ចូរពន្យល់ន័យនៃអត្ថបទខាងលើនេះ ។

នាទីមេគណ

● មេគណ មាននាទីស្នើសូមតាមផ្លូវការ ចំពោះសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ឬព្រះសង្ឃនាយកនូវតំណែងតាំងព្រះថេរៈមួយរូប ពីររូប ឬច្រើនរូប ឲ្យមានសមណ-សក្តិជាទីព្រះគ្រូ ដើម្បីជួយបំពេញកិច្ចការរបស់លោក នៅសាលាគណ ។ សាលាគណ ជាគណៈសង្ឃទី ៣ មាននាទីជំនុំជម្រះ និងសម្រេចសេចក្តីនៃអធិការណ៍ ដែលគណៈសង្ឃទី ២ គឺសាលាអនុគណពុំអាចរំដាប់បាន ។ បើអធិការណ៍នោះ មិនព្រមស្តាប់ទេ សាលាគណត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿង ទៅគណៈសង្ឃទី ៤ គឺក្រសួងព្រះសង្ឃរាជ ឬព្រះសង្ឃនាយក, បើសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ឬព្រះសង្ឃនាយកជំនុំជម្រះអធិការណ៍នោះស្តាប់បានជាការល្អ បើមិនស្តាប់ទេ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងនោះ ទៅគណៈសង្ឃទី៥ គឺថេរសភាជាន់ខ្ពស់ ។

សំណួរ

- ១— ចូរពន្យល់ពាក្យ : ស្នើសូម តំណែងតាំង ព្រះថេរៈ ទីព្រះគ្រូ ។
- ២— ចូរពន្យល់ន័យ : សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ និង ព្រះសង្ឃនាយក ប្រក្ខា យ៉ាងណា ?
- ៣ — ចូរពន្យល់ឧត្តមគតិអត្ថបទ : នាទីមេគណ ។
- ៤ — ចូររាប់ព្រះនាម នៃសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ និងព្រះសង្ឃនាយក តាំងពីអតីតកាលទល់នឹងបច្ចុប្បន្នកាលនេះ ។

ថេរសភា

សំណុំរឿងអធិករណ៍ ដែលសាលាគណបក្សនតាមរយៈ ទៅក្រសួង ព្រះសង្ឃរាជ ឬព្រះសង្ឃនាយក ។ កាលបើសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ឬព្រះសង្ឃនាយក ទ្រង់វិនិច្ឆ័យហើយ អធិករណ៍នោះអាចរំងាប់បាន នេះជាការល្អ បើមិនស្ងប់ទេ ត្រូវបញ្ជូនទៅគណៈសង្ឃទី ៥ គឺថេរសភា ។ បើគណៈសង្ឃថេរសភា ជំនុំជម្រះ ត្រឹមត្រូវតាមធម៌ ហើយដោយមានសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ឬសម្តេចព្រះសង្ឃនាយក យល់ព្រមផងនោះ ទុកជាចប់ស្រេចត្រឹមប៉ុណ្ណោះ នឹងឧទ្ធរណ៍ឬតវាយ៉ាងណាពុំបាន ឡើយ ។ គណៈសង្ឃទី ៥ នេះមានសមាជិកជាគណៈសង្ឃមន្ត្រីថ្នាក់ដទៃ ។ ចំនួន ប្រាំបួនរូប មានលេខាធិការ និងអនុលេខាធិការ ទីជាមន្ត្រីសង្ឃឬឋានានុក្រម រួមទាំងប្រធានមួយរូបផង ត្រូវជាដប់ពីររូប ។ សមាជិក ថេរសភាទាំងអស់ រួមទាំង អធិបតីផង ត្រូវតែងតាំងឡើងដោយក្រឹត្យ មាននាទីកាត់សេចក្តីដាច់ណាត់ ស្មើនឹងសាលាវិនិច្ឆ័យជាន់ខ្ពស់ ខាងអាណាចក្រដែរ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ថេរសភា ក្រសួង ជំនុំជម្រះ តាមធម៌ ឧទ្ធរណ៍ អង្គការ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : តាមរយៈ ប្រធាន សមាជិក ក្រឹត្យ ។
- ៣- ថេរសភា តាំងនៅឯណា ? លោកអ្នកដែលជំនាញគេ មាននាមជាអ្វី ? មានសមាជិកប៉ុន្មានរូប ?
- ៤- ចូររៀបរាប់សកម្មភាព និងអំណាចថេរសភា ។

ឧបាសក - ឧបាសិកា

ឧបាសក សំដៅយកអ្នកដែលចូលទៅអង្គុយជិតព្រះរតនត្រ័យ គឺអ្នកដែលប្រជិតប្រជី បម្រើបម្រាស់ គោរពរាប់អាន ឬជាព្រះរតនត្រ័យ ។ តាមន័យក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា សំដៅយកអ្នកដល់នូវព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរលឹក គឺគ្រូហស្តដែលចូលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាសិបសួន កាន់សិលធម៌ខ្ជាប់ខ្ជួន តាមក្រមច្បាប់នៃពុទ្ធសាសនិកជនជាគ្រូហស្ត ។ បើជាស្ត្រីវិញ គេហៅថាឧបាសិកា ។ ឧបាសកនិងឧបាសិកាទាំងពីរប្រភេទនេះ សុទ្ធតែពួកជនជាសប្បុរស មានសន្តានចិត្តចេះសន្តោសឆ្ពោះទៅរកព្រះពុទ្ធសាសនា ជាអ្នកកាន់សិលធម៌មានក្តីរុញរា មានសាមគ្គីសមគ្គាបង្កើតសេចក្តីសុខ នៅក្នុងលោកនេះ និងលោកខាងមុខ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ឧបាសក ឧបាសិកា ព្រះរតនត្រ័យ សប្បុរសសាមគ្គី ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ឧបាសក គោរព សិលធម៌ សន្តានចិត្ត រូបរួម ។
- ៣- ចូរប្រាប់ពាក្យ ដែលជានាមនាម នៅក្នុងអត្ថបទនេះ , ហើយពាក្យណាខ្លះមាននាទីជាសមាសនាម ? ចូរឲ្យឧទាហរណ៍ ។
- ៤- ចូរតែងអត្ថបទថ្មីមួយទៀត ដោយស្តីពីរឿងឧបាសក ឧបាសិកា តែកុំយកឃ្លាទាំងស្រុងក្នុងអត្ថបទនេះ មកធ្វើជាអត្ថបទថ្មី ។

សមណសង្កមនៃសង្ឃដ្ឋកំចត្វា

គណៈមហានិកាយ

១- ព្រះធម្មវិបស្សនា	១១- ព្រះវិន័យមុនី
២- ព្រះសម្មាធិធម្ម	១២- ព្រះទេពសត្តា
៣- ព្រះញាណកោសល	១៣- ព្រះសីលសំរេ
៤- ព្រះសិរិសង្កាមមុនី	១៤- ព្រះគម្ពីរត្ថេរ
៥- ព្រះសិរិវិសុទ្ធិ	១៥- ព្រះអរិយមគ្គញាណ
៦- ព្រះធម្មវង្សា	១៦- ព្រះវិភទ្ធុញាណ
៧- ព្រះញាណសំរេ	១៧- ព្រះបររសត្តា
៨- ព្រះវិន័យសំរេ	១៨- ព្រះញាណវិសុទ្ធិវង្ស
៩- ព្រះឥន្ទមុនី	១៩- ព្រះធម្មវិសុទ្ធិវង្ស
១០- ព្រះទេពមុនី	២០- ព្រះបិដកធម្ម

គណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ

១- ព្រះបទុមវង្សា	៧- ព្រះអមរាភិរក្ខិត
២- ព្រះធម្មមុនី	៨- ព្រះមហារាជធម្ម
៣- ព្រះវជ្ជិរមេធា	៩- ព្រះរតនមុនី
៤- ព្រះអរិយមុនី	១០- ព្រះធម្មត្រ័យលោកាចារ្យ
៥- ព្រះទេពមាលី	១១- ព្រះធម្មវរោត្តម
៦- ព្រះធម្មត្ថេរ	១២- ព្រះញាណវិរិយៈ

សមណសក្កិមន្ត្រីសឡង្កាភ័ក្ត្រី

គណៈមហានិកាយ

១- ព្រះសិរីសម្មតិវង្ស

៤- ព្រះឧបាលិវង្ស

២- ព្រះពុទ្ធវង្ស

៥- ព្រះញាណវង្ស

៣- ព្រះសាក្យវង្ស

៦- ព្រះសុមេធវង្ស

គណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ

១- ព្រះអរិយវង្ស

៣- ព្រះញាណវង្ស

២- ព្រះធម្មកវីវង្សា

៤- ព្រះមហាវិវង្សាចារ្យ

សមណសក្កិមន្ត្រីសឡង្កាភ័ក្ត្រី

គណៈមហានិកាយ

១- ព្រះមហាវិមលធម្ម

៤- ព្រះយោសធម្ម

២- ព្រះពុទ្ធយោសាចារ្យ

៥- ព្រះសាសនមុនី

៣- ព្រះធម្មយោសាចារ្យ

៦- ព្រះមុនីកោសល

គណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ

១- ព្រះមហាព្រហ្មមុនី

២- ព្រះធម្មឧត្តម

៣- ព្រះអរិយកស្សប

សមណសក្កិម្រ្រឹសឡដ្ឋាភ័ងក

គណៈមហានិកាយ

១ - ព្រះធម្មលិខិត

២ - ព្រះពោធិវង្ស

៣ - ព្រះវរវត

គណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ

១ - ព្រះមង្គលទេពចារូ

២ - ព្រះពុទ្ធាចារូ

សមណសក្កិខ្ពស់ផុតលេខ

គណៈមហានិកាយ

ព្រះមហាសុមេធាធិបតី

ព្រះសង្ឃរាជ

ឬព្រះសង្ឃនាយក

គណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ

ព្រះមហាសុធម្មាធិបតី

ព្រះសង្ឃរាជ

ឬព្រះសង្ឃនាយក

សមណបរិក្ខារ

- គ្រឿងប្រើប្រាស់ របស់បព្វជិត ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាមានៈ
 គ្រែចីវរ បរិក្ខាររាយរង និង បរិក្ខារពិសេស ។

គ្រែចីវរ មានបី គឺ : ឧត្តរាសង្កៈ សំពត់សម្រាប់គ្រង ឬឃុំបិទបាំងសព្វាង្គ
 កាយ គេទម្លាប់ហោថា ចីពរ, អន្តរាសកៈ សំពត់សម្រាប់ស្លៀក គេទម្លាប់
 ហោថាស្បង់, សង្ឃាដី សំពត់សម្រាប់ក្រាលសិង ឬសម្រាប់ដណ្តប់ ។

- បរិក្ខាររាយរង មាន អង្សក, បាត្រ, និសីទនៈ ធម្មក្រក, វត្តពន្ធ
 ទ្រូង វត្តពន្ធចង្កេះ កន្សែងជូតព្រះភក្ត្រ សំពត់ងូតទឹកភ្លៀង សំពត់ងូតទឹកធម្មតា,
 និងសំពត់ចំណាំវស្សា អច្ចេកចីវរ ។ បរិក្ខារទាំងនេះ ពេលប្រើប្រាស់ ត្រូវ
 ធ្វើពិនិត្យនិងអធិដ្ឋាន ។

- បរិក្ខារពិសេស មាន សុពណ៌បាទ, ឆត្រ, ស្លោកបាត្រ, យោក
 បាត្រ, គម្របបាត្រ, កាំបិតកោរ, បំពង់ម្ពល, និងថ្មសំលៀងកាំបិតកោរ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ពុទ្ធសាសនា គ្រែចីវរ បរិក្ខារ វស្សា អធិដ្ឋាន ។
- ២- ចូរតែងយួរជាមួយនឹងពាក្យ: ប្រើប្រាស់ ចីពរ ព្រះភក្ត្រ ធម្មតា
 ស្លោកបាត្រ ។
- ៣- ចូររកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ: ប្រាស ។
- ៤- សមណបរិក្ខារ មានន័យដូចម្តេច ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ? តើបរិក្ខារ
 រាយរងមានអ្វីខ្លះ ? ចូររាប់តាមការនឹកឃើញ ។

រឿងសុទត្ត

● កាលពីព្រេងនាយ មានបុរសម្នាក់នាមដាក់ជាសុទត្ត ទីលំនៅ នៅ នគរពារាណសី ។

● លោកនេះ មានសទ្ធាជ្រះថ្លា ចំណាយធនធាន ជួយសង្គ្រោះមនុស្ស ក្រីក្រទុគ្គតតោកយ៉ាកអនាថា ដោយឥតលើសមុខ មិនយូរប៉ុន្មាន សុទត្តបុរសត្រូវ បានទទួលនាមថ្មីមួយទៀតថា អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ។ ចំណេរក្រោយមក សេដ្ឋីនេះ មានបសាទសុទ្ធាជ្រះថ្លា ចំណាយទ្រព្យអស់ច្រើនកោដិ ដើម្បីកសាងវត្តជេតពន ថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធតោតមបរមត្រូវ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ សេដ្ឋីបានផ្គត់ផ្គង់ព្រះភិក្ខុ សង្ឃអង្គញាណ ដោយបង្គំយទាំងបួនឥតខ្ចោះ រហូតដល់បាននាមថា ជាមហា ឧបាសកដ៏ឆ្នើម ក្នុងសម័យពុទ្ធកាល ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : បុរស សទ្ធា ទុគ្គត សេដ្ឋី ពុទ្ធកាល ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : កសាង នាម ថ្វាយ សេដ្ឋី មហាឧបាសក ។
- ៣- ចូរស្រង់ពាក្យជាភិរិយាសព្ទ ដែលមាននៅក្នុងអត្ថបទនេះឱ្យអស់ ព្រមទាំង បង្ហាញនូវមុខងារភិរិយាសព្ទនោះផង ។
- ៤- ចូរដាក់ចំណងជើងថ្មីនៃអត្ថបទនេះ តើអាចដាក់ថារឿងអ្វីបានខ្លះ ។ ចូរ អធិប្បាយដោយមាត់ទទេ ឬតែងរឿងអនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឱ្យមានកម្រិត ប្រាំបន្ទាត់យ៉ាងវែង ។

នាងវិសាខា

● នាងវិសាខា ជាធីតាសំណព្វចិត្តរបស់ធនញ្ជយសេដ្ឋី នៅក្នុងនគរសាកេត ។ នាងនេះ បានដល់នូវសោតៈ តាំងពីអាយុ ៧ ឆ្នាំម៉្លេះ ក្នុងពេលដែលចូលទៅស្តាប់ធម៌ព្រះពុទ្ធ ជាមួយនឹងធីតា ។ នាងបានកសាងវត្តបុព្វរាមអស់ប្រាក់ចំនួនម្ភៃប្រាំពីរកោដិ ដើម្បីឧទ្ទិសចំពោះព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ក្រៅពីនោះ នាងបានទំនុកបម្រុងព្រះសាស្តា មួយអន្លើដោយភិក្ខុសង្ឃ ឥតបីធ្វេសប្រហែស ។ សេចក្តីតំណាលថា ក្នុងពេលធ្វើដំណើរទៅកាន់អារាមរាល់ពេល នាងពុំដែលមានដៃទទេឡើយ គឺពេលព្រឹកមានចង្កាន់ភោជ្យកស្តុសព្វយ៉ាង ពេលល្ងាចមានភេសជ្ជៈសម្រាប់ថ្នាំកែរោគ ។ អំពើជាសប្បុរស ចំពោះពុទ្ធសាសនានោះ បណ្តាលឲ្យនាងមាននាមថា ជាមហាឧបាសិកាមួយរូប ប្រកបដោយសទ្ធាជ្រះថ្លា ល្បីខ្លាខ្លាហួតដល់សព្វថ្ងៃ ។ សំណួរ

- ១ ចូរពន្យល់ពាក្យ : កសាង ព្រះសាស្តា ភោជ្យកស្តុ ភេសជ្ជៈ រោគ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : នាងវិសាខា នគរសាកេតធម៌តំណាល ល្បីខ្លាខ្លាយ ។
- ៣— តើនាងវិសាខាបានសាងអ្វីខ្លះ សម្រាប់ពុទ្ធសាសនា? នាងបាននាមថ្មីថាជាអ្វី? ក្នុងពុទ្ធកាលនាងបានសម្រេចធម៌អ្វី? ធម៌នោះមានប្រយោជន៍ដល់នាងដូចម្តេចខ្លះ?
- ៤- ចូរតែងរឿងនាងវិសាខា ដោយស្រង់គំនិត តាមអត្ថបទនេះ ។

អំពីភូមិ

● ផ្ទះច្រើនរួមគ្នា កើតបានជាភូមិ ។ ឈ្មោះភូមិគេច្រើនកំណត់យកតាម
 លំនាំទីកន្លែង ដែលមានគោលចារឹក ដូចជាឈ្មោះព្រែក បឹង, ស្ទឹង, ទួល, វត្ត,
 ឈើផ្សេងៗ និងឈ្មោះមនុស្សដែលបង្កភូមិដំបូងបំផុត ។ ឧទាហរណ៍ ភូមិ
 ព្រែកក្រចៅ, ភូមិបឹងដោល, ភូមិស្ទឹងសែន, ភូមិទួលអ្នកតា, ភូមិវត្តប្រាសាទ,
 ភូមិឈើទាល, ភូមិតាសុខ ជាដើម ។

ភូមិនីមួយៗ មានមេភូមិម្នាក់ ជាអ្នកមើលការខុសត្រូវ ចំពោះអ្នកភូមិ ។
 ភូមិមានទំហំមិនដូចគ្នាទេ គឺភូមិខ្លះធំ ខ្លះតូច តាមតែចំនួនផ្ទះ និងប្រជាជន បើ
 ចំនួនផ្ទះតិចពេក ភូមិនោះក៏ពុំពេញលក្ខណៈដែរ ។ ឯភូមិដែលមានលក្ខណៈពេញ
 លេញ គឺភូមិដែលមានផ្លូវចរាចរស្រួលបួល និងដីមានជីជាតិច្រើន មនុស្សចូល
 ចិត្តរស់នៅ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ភូមិ គោលចារឹក ប្រជាជន លក្ខណៈ ចរាចរ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ភូមិ ផ្ទះ ពេញលេញ ផ្លូវ
 ជីជាតិ ។
- ៣- ចូររកវេរចនសព្ទនឹងពាក្យ : ផ្ទះ ប្រជាជន ។
- ៤- ចូរពិពណ៌នា អំពីភូមិមួយ ដែលលោកបានស្គាល់ច្បាស់ ។

ឆ្លើយតបសួរ

● ភូមិច្រើនរួមបានជាសង្កាត់ ហើយសង្កាត់ច្រើនរួមបានជាស្រុក ។
 ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងស្រុក ហៅថាអ្នកស្រុក តែខ្លះទម្លាប់ហៅមនុស្ស ដែល
 នៅក្នុងភូមិនីមួយៗ ថាជាអ្នកស្រុកដែរ ដោយសំដៅន័យថា អ្នកភូមិទាំងនោះស្ថិត
 នៅក្នុងស្រុក ។ អ្នកស្រុកក្នុងភូមិនីមួយ ។ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមគម្រប់គម្រង នៃ
 លោកចៅសង្កាត់ និងលោកអភិបាលស្រុក ។ អ្នកស្រុកត្រូវមានភារៈជួយរក្សា
 សន្តិសុខរវាងគ្នានិងគ្នា ដូចជាគ្រួសារតែមួយ; ត្រូវបង់ពន្ធអាករទៅសាលាស្រុក
 តាមរយៈសាលាសង្កាត់របស់ខ្លួន ។ កាលបើអ្នកស្រុកណាម្នាក់ ដែលនៅក្នុងភូមិ
 ជាមួយ ទទួលគ្រោះថ្នាក់ ដោយមាតាបិតា មាមីង ឬបងប្អូនទទួលអនិច្ចធម្ម ឬក៏
 រលំធ្វើបុណ្យង៉ានអ្វីមួយ អ្នកដែលនៅជិតខាង គម្យំចំណាយប្រាក់កាស ឬក៏កម្លាំង
 ជួយជ្រោមជ្រែងអ្នកស្រុកនោះ ដែលមានអាសន្នអន្ធក្រ ឲ្យដូចជាគ្រួសារតែមួយ ។
 ជាពិសេស ត្រូវចេះជួយដោះទុក្ខគុរៈអ្នកស្រុកដែលរស់នៅជាមួយ ដោយជួយ
 ពន្យល់ឲ្យស្រឡាញ់ចំណេះវិជ្ជានិងការងាររបស់ខ្លួន ។

សំណួរ

- ១— ចូរពន្យល់ពាក្យ : ស្រុក អ្នកស្រុក សង្កាត់ សន្តិសុខ ពន្ធអាករ អនិច្ចធម្ម ។
- ២— ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ទម្លាប់ នៅ ទៅ ជួយ ទទួល ។
- ៣— ភូមិ ស្រុក ខេត្ត មានន័យផ្សេងគ្នាយ៉ាងណាខ្លះ? ចូរពន្យល់ ។
- ៤— ចូរពិពណ៌នា អំពីអ្នកស្រុកដែលនៅជិតវត្តនោះ ។

របបវប្បធម៌ស្រុក

● ប្រជាជន ដែលរស់នៅក្នុងស្រុកនីមួយៗ មានមុខរបរផ្សេងៗ គ្នា, ក្រុមខ្លះប្រកបមុខរបរធ្វើស្រែ, ក្រុមខ្លះមានមុខរបរជាអ្នកធ្វើចម្ការ, ខ្លះមានមុខក្រសួងជាអ្នករដ្ឋការ បម្រើកិច្ចការរដ្ឋ តាមផ្នែករបស់ខ្លួន, ខ្លះមានអាជីវកម្មខាងជំនួញជួញប្រៃ, ខ្លះលក់ដូរវត្ថុធាតុដើម ។

● បណ្តាក្រុមនៃប្រជាជនទាំងអស់ ប្រជាជនដែលប្រកបរបរកសិកម្ម ច្រើនជាងក្រុមដទៃទៀត ព្រោះស្រុកខ្មែរយើង សម្បូរណ៍ដោយដីស្រែចម្ការ ហើយផលដែលកើតអំពីកសិកម្មទៀតសោត ក៏អាចផ្តល់ឲ្យអ្នកប្រកបមុខរបរនោះ ល្មមសមគួរដល់គោលបំណងរបស់ខ្លួនបាន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : មុខរបរ កិច្ចការរដ្ឋ កសិកម្ម អាជីវកម្ម ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ក្រុមខ្លះ ផ្នែក លក់ដូរ សម្បូរណ៍ ផល ។
- ៣- ពាក្យថា សម្បូរណ៍ និងចរិចរ ប្រើបានប៉ុន្មានយ៉ាង? ក្នុងន័យបែបណាខ្លះ? ចូរពន្យល់ និងតែងជាឃ្លា ។
- ៤- តើអត្ថបទនេះ គេនិយាយអំពីអ្វីខ្លះ? ចូរស្រង់មកបង្ហាញ ។

ជីវភាពអ្នកស្រែ

● ខែចែកចូលដល់ , អ្នកស្រែគ្រប់ជនបទ បានរៀបចំប្រុងប្រៀបប្រដាប់ ប្រដា គី ឆ្នុល រនាស់ គោ ក្របី និងពិនិត្យពូជធារសម្រាប់ធ្វើស្រែ ។

● ផ្តល់នូវក្នុងក្តីរាំង, ភ្លៀងធ្លាក់ជោគជាំ, គេនាំគ្នាយកស្រូវពូជទៅត្រុះ ដើម្បីយកទៅសាប ឬព្រោះលើដីស្រែដែលកូររាស់រួចហើយ ។ កន្លងមួយខែកន្លះ ឬពីរខែក្រោយមក គេក៏ដកសំណាបយកទៅស្ទូងក្នុងស្រែ ។ រោងបី ឬបួនខែ សម្លឹងក្លាយទៅជាស្រូវ មានផ្លែត្រហមឆ្មៅ ពេលនោះហើយដែលក្រុមកសិករ មាន សេចក្តីសង្ឃឹមញញឹមចំពោះលទ្ធផលស្រូវរបស់ខ្លួន ។ ផុតពីរដូវស្រូវ អ្នកស្រែ មានភារៈធ្ងរស្រាលបន្តិច តែខ្លះនៅតែមានការមមាញឹក ចំពោះមុខរបរផ្សេងៗ ទៀត មានរបរភ្នោត និងរបរលក់ដូរជាដើម ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ជីវភាព កសិករ លទ្ធផល រដូវ មមាញឹក ។
- ២- ចូរតែងយ្យាជាមួយនឹងពាក្យ : រៀបចំ ពិនិត្យ សាបព្រោះ កូរ ស្រូវ ។
- ៣- ចូររៀបរាប់អំពីប្រដាប់ប្រដា របស់កសិករ ឲ្យសព្វគ្រប់មកមើល ?
- ៤- ចូរពន្យល់ អំពីជីវភាពអ្នកស្រែ តើប្លែកពីអ្នកចម្ការដូចម្តេចខ្លះ ?

ជីវិតនាពុទ្ធសាសនា

● ប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ន បានពង្រីកអាត្មាវិវឌ្ឍ ជ្រាបចូល
ក្នុងទឹកចិត្ត នៃប្រជាជនខ្មែរគ្រប់និគមជនបទ ។ រោងចក្រស្ទើរគ្រប់ខេត្ត បាន
បញ្ចេញសំឡេងគួរឲ្យរំភើប សកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ប្រកបដោយចលនារស់រវើក
ក្នុងការបញ្ចេញកម្លាំងនិងសាច់ដុំ លាយឡំជាមួយនឹងកម្លាំងយន្ត ដែលអូសទាញវិល
ត្រឡប់ត្រឡិនគ្មានឈប់ឈរ ។ ដោយសារចលនានៃឧស្សាហកម្មនេះហើយ បានជា
ប្រទេសខ្មែរយើង មានប្រដាប់ប្រដាប្រើប្រាស់ និងគ្រឿងបរិកោសព្វយ៉ាង
ដូចជាស្ករស, សំពត់, ក្រដាស, ក្តារបន្ទះ, ចាន, កែវ, ស៊ីម៉ង់ត៍, ដែកគោល
និងម្ហូបកំប៉ុងគ្រប់គុណ ដែលមានក្នុងបច្ចុប្បន្នកាលនេះស្រាប់ ។

សំណួរ

- ១— តួរពន្យល់ពាក្យ : ឧស្សាហកម្ម ឧស្សាហករ ប្រវត្តិសាស្ត្រ
ឯករាជ្យជាតិ សកម្មភាព ។
- ២— តួរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឧស្សាហករ
ចលនា ប្រើប្រាស់ ស្ករស ក្រដាស ។
- ៣— តួរពន្យល់និងឱ្យឧទាហរណ៍ចំពោះពាក្យ :
ឧស្សាហករ និងឧស្សាហកម្ម ។
- ៤— ចូរពិពណ៌នា ករណីយកិច្ចរបស់ឧស្សាហករ ដែលលោកបានឃើញក្នុង
ពេលគេបំពេញកាតព្វកិច្ច ។

នាយស្នូនឆ្នាំង

● អ្នកមីងទេវី ជាឧបាសិកាម្នាក់ បានប្រកបមុខរបរប្រចាំជីវិតរបស់ខ្លួន ជាស្នូនឆ្នាំង ។ មួយថ្ងៃ ។ គេឃើញគាត់អង្គុយលើជើងម៉ា, ជើងឆ្វេងឆាក់ឈ្នាន់ឲ្យរលាចាស, ដៃសង្កត់ចំកណ្តាលដុំដី ដែលនៅលើថាស, ដុំដីនោះក្លាយទៅជាកាជន៍មួយ តែពុំទាន់មានរាងរៅជាឆ្នាំងនៅឡើយ ។ អ្នកស្នូនឆ្នាំងនេះ យកដៃទាំងពីរពង្រីកផ្ទៃកាជន៍ ហើយពន្លតមាត់ឲ្យស្តើង បំបោងត្រង់ក្មេងមាត់ លាបលនឲ្យស្មើសាច់ ។ លុះត្រាតែបានរូបរាងជាឆ្នាំង ឬក្តម រួចហើយគេយកទៅហាលថ្ងៃឲ្យស្ងួតសិន មុននឹងយកទៅដុតឲ្យឆ្អិនក្នុងគំនរចំបើង ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ជីវិត ស្នូនឆ្នាំង កាជន៍ ឆ្នាំង ក្តម ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : អង្គុយ ជើង ថាស រាងរៅ ពង្រីក យកទៅ ឲ្យ ។
- ៣- គេធ្វើឆ្នាំងនិងក្តម នៅតំបន់ណាខ្លះ ? ឆ្នាំងដែលសម្រាប់ប្រើប្រាស់សព្វថ្ងៃ មានឈ្មោះដូចម្តេចខ្លះ ? ឆ្នាំងស្តាន់ធ្វើនៅខេត្តណា ?
- ៤- ចូរពន្យល់អំពីរបៀបធ្វើឆ្នាំងដី ដែលជាសមិទ្ធិការ ប្រតិស្នូននៅស្រុកខ្មែរ ។

ថាវកំចោរ

● ពូសួន ជាជាងកំចោរមួយរូប ។ គាត់បានទទួលសាងព្រះវិហារវត្ត ព្រែកក្រពៅ ។ គេឃើញគាត់មានប្រដាប់ប្រដា គឺស្លាបព្រាដែក, ស្លាបព្រា ឈើ, ថង់សម្រាប់ដាក់កំចោរ, ចបកាប់, ចបចូក, កែវស្នង់, កូនប្រយោល និងម៉ែត្រ ។

ដំបូង គាត់កាប់ដឹកដីចាក់គ្រឹះសសរ ប្រើដោយស៊ីម៉ង់ត៍ ក្រូស ខ្សាច់ បង្កប់ សរសៃដែកខាងក្នុង ។ ជញ្ជាំងរៀបឥដ្ឋ បូកដោយបាយអរយ៉ាងម៉ត់ចត់ ។

ពូសួន គាត់មានកូនជាងជាច្រើនទៀត ជួយធ្វើការគាត់ ខ្លះលាយ កំចោរថ្ម ខ្លះលាយទឹកកំចោរ ខ្លះជញ្ជូនខ្សាច់ ខ្លះរៀបឥដ្ឋ ។ កូនជាងទាំងនោះ ជាអ្នកចុះខសន្យា ក្នុងដំណើរធ្វើការស៊ីប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : គ្រឹះ មេដាន កូនដាន ខសន្យា ប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ពូ សួន កូនប្រយោល ដឹក ក្រូស លាយ បញ្ជូន ។
- ៣- ចូរពិពណ៌នាអំពីជាន់កំចោរម្នាក់ ដែលមាននាទីជាមេដាន ។

ខាងលើ

● បណ្ឌិតសួស្តី ជាមេដាងមួយរូប មានសិល្បៈខាងវឌ្ឍកី ។ រៀងរាល់ថ្ងៃ គាត់ពុំបានទំនេរឡើយ ព្រោះការងារវឌ្ឍកីនេះ ជាបរិប្រចាំជីវិតរបស់គាត់ ។ ម៉្លោះហើយប្រសិនបើគ្មាននរណាដាក់ឲ្យគាត់ធ្វើទេ, គាត់តែងតែធ្វើតុ តាំង ឲ្យ គ្រែ កៅអី ដើម្បី ទុកយកទោលកំងផ្សារ ។ នៅជិតខ្លួនគាត់, គេឃើញមានសម្ភារៈ ជាងជាច្រើន គឺជើងម៉ាល្លូសឈើ, ដែកល្អស, ដែកលក ដែកអង្រួស, ពន្លាក, ស្វាន, ដែកកណ្តារ, ដែកខ្នង, ម៉ែត្រ, តែង, ប្រពាយ, ដែកឈ្មាន, ដែកបញ្ជូន, រណារកាត់, រណាររិ, រណាររៀល, ដង្កាប់, ក្តារ, ដែកកោល និងគ្រឿងតុ តាំង ឲ្យ ដែលគាត់បានធ្វើរួចហើយ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ជាន់ឈើ បណ្ឌិត វឌ្ឍកី សម្ភារៈ ។
- ២- ចូរតែងយួរវិញ្ញាណស្នើសុំពាក្យ : ពូកែណាស់ ទំនេរ រណារ គ្រែ តុ តាំង ពន្លាក ប្រពាយ ។
- ៣- ចូររកបរិវារសព្ទនឹងពាក្យ : ប្រើ ប្រដាប់ ថ្នាំ ចាន, ដុះ, បន្លែ-, ទំ-, ។
- ៤- ចូរបង្ហាញប្រដាប់ប្រដា ដែលកើតពីស្នាដៃជាន់ឈើ និងសម្ភារៈរបស់ ជាន់ឈើ ។

រឿងអណ្តើកនិងស្វា

● អណ្តើកនិងស្វា បានសូមគ្នាធ្វើជាមិត្តសំឡាញ់ ។ ចំណេរចីរកាល ក្រោយមក, ថ្ងៃមួយ ស្វាអញ្ជើញអណ្តើកទៅដល់លៀងលើចុងឈើ ដោយឲ្យ អណ្តើកខាំរលី ហើយស្រាវវែងឡើងទៅលើ ។ លុះជិតទៅដល់ចុងឈើ ភរិយា នៃស្វាស្រែកសួរសុខទុក្ខអណ្តើក ។ អណ្តើកអត់ទ្រាំពុំបាន ក៏ហាមាត់ឆ្លើយ មិនទាន់ ទាំងបាននិយាយតបមួយម៉ាត់ផង ក៏ធ្លាក់ខ្លោកបែកស្លុកខ្មៅច្រើន ខានបរិភោគភោជ នាហារ ដែលស្វារៀបចំបម្រុងទុកនោះទេ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : មិត្តសំឡាញ់ ចីរកាល ដល់លៀង ភោជនាហារ អត់ទ្រាំ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : អណ្តើក ស្វា អញ្ជើញ ស្រែកសួរ ធ្លាក់ ។
- ៣- ចូរនិទានរឿង អណ្តើកនិងស្វា ដោយមាត់ទទេ ។
- ៤- តើរឿងអណ្តើកនិងស្វា បានជាដំបូន្មានដល់លោកដូចម្តេចខ្លះ ? ចូរពន្យល់ ។

អស្សតរអស់ប្បដ្ឋិ

● សេចក្តីតំណាលថា សម័យមួយ មានពុទ្ធបរិស័ទមួយក្រុម បានធ្វើសមាធិកម្មដ្ឋាន កំពុងស្នឹងស្នាធិក្នុងព្រះវិហារ ។ មានសេះមួយធំ្នឹក្រុងក្រអូបមធ្មុបាយាស ស្រក់ទឹកមាត់ ទ្រាំពុំបាន ក៏ចូលទៅកប្បិយបាយាសអស់ ហើយហោះបាត់ទៅ ។ ព្រះសង្ឃមួយអន្លើដោយពុទ្ធបរិស័ទ ចេញពីធ្វើធម៌ វិញក៏ទ្រាំអត់ចង្ហាន់អស់មួយថ្ងៃ ។

លោកគ្រូមេរត្តនីកសង្ឃុយ ក៏ដេញប្រាជ្ញា ចូលមេកច្ឆាយ កោះពួកអស្សតរទាំងអស់មកពិនិត្យ លុះដឹងរឿងពិត លោកក៏យកកាំបិតកោរ កាត់សរសៃជើងសេះ លែងឲ្យហោះរួច ព្រោះខ្លាចមានវិបត្តិ ដល់មនុស្សលោកទៅពេលក្រោយ ពួកសេះក៏លែងហោះរួចតាំងពីពេលនោះមក ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : អស្សតរ មធ្មុបាយាស កប្បិយ ពុទ្ធបរិស័ទ វិបត្តិ ។
- ២- ចូរតែងយ្យាជាមួយនឹងពាក្យ : ហោះ សង្ឃុយ កាត់ ខ្លាច ។
- ៣- ចូររកវេវចនសព្ទនឹងពាក្យ : អស្សតរ និងកប្បិយ ។
- ៤- ចូរបង្ហាញនូវមូលហេតុ ដែលបណ្តាលឲ្យសេះអស់ប្បដ្ឋិ ល្មមស្តាប់បាន ។

ជីវិតភាពស្នេហាចម្ពុរ

● ប្រជាជនមួយក្រុមធំ ដែលរស់នៅតាមតំបន់ចម្ពុរ មានរបរប្រចាំ ជីវិតខាងដាំដំណាំ ។

ក្នុងមួយឆ្នាំ ។ អ្នកចម្ពុរពុំដែលមានពេលទំនេរឡើយ ព្រោះដំណាំ ដែលគេត្រូវដាំ មានគ្រប់រដូវ គឺអស់ពីរដូវដំណាំមួយ ទៅដល់រដូវដំណាំមួយ ទៀត ពុំដែលមានចោលដីទំនេរទេ ។

ពោត គេចាប់ដាំតាំងពីខែចេត្រ ដល់ខែស្រាពណ៍ហើយក្នុងរដូវនេះ គេ អាចដាំត្រាវ, ដំឡូង, គ្រប់ និងដំណាំផ្សេងៗ ទៀត ។ រដូវសណ្តែក គេ ដាំសណ្តែកតាំងពីខែស្រាពណ៍ ដល់ខែអស្សុជ ។ រដូវឆៃថាវ គេចាប់ដាំថៃថាវ តាំងពីខែអស្សុជដល់ខែបុស្ស ។ រដូវអំពៅ គេចាប់ដាំអំពៅតាំងពីខែបុស្ស ដល់ខែចេត្រ ។

ដីចម្ពុរដែលមានច្រើនជាងគេ គឺស្ថានភាពដី ដែលស្ថិតនៅតាមមាត់ទន្លេមេ- គង្គ ។ ហើយពួកកសិករទាំងនោះ តែងបានទទួលផលដំណាំជាទីគាប់ចិត្តរបស់ខ្លួន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : អ្នកចម្ពុរ តំបន់ ដំបន់ ដំណាំ ស្ថានភាព។
- ២- ចូររកសន្តាននៃសព្ទនឹងពាក្យ : ប្រជា ។
- ៣- នាមនាម និងគុណនាម ប្រាកដណា? ចូរពន្យល់ឲ្យច្បាស់លាស់។
- ៤- ចូររៀបរាប់ អំពីជីវភាពរបស់អ្នកចម្ពុរ ។

ជាតិកម្សាន្ត

● ពលរដ្ឋខ្មែរមួយក្រុម ជាឧស្សាហករិនី បានធ្វើឧស្សាហកម្មក្នុងគេហដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន ។ រោងចក្រតម្បាញ ដែលផុសចេញពីស្មារតីប្រជាជនសុទ្ធសាធ្ននេះ មានតាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ ។ គេឃើញអ្នកទាំងនោះ មានក៏សម្រាប់តម្បាញបួនបែប គឺ ក៏សណ្តូក, ក៏កាច់, ក៏កន្ត្រាក់ និងក៏ម៉ាស៊ីន ។

● សម្ភារៈរបស់ក៏នីមួយៗ មាន ក្តារក៏, ក៏, ត្រដោក (១) សម្រាប់សិកក្តារមូរ, ជើងក៏, ឈើសណ្តូក, ឆ្នើមក៏ ។ ក្រៅពីនោះ ជាតិកម្សាន្តត្រូវមានៈ ផ្សំសម្រាប់មូរស្បៃ, ចន្ទីល សម្រាប់ជ្រែងសាច់ស្បៃ, កន្ទុយដង្កូវ, ដង្កូវ, ឈ្នាន់, រឹត, ត្រល់, ខ្នារ, ក្តារមូរ, ឈើពាន, ដាម, ធ្មេញឈើ, គ្របធ្មេញឈើ, សន្ទុះ, រហាត់ខារអំបោះអន្ទង, រហាត់ខារអំបោះចាក់ និងជើងអង្វឹង ។

សំពត់ដែលកើតពីក៏តម្បាញមាន : ស្បៃមុង, ក្រមា, សំពត់សូត្រ-អំបោះ, សារុងសូត្រ-អំបោះ, សំពត់ព្រៃ, ហូល, ជាម្លងជាដើម ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ជាតិកម្សាន្ត ពលរដ្ឋ រោងចក្រ សុទ្ធសាធ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ឧស្សាហករិនី យូរយារ ឃើញ តម្បាញ មូរ ។
- ៣- សព្វបែបណា ហៅថា កិរិយាសព្វ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង? អ្វីខ្លះ? ចូររាប់ ។
- ៤- ចូរធ្វើយដោយមាត់ទទេ នូវសម្ភារៈរបស់ជាតិកម្សាន្ត ។

១- សម័យឥឡូវនេះ គេមិនសូវប្រើត្រដោកទេ ច្រើនធ្វើទម្លាក់ទាញរឹតក្តារមូរ ។

បុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរ

នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែមេសា រៀងរាល់ឆ្នាំ ខ្មែរបានកំណត់បុណ្យមួយ ហៅថា បុណ្យចូលឆ្នាំ ។ មនុស្សក្នុងភូមិនីមួយៗ បានចោលសម្ភារគេហដ្ឋានព្រមទាំងតុបតែងលម្អផ្ទះ ដោយផ្កាឈើនិងផ្កាក្រដាស រំលេចដោយទង់ជាតិ និងទង់សាសនា។

នៅខាងមុខផ្ទះ, មានតុមួយ តម្កល់ទៀន ធ្នូប ផ្កា ទឹកអប់ និងផ្លែឈើផ្សេងៗ សម្រាប់ទទួលទេវតាឆ្នាំថ្មី ។

ក្នុងឧកាសចូលឆ្នាំ, ប្រជាជន បាននាំគ្នាទៅវត្ត ដើម្បីប្រគេនចង្កាន់ព្រះសង្ឃនិងស្តាប់ធម៌ទេសនា ។ ក្រៅពីនោះ មានលេងល្បែងប្រជាប្រិយផ្សេងទៀត ដូចលេងគោះត្រឡោក, ចោលល្ងង, ទាញព្រីត្រ, លោតអន្ទាក់, លាក់កន្សែង, បោះអង្កញ់ ហើយនិងស្តេចចង់, វេលាយប់ គេនាំគ្នាច្រៀងប្របកែ និងច្រៀងរាំរង់ ។ លុះថ្ងៃឡើងស័ក គេនាំគ្នាដងទឹកយកទៅស្រង់ព្រះ ឬដាក់ពាងប្រគេនព្រះសង្ឃ និងងូតឲ្យមាតាបិតា ជីដូនជីតា ព្រមទាំងចាស់ត្រីឡាចារ្យ ដើម្បីជា កិច្ចសូមឲ្យមាទោស ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ឧកាស ប្រគេន ចង្កាន់ ប្រជាប្រិយ ត្រីឡាចារ្យ ។
- ២- នាមនាម និងគុណនាមប្លែកគ្នាយ៉ាងណា? ចូរប្រៀបធៀបដោយឧទាហរណ៍ ។
- ៣- បុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរមានពីត្រឹមណាមក? ជាតិណាខ្លះដែលចូលឆ្នាំត្រូវគ្នានឹងចូលឆ្នាំខ្មែរ ? ចូររៀបរាប់ ។
- ៤- ចូរពិពណ៌នា របៀបចូលឆ្នាំខ្មែរ នៅក្នុងស្រុករបស់លោក ។

បុណ្យភ្នំបិណ្ឌ

• រៀងរាល់ឆ្នាំ, នៅថ្ងៃ ១៥ រោច ខែកម្របទ ខែរយ៉េង តែង
ប្រារព្ធធ្វើបុណ្យមួយ ហៅថា បុណ្យភ្នំបិណ្ឌ ។

នៅថ្ងៃភ្នំ ក្នុងទិវាវាសវត្តនីមួយៗ មានឧបាសក ឧបាសិកា មនុស្ស
ប្រុសស្រី ក្មេងចាស់ ច្រើនមីរដេរដាស ស្លៀកពាក់ខោអាវថ្មីៗ មានសភាព
យ៉ាងសមរម្យ ឡើងទៅជួបជុំគ្នាកកស្រទាប់ នៅក្នុងសាលាបុណ្យ ដើម្បីប្រគេន
ចង្ហាន់ព្រះសង្ឃនិងស្តាប់ព្រះសង្ឃសូត្រធម៌ ។

ក្នុងពេលបុណ្យភ្នំបិណ្ឌម្តងៗ ប្រជាជនដែលនៅឆ្ងាយៗ បានវិល
ទៅជួបជុំគ្នានៅស្រុកកំណើតវិញ ដើម្បីនិមន្តព្រះសង្ឃបង្កកូល ឧទ្ទិសផលដល់
បុព្វការីជន ដែលបានចែកឋានទៅកាន់បរលោក ។

តាមធម្មតា បុណ្យភ្នំបិណ្ឌ គេច្រើនតែធ្វើនៅក្នុងវត្ត គេមិនសូវធ្វើបុណ្យ
នេះនៅក្នុងផ្ទះ ឬទីដទៃទៀតឡើយ ។

សំណួរ

- ១ — ត្រូវពន្យល់ពាក្យ: បុណ្យ ប្រារព្ធ ភ្នំ បង្កកូល បុព្វការី ។
- ២ — ត្រូវតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ: បុណ្យភ្នំបិណ្ឌ មីរដេរដាស
សមរម្យ ។
- ៣ — គុណនាម មានន័យដូចម្តេច? មានប៉ុន្មានយ៉ាង? អ្វីខ្លះ?
- ៤ — ចូរប្រាប់នូវពាក្យដែលជាគុណនាម នៅក្នុងអត្ថបទខាងលើនេះ ។

ទង់ជាតិ

● ប្រជាជាតិក្នុងរដ្ឋនីមួយៗ តែងមានទង់សម្រាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ។
 ប្រទេសខ្មែរ ជារដ្ឋមួយ ក្នុងចំណោមរដ្ឋទាំងឡាយនៃពិភពលោក ហើយទង់ដែលតំណាងជាតិខ្មែរ ហៅថា « ទង់ជាតិខ្មែរ » ។

ទង់ជាតិនេះ មានពណ៌ប្រកបដោយអង្គបី ហៅថា ត្រៃរង្គ គឺនៅមានកណ្តាល មានពណ៌ស ជាគ្រឿងសម្គាល់សាសនា បញ្ជាក់ថាជាតិខ្មែរ ជាជនដែលមានសាសនាសម្រាប់ជាតិ; ពណ៌ក្រហមអមជុំវិញពណ៌ស ជាគ្រឿងសម្គាល់ថាជាតិខ្មែរ ជាអ្នកក្លាហានក្នុងរឿងរាង; ពណ៌ខៀវផ្ទៃមេឃ ជាគ្រឿងសម្គាល់ថាជាតិខ្មែរ មានឥស្សរភាពចំពោះខ្លួនឯង និងអារ្យធម៌ដ៏រុងរឿង ។ ក្រៅពីពណ៌ទាំងបីនោះ មានរូបប្រាសាទ ស្ថិតនៅត្រង់កណ្តាលពណ៌ស ជាគ្រឿងសម្គាល់ថាជាតិខ្មែរ មានប្រាសាទល្អអស្ចារ្យក្នុងពិភពលោក ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ទង់ជាតិ ពិភពលោក ត្រៃរង្គ រឿងរាង ឥស្សរភាព អារ្យធម៌ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ទង់ជាតិ សម្គាល់ ផ្ទៃមេឃ អស្ចារ្យ ។
- ៣- ចូររកពាក្យផ្ទុយនឹងពាក្យ : សង្គ្រាម ពុទ្ធសាសនា សុចរិត សុភាសិត អារ្យធម៌ អរិយធម៌ សាមគ្គី ។
- ៤- ចូរពន្យល់អំពីលក្ខណៈទង់ជាតិ និងប្រយោជន៍របស់ទង់ជាតិខ្មែរ ។

ទង់សាសនា

● ប្រទេសខ្មែរ មានព្រះពុទ្ធសាសនា ជាសាសនាសម្រាប់រដ្ឋព្រះពលរដ្ឋ ខ្មែរកៅសិបប្រាំបួនភាគរយ បានកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ។

អាស្រ័យហេតុនេះ ប្រជាជាតិខ្មែរ ត្រូវមានទង់មួយបែប ដែលមានរស្មីមាន ពណ៌ប្រាំមួយយ៉ាង ហៅថា ឆត្វណ្ណវង្ស គឺពណ៌ ខៀវ លឿង ក្រហម ស ហង្សបាទ និងពណ៌ ផ្លែក៏ចម្រុះ នៅខាងចុង ។ ទង់សាសនា នេះសម្រាប់ប្រើក្នុងពេលមានពិធីបុណ្យសាសនាម្តង ។ ដូចជា បុណ្យភ្នំ, បុណ្យ ចូលឆ្នាំ, បុណ្យវិសាខបូជា, បុណ្យមាយបូជា, បុណ្យដង្ហែព្រះសារីរិកធាតុ និងបុណ្យកបិទជាដើម ។

ជួនកាលគេលើកទង់សាសនា និងទង់ជាតិជាមួយផងក៏មាន ព្រោះគេសម្គាល់ ថា សាសនាអាស្រ័យជាមួយនឹងជាតិ បើគ្មានជាតិទេនោះ សាសនាក៏ពុំមានដែរ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ៖ សាសនា ពលរដ្ឋ រស្មី ឆត្វណ្ណវង្ស ព្រះសារីរិកធាតុ ។
- ២- ពាក្យថា វិយាសព្ភ មានន័យយ៉ាងណា? មានប៉ុន្មានយ៉ាង? អ្វីខ្លះ? ចូររាប់។
- ៣- ចូរស្រង់ពាក្យដែលជាកិរិយាសព្ភទាំងអស់ ក្នុងអត្ថបទនេះមកមើល?
- ៤ ទង់សាសនា គេប្រើនៅពេលណា? ហេតុអ្វីបានជាប្រើនៅពេលនោះ? សម្គាល់ដូចម្តេច? ចូរពន្យល់ ។

ទង់មហារាជ

● ក្នុងអតីតកាល ទង់សម្រាប់តំណាងព្រះមហាក្សត្រហោថា « ទង់មហារាជ » ។ ទង់នេះ មានលក្ខណៈប្លែកពីទង់ជាតិ ព្រោះមានពណ៌តែពីរបែប គឺ៖ ពណ៌ខៀវផ្ទៃមេឃ នៅកណ្តាលពណ៌ក្រហម នៅជ្រុងខាងលើហើយ នៅកណ្តាលផ្ទៃទង់ មានបាក់ដោយសូត្រពណ៌មាស នូវសញ្ញារូបព្រះខ័នតម្កល់លើជើងពាន ហើយមានរូបមកុដនៅខាងលើព្រះខ័ន និងមានឆត្ររួត ១គូ អមពានព្រះខ័ន ព្រមទាំងរូបរាជសីហ៍ ១ គជសីហ៍ ១ ឈរចំពើតបែរមុខអល់គ្នា ស្ថិតនៅខាងក្រោមឆត្ររួត អមសងខាងព្រះខ័ន ។

ទង់ជ័យ

● ទង់សម្រាប់ប្រចាំកងទ័ព ហោថា « ទង់ជ័យ » ។ ទង់នេះមានលក្ខណៈភិនភាគ ជាត្រីកោណ « ជ្រុងបី » មានពីរពណ៌គឺពណ៌ខៀវផ្ទៃមេឃ នៅមានកណ្តាល ពណ៌ក្រហមអមជុំវិញ ជាយខាងផ្ចិតផ្ចង់ដោយដាក់ប្តូរ រំលេចព្រុយពន្ធជុំវិញ រៀរលែងតែផ្នែកខាងមុខ ដែលភ្ជាប់នឹងដង ។ ចំណែកដងទង់ជ័យវិញ សម័យឥឡូវ គេប្រើដងធម្មតា ពុំមានរូបព្រះនារាយណ៍គង់លើគ្រុឌ និងរូបហនុមាននៅចុងដង ដូចសម័យអង្គរភ្នំឡើយ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : តំណាង ទង់មហារាជ ទង់ជ័យ ត្រីកោណ ។
- ២- ទង់ដែលសម្រាប់ប្រើក្នុងប្រទេសខ្មែរ មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ ?
- ៣- ចូរពន្យល់អំពីប្រយោជន៍ របស់ទង់មហារាជ និងទង់ជ័យ ។

ថ្ងៃទី ៩ វិច្ឆិកា

● ថ្ងៃទី ៩ វិច្ឆិកា ១៩៥៣ គឺជាថ្ងៃប្រកបដោយជោគជ័យសិរីមង្គល ដ៏ប្រសើរ
 ពលរដ្ឋ ជាមួយនាម៉ឺនមុខមន្ត្រី បានទាមទារឯករាជ្យពេញបរិបូណ៌ពីបារាំងសេស
 សម្រាប់ប្រជាជាតិខ្មែរ ។ ពេលនោះប្រជាជនខ្មែរទូទាំងប្រទេស ផ្នែកព្រះសង្ឃ
 ក៏ដូចជាគ្រហស្ថ បានដុះគំនិតដុសខាត់ចិត្ត បញ្ចេញទឹកភក្ត្រញញឹមប្រិមប្រិយ មាន
 សន្តានចិត្តត្រេកអរសាទរ រកវត្ថុសក្តិសិទ្ធិអ្វីមកប្រៀបពុំបាន ។ សម្រែកផ្លូវចិត្ត
 បានផុះចេញពីហឫទ័យរតុនៃពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់ ។ គ្នា រុញច្រានហត្ថាឲ្យបញ្ចេញអប្បោជន
 សព្ទ លាយឡំជាមួយសម្រែកជ័យយោស ស្ទើរកក្រើកព្រះធរណីខ្មែរ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ជោគជ័យ ឯករាជ្យ វត្ថុសក្តិសិទ្ធិ ហឫទ័យរតុ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : សិរីមង្គល ប្រធាន ដុសខាត់
 ដុះចេញ ត្រេកអរសាទរ ផ្តល់ឲ្យ អប្បោជនសព្ទ ជ័យយោស ។
- ៣- ពាក្យយ៉ាងណាហៅថាសព្ទនាម ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ ? បើគ្មានសព្ទ
 នាមទេ នឹងមានវិបត្តិចំពោះអត្ថបទយ៉ាងណាខ្លះ ? ចូរពន្យល់ ។
- ៤- ពាក្យថា ឯករាជ្យនិងអធិបតេយ្យ មានន័យដូចម្តេច ? ចូរពន្យល់ ។

អគ្គពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភ

● ក្រៅពីកិច្ចការសព្វសារពើ ដែលរដ្ឋាភិបាល បានបំពេញចំពោះ ជាតិ ។ រដ្ឋាភិបាលបានជួយទំនុកបម្រុងព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រប់ពេលវេលាឥត ខ្មោះ ដូចជាកសាងវត្តអារាមសម្រាប់ព្រះសង្ឃស្នាក់អាស្រ័យ, កសាងសាលា ពុទ្ធិកបបមសិក្សា — ពុទ្ធិកវិទ្យាល័យ ។

ក្រៅពីកិច្ចស្ថាបនាគ្រឹះស្ថានសម្រាប់ពុទ្ធសាសនា សមាជិករដ្ឋាភិបាលជា ពុទ្ធសាសនិកមួយក្រុមដ៏ពិសេស ក្នុងការរក្សាសីលនិងការបរិច្ចាគធនធានផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីកប់ទុកក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា មានចំណាយសម្បត្តិកម្មសិទ្ធិ ដង្ហែងអង្កកបិទ ធ្វើបុណ្យផ្កា បុណ្យវិសាខបូជានិងមាយបូជា ជាអាទិ ។

ដោយការបំពេញកុសល ប្រកបដោយបសាទសុទ្ធាដ៏ប្រសើរនេះហើយ ទើបពលរដ្ឋខ្មែរ បានប្រជិតនាមថ្មី ចំពោះរដ្ឋាភិបាលថាជា អគ្គពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភ ដែលមានន័យថា ក្រុមអ្នកទំនុកបម្រុងគាំទ្រព្រះពុទ្ធសាសនាដ៏ធ្មើម ស្របទៅតាម មាត្រា ៨ (១) នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដែលចែងថា «ពុទ្ធសាសនា ជាសាសនារបស់រដ្ឋ» ។

សំណួរ

- ១- ច្បាប់ពន្យល់ពាក្យ : កិច្ចការ រដ្ឋាភិបាល ស្ថាបនា ពិសេស ធនធាន ។
- ២- ច្បាប់ពន្យល់ពាក្យ : សព្វសារពើ ទំនុកបម្រុង កប់ទុក បរិច្ចាគ ។

(១) មាត្រា ៨ - សេរីភាពទាំងដំនើរ ត្រូវបើកឱ្យមាន ដោយបរិច្ចាគ សេរី ភាព ក្នុងការប្រតិបត្តិទាំងផ្លូវសាសនា ត្រូវបើកឱ្យមានដូច្នោះដែរ បើបន្ថយខ្លះបាន តែគ្រងណាដែលរៀបរាប់បានដើម្បីកុំឱ្យខូចសេចក្តីស្ងប់រៀបរយដល់មហាជន ។

ជីវភាពមនុស្សជាន់ដើម

● ជីវភាពរបស់មនុស្សជាន់ដើម ប្រកបដោយមនុស្សឥឡូវនេះច្រើនណាស់ ព្រោះ របររកស៊ីធំបំផុតរបស់ពួកនោះ គ្មានអ្វីក្រៅពីមុខរបរនេសាទនិងបរបាញ់ឡើយ ។

ផ្នែកជំនឿ, ពលរដ្ឋជំនាន់នោះ ប្រកាន់សាសនាមិនប្រាកដ គឺពុទ្ធសាសនា ក៏មិនកាន់ ព្រហ្មញ្ញសាសនាក៏មិនកាន់ ។ បើមានជនណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តឧក្រិដ្ឋ ទោស គេនាំគ្នាយកជននោះទៅទម្លាក់ក្នុងទឹកឲ្យក្រពើស៊ី ឬក៏យកទៅដាក់ក្នុងទ្រូង ឲ្យខ្លាស៊ី ។ ប៉ុន្តែជនទាំងនោះ ខ្លាចអ្នកតាណាស់ ព្រោះគេជឿថា អ្នកតាអាច ផ្តល់នូវទោសទុក្ខ និងសុភមង្គល ដល់មនុស្សគ្រប់ពេលវេលា ។

ផ្នែកសម្ភារៈ គេមិនចេះត្បាញសំពត់ សម្រាប់ស្លៀកដណ្តប់ឡើយ ។ កាំបិតប្តូរថៅ គេយកជួមកដុសខាត់ឲ្យសំបែត មានមុខមុតបង្ហូរ សម្រាប់កាប់ ឈើព្រៃ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ជីវភាព នេសាទ បរបាញ់ ជំនឿ ឧក្រិដ្ឋទោស ។
- ២- តិរិយាវិសេសន៍ មានន័យដូចម្តេច? សម្រាប់ប្រើនៅកន្លែងណា? វាអាច ក្លាយទៅជាគុណនាមបានឬទេ? ព្រោះអ្វី? ចូរស្រង់និងពន្យល់ ។
- ៣- តើក្នុងអត្ថបទនេះ មានតិរិយាវិសេសន៍ប៉ុន្មានពាក្យ? ចូរបង្ហាញ ។
- ៤- លោកយល់ដូចម្តេច ចំពោះជីវភាពមនុស្សជាន់ដើម? ចូរពន្យល់ ។

គេហដ្ឋាន

● គេហដ្ឋាន គឺជាលំនៅនៃមនុស្សលោក ហើយទីដែលអាចស្នាក់នៅបាននោះ គឺជំរំ ខ្ទម បង្ហា តាក ភ្នំ រមៀង តូប រោង សាលា ព្រះវិហារ កុដិ ផ្ទះ គ្រឹះស្ថាន ប្រាង្គប្រាសាទ គ្រឹហា ថែវ និងលេណដ្ឋាន ។

នៅប្រទេសខ្មែរ គេហដ្ឋានដែលមានច្រើនជាងគេ គឺផ្ទះដែលសង់ដោយឈើ ហើយប្រក់ក្បឿង ព្រោះប្រទេសខ្មែរ បរិបូណ៌ដោយព្រៃឈើធំៗ និងដីឥដ្ឋដែលអាចយកទៅធ្វើជាក្បឿងបានយ៉ាងល្អ ។ ម៉្លោះហើយ ទោះនៅទីជនបទ ដាច់ស្រយាលយ៉ាងណាក៏ដោយ គេក៏ឃើញគេហដ្ឋានទាំងឡាយ បញ្ចេញពណ៌ក្រហមឆ្មៅ បង្ហាញឲ្យឃើញថា ប្រជាជនខ្មែរចូលចិត្តផ្ទះក្បឿងជាងផ្ទះដទៃទៀត ។

សំណួរ

- ១- តើពាក្យដែលនៅក្នុងអត្ថបទនេះ ពាក្យណាខ្លះដែលលោកមិនយល់ន័យនៃពាក្យ ? ចូរស្រង់មកមើល ?
- ២- ចំណងជើងអត្ថបទ បើគេផ្លាស់យកពាក្យដទៃដាក់ វិញ បានឬទេ? ដាក់ពាក្យដូចម្តេច? ព្រោះហេតុអ្វីបានជាដាក់ដូចនេះ ?
- ៣- ចូររៀបរាប់អំពីសម្ភារៈរបស់កុដិ ដែលលោកស្នាក់នៅសព្វថ្ងៃ ។

រំពិធាន

● ជនដែលរួមខ្សែលោហិតនឹងគ្នា ខាងមាតាឬខាងបិតាហោថា ញាតិ ។
ញាតិនេះ ចែកចេញជាជួរ មានប្រាំពីរជួរ ដែលហោថា ញាតិប្រាំពីរសន្តាន ។
តាមន័យក្នុងគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនា លោកឲ្យរាប់ថ្នាក់ខាងលើបីជាន់ គឺថ្នាក់មាតា
បិតា ១, ថ្នាក់ជីដូនជីតា ១, ថ្នាក់យាយទួតតាទួត , ថ្នាក់ខាងក្រោមបីជាន់ទៀត
គឺថ្នាក់កូន ១ , ថ្នាក់ចៅ ១ , ថ្នាក់ចៅទួត ១ រួមនឹងថ្នាក់យើងមួយទៀត ត្រូវ
ជាប្រាំពីរថ្នាក់ ។

● ឯជនដែលត្រូវជាសាច់ថ្លៃ ដូចជាបងថ្លៃ ប្អូនថ្លៃ កូនប្រសា
មាតាបិតាក្មេកជាដើម លោកចាត់ជាញាតិដោយសារ ឬញាតិពន្ធ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ញាតិ លោហិត គម្ពីរ ញាតិពន្ធ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : រួមខ្សែ ជួរ ជួរ សន្តាន
ថ្នាក់ ។
- ៣- ចូរពន្យល់នាទីនិងមុខងាររបស់ពាក្យ : និស នីស ហ្នឹង ។
- ៤- ជនបែបណាខ្លះ ដែលហោថាញាតិ ៧ សន្តាន ? ចូរប្រាប់ឲ្យសព្វគ្រប់ ។

លក្ខណៈ អំពីគ្រួសារ

● គ្រួសារ សំដៅយកត្រកូលមនុស្ស ឬ ប្រជុំត្រកូលនៃជននៅក្នុងគ្រួសារនីមួយៗ មាន ជីតាទ្វេ ជីដូនទ្វេ ជីតា ជីដូន មាមីង មាតាបិតា កូនក្មួយ ចៅ ចៅទ្វេ ។

● គ្រួសារធំ សំដៅយករដ្ឋមួយ ដែលមានប្រមុខរដ្ឋ ឬ ប្រធានា - ធិបតីជាអ្នកគ្រប់គ្រងពលរដ្ឋ ដោយមានរដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង ជួយការពារសុខសាន្ត របស់រាស្ត្រ ក្រោមបញ្ជានៃប្រមុខរដ្ឋ ឬ ប្រធានាធិបតី ។

● គ្រួសារមធ្យម សំដៅយកប្រជារាស្ត្រ ដែលរស់នៅក្នុងខេត្ត នីមួយៗ មានលោកអភិបាលខេត្ត ជាអ្នកគ្រប់គ្រងប្រជារាស្ត្រក្នុងខេត្ត ។ លោក អភិបាលស្រុក និងលោកចៅសង្កាត់ ជាអ្នកទទួលភារៈគ្រប់គ្រងប្រជាជន បន្តពី លោកអភិបាលខេត្ត ។

● គ្រួសារតូច សំដៅយកត្រកូលមនុស្ស ដែលរស់នៅក្នុងផ្ទះជាមួយគ្នា មានមាតាបិតា ជាអ្នកគ្រប់គ្រង មើលការខុសត្រូវលើបុត្រជីតានិងអ្នកដែលនៅ ស្នាក់អាស្រ័យជាមួយ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យៈ គ្រួសារ ត្រកូល ប្រមុខរដ្ឋ បញ្ជា មធ្យម ។
- ២- ចូររកពាក្យដែលសរសេរ ថ្មី ហើយអានថា ថ្មី ឲ្យបាន ៣ ពាក្យ ។
- ៣- គ្រួសារមានប៉ុន្មានបែប? ដែលហៅថាគ្រួសារធំ ខុសពីគ្រួសារមធ្យមយ៉ាងណាខ្លះ?
- ៤- ចូរពិពណ៌នា អំពីគ្រួសារមួយ ដែលលោកបានស្គាល់ ។

សេចក្តីស្នេហាចំពោះមាតាបិតារបស់បុត្រធីតា

● កុលបុត្រ កុលធីតាទាំងឡាយត្រូវមានចិត្តស្នេហាចំពោះមាតាបិតារបស់អ្នកជានិច្ច។
ក្នុងពេលដែលអ្នកមានវ័យក្មេង ត្រូវប្រឹងសិក្សាសព្វមុខវិជ្ជា ទាំងផ្លូវលោក
ផ្លូវធម៌ ។ លុះចំណេះចំរើកាលតមក អ្នកមានវ័យធំឡើង អាចប្រកបមុខរបរចិញ្ចឹម
ជីវិត ដោយខ្លួនឯងបាន គប្បីលែទ្រព្យធនទំនុកបម្រុងមាតាបិតា ដូចកាលដែល
គាត់ចិញ្ចឹមអ្នក , គប្បីជួយធ្វើកិច្ចការសព្វយ៉ាង ជាជំនួសកម្លាំងមាតាបិតា , គប្បីតាំង
ស្មារតីតម្កល់វង្សត្រកូលរបស់មាតាបិតា ឲ្យតាំងនៅជានិច្ច, ត្រូវថែទាំរក្សាយុត្រង
មតិក ដែលមាតាបិតាបានទុកឲ្យ ឲ្យគង់វង្សនៅជានិច្ច, ត្រូវប្រារព្ធធ្វើទក្ខិណានុប្ប-
ទានជារៀងរៀង ។ ដើម្បីឧទ្ទិសផលចំពោះមាតា ឬ បិតា ក្នុងពេលដែលគាត់ទទួល
អនិច្ចកម្មទៅកាន់បរលោក ។

បុត្រធីតា ដែលបានប្រតិបត្តិចំពោះមាតាបិតាតាមន័យខាងលើ ទើបមាន
នាមថា អ្នកមានសេចក្តីស្នេហាចំពោះមាតាបិតា ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ស្នេហា កុលបុត្រ កុលធីតា បុត្រធីតា ស្មារតី
ទក្ខិណានុប្បទាន ឧទ្ទិស ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ជានិច្ច វិជ្ជា ធំ តម្កល់ បរលោក ។
- ៣- ស្នេហា តណ្ហា និង ស្រឡាញ់ ខុសគ្នាយ៉ាងណា? ចូរពន្យល់ពីការប្រើពាក្យ
ទាំងនេះឲ្យច្បាស់លាស់ ។
- ៤- បុត្រធីតា ត្រូវតបគុណមាតាបិតា ដោយស្មារតីបែបណាខ្លះ ចូរពន្យល់ ?

សាមណេរ សន និទមាគា

ញោមប្រុសរបស់កុមារ សន បានទទួលអនិច្ចកម្ម តាំងពី សន នៅជា
កុមារ មានអាយុពីរឆ្នាំម៉្លេះ ។ កុមារ សន រស់នៅជាមួយញោមស្រី ។
លុះអាយុបានដប់បីឆ្នាំ កុមារ សន បានចូលទៅបួសជាសាមណេរ ក្នុងវត្តអម្ពិល
សង្កាត់ប្រាសាទ ស្រុកកំពង់ត្របែក ខេត្តព្រៃវែង ហើយបានចូលរៀននៅថ្នាក់
ទី ១ នៃសាលាពុទ្ធិកបបមសិក្សាវត្តនោះ ។

រៀងរាល់ថ្ងៃ ពេលចេញពីរៀន សាមណេរ សន និមន្តទៅបិណ្ឌបាត
ក្នុងភូមិឧបាសក-ឧបាសិកា យកទៅចិញ្ចឹមញោមស្រី ។ ក្រៅពីគំនក់ច្របាច់និង
បិះពាលដល់សព៌ង្គកាយមាតា, សាមណេរ សន បានទំនុកបម្រុងឥតខ្ចោះ ព្រោះ
ញោមស្រីលោក ប្រកបដោយវ័យជរាទុព្វលភាព ពន់ពេកណាស់ទៅហើយ ។

ការគោរពថែរក្សាញោមស្រី ដែលសាមណេរ សន បានប្រព្រឹត្តជារៀង
រាល់ថ្ងៃនោះ បណ្តាលឲ្យឧបាសកចំណុះវត្ត មានសេចក្តីជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះពុទ្ធ-
សាសនាត្រៃលែង ទាំងបានជាគំរូដ៏ល្អសម្រាប់សាមណេរដទៃទៀតផង ។

សំណួរ

- ១- ច្ងរពន្យល់ពាក្យ : សាមណេរ កុមារ សព៌ង្គកាយ ជរាទុព្វលភាព ។
- ២- ច្ងរកសមិសសព្វនឹងពាក្យ : កម្ម ឆ្នាំ វត្ត ។
- ៣- តើលក្ខណៈរបស់សាមណេរ សន ដូចម្តេចខ្លះ ដែលនាំឲ្យឧបាសកឧបាសិកា
មានសទ្ធាជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ។
- ៤- តើសព្វថ្ងៃលោកបានប្រតិបត្តិដូចម្តេចខ្លះ ចំពោះញោមរបស់លោក? ព្រោះហេតុអ្វី?

សេចក្តីស្នេហារបស់មាតាបិតា

● មាតាបិតា មានសេចក្តីស្នេហាចំពោះបុត្រធីតាឥតរើសមុខ ។ គាត់ តែងមានកិច្ចសង្រ្គោះជាច្រើនប្រការ:

● បញ្ជូនកូន ឲ្យចូលទៅសិក្សាក្នុងសាលា ដើម្បីឲ្យកូនបានចេះដឹងសព្វ មុខវិជ្ជា ទុកជាប្រទីបសម្រាប់បំភ្លឺរូបរាងទៅអនាគត ។

● ស្តីបន្ទោសប្រៀនប្រដៅ ទូន្មានកូន ឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អ វៀរចាកការប្រ មាថមើលងាយចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ និងការខ្ជិលច្រអូស ទម្រង់ក្នុងការងាររបស់ខ្លួន ។

● រកគុស្រករឲ្យកូន តាមឋានៈ និងជាតិកំណើត នៃវង្សត្រកូលរបស់ខ្លួន មិនឲ្យម្ខាងខ្ពស់ជាងម្ខាង ។

● ចែកទ្រព្យមតិកឲ្យកូនស្មើភាគ តាមកាលសម័យ ដោយឥតមានការ នឹកស្តាយដល់តិចតួច ។

ដោយសេចក្តីស្នេហានិងការទំនុកបម្រុងនេះហើយ ទើបលោកអ្នកប្រាជ្ញ មាន ព្រះពុទ្ធជាដើម បានសន្មតមាតាបិតាថាជា ព្រះព្រហ្ម ជាបុព្វទេវា និងជបុព្វ ចារ្យរបស់បុត្រធីតា ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : សង្គ្រោះ អនាគត ប្រមាថ វង្សត្រកូល ។
- ២- តើមាតាបិតាមានការកិច្ច សង្គ្រោះបុត្រធីតា ដោយស្មារយោងណាខ្លះ? ចូរពន្យល់។
- ៣- តាមអត្ថបទ កុំបាននិយាយពីកិច្ចដែលមាតាបិតា នាំកូនឲ្យចូលមកបួស សោះ តើលោកយល់បែបណា ចំពោះមាតាបិតាដែលនាំលោកឲ្យបួសនេះ ។
- ៤- ចូរលោករៀបរាប់ អំពីសេចក្តីស្នេហា របស់មាតាបិតា ទៅលើបុត្រធីតា ។

សម្រាប់អត្ថបទ

ប្រធានសព្ទ

សម្រាប់ថ្នាក់ឆ្នាំទី ២

នៃ

សាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា

ក្នុង

កម្ពុជានុរដ្ឋ

មុខវិទ្យានៃពុទ្ធិសិក្សា

● វិទ្យាខាងសាសនាគឺ បាលី សំស្ក្រឹត វិទ្យា ពុទ្ធប្បវត្តិ ព្រះពុទ្ធសាសនា និងសាសនាក្នុងសកលលោក ។ ចំណែកខាងវិទ្យាផ្លូវលោកគឺ ភាសាជាតិ ភាសាបារាំង ភាសាអង់គ្លេស ប្រវត្តិវិទ្យា ភូមិវិទ្យា គណិតវិទ្យា ធម្មជាតិវិទ្យា អនាសម័យ រូបវិទ្យា - គីមី និងទស្សនវិទ្យា ។

វិទ្យាផ្លូវលោក ដែលបញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីសិក្សា រួមជាមួយនឹងផ្លូវសាសនា នៃពុទ្ធិសិក្សាទាំងបីផ្នែកនោះ ដោយមានគោលបំណងចង់ឲ្យសមណនិស្សិតបានចេះដឹងនូវវិទ្យាទាំងពីរផ្នែក ដែលជាគ្រឿងបណ្តុះសតិប្បញ្ញាណនៃសមណនិស្សិតឲ្យបានរឹតទូលំទូលាយឡើង ឲ្យសមដល់មានរបស់ប្រទេសឯករាជ្យ ដែលមានព្រះពុទ្ធសាសនា ជាសាសនារបស់រដ្ឋ ព្រោះសមណនិស្សិតទាំងឡាយ និងទៅជាអនាគតនៃសង្ឃក្នុងពុទ្ធសាសនាមណ្ឌលនៅប្រទេសខ្មែរ ។ ប្រសិនបើសមណនិស្សិតទាំងឡាយបានសិក្សាចេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ ហើយបានបិតនៅក្នុងភេទជាបញ្ចជិតតទៅ ក៏ជាការប្រសើរក្រៃលែង ព្រោះសមតាមគោលបំណង ។ បើមិនអាចបិតក្នុងភេទបញ្ចជិតទេ ហើយសិក្ខាទៅជាគ្រហស្ថ ក៏នឹងបានទៅជាពលរដ្ឋជាតិខ្មែរអ្នកចេះដឹងវិទ្យាផ្លូវព្រះពុទ្ធសាសនានិងផ្លូវលោកគ្រាន់បើជាពលរដ្ឋ ដែលមិនចេះដឹងនោះទេដែរ ។

សម្តេចព្រះពោធិវង្ស ហ្វូត—តាត

ទស្សនាវដ្តី ពុ. សិ. លេខ ១៥ ខែ មេសា ៦៦

សំណួរ

១— ចូរពន្យល់ពាក្យ: ពុទ្ធប្បវត្តិ ភាសាជាតិ សមណនិស្សិតសតិប្បញ្ញា។

២- ភាសានិងវេយ្យាករណ៍ មានន័យប្លែកគ្នាយ៉ាងណាខ្លះ ? ចូរពន្យល់ ។

៣- នៅពុទ្ធិកសិក្សា មានមុខវិជ្ជាអ្វីខ្លះសម្រាប់សិក្សា ? ចូររាប់ ។

ពុទ្ធិកសិក្សាសម័យដើម

● ការសិក្សានៃបញ្ចធិតពុទ្ធសាសនិក ហៅថា ពុទ្ធិកសិក្សា ។

ពុទ្ធិកសិក្សានេះ កើតមាននៅប្រទេសកម្ពុជា តាំងពីយូរអង្វែងណាស់ហើយ ប៉ុន្តែ ពុទ្ធិកសិក្សានេះ បានប្រព្រឹត្តទៅតាមកាលៈទេសៈ ។ បើគិតពីត្រឹម ឆ្នាំ ១៩១៤ មក ពុទ្ធិកសិក្សា អាចឲ្យកត់សម្គាល់បានដោយមានកម្រិតយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ព្រោះកាល នៅគ្រិស្តសករាជ ១៩១៤ រដ្ឋការបានបង្កើតការសិក្សា ខាងព្រះពុទ្ធសាសនាជាដំបូង នៅក្រុងភ្នំពេញ ហៅថា សាលាបាលី ។ តមកនៅគ្រិស្តសករាជ ១៩២២ សាលាបាលី បានប្រែឈ្មោះទៅជា សាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ ដោយមាន កំណែប្រែរបៀបរបបខ្លះ ។ តាំងពីនោះរៀងមក ពុទ្ធិកសិក្សាចេះតែមានការកែប្រែ ផ្លាស់ប្តូរឬបន្តិចម្តងៗ ដើម្បីឲ្យមានវឌ្ឍនភាព គឺសេចក្តីចម្រុងចម្រើនឡើងដោយលំដាប់ ប៉ុន្តែទោះបីមានកំណែប្រែយ៉ាងណាក៏ដោយ ពុទ្ធិកសិក្សាក៏ស្ថិតនៅក្នុងការចង្អៀត ចង្អល់ដដែល ព្រោះក្នុងសម័យនោះ ប្រទេសកម្ពុជា ឋិតនៅក្រោមអំណាចនៃ រដ្ឋការអាណាព្យាបាលបារាំងសែស ។

សម្តេចព្រះពោធិវង្ស ហ្វូត-តាត

ទស្សនាវដ្តី ព. ស. លេខ ១៥ ខែ មេសា ១៩៦៦

សំណួរ

- ១- ច្បាប់ពន្ធលំពាក្យ : ពុទ្ធិកសិក្សា គ្រិស្តសករាជវង្សនភាព អាណា
ព្យាបាល ។
- ២- ច្បាប់តែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ដាក់ច្បាស់ កំណែប្រែរបៀប ។
- ៣- ចូរស្រង់ពីអត្ថបទនេះ ខ្លឹមសារដែលជានាមនាម ឲ្យបាន ១០ ពាក្យ ។
- ៤- ចូររាប់រៀបពីលក្ខណៈ : សាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សាសម័យដើម ។

ទំព័រសិស្សន្ត

សិស្សន្ត ជាសិស្សម្នាក់ បានចូលទៅស្នាក់នៅក្នុងវត្ត ក្នុងសំណាក់លោក
គ្រូចៅអធិការ តាំងពីតូចមក, សិស្សន្ត ជាកូនកំព្រា មាតាបិតាទទួលអនិច្ចកម្មចោល
ទៅ តាំងពីអាយុប្រាំមួយឆ្នាំម៉្លោះ បានចូលទៅសិក្សានៅសាលាបឋមសិក្សាវត្ត
ស្រ្ទាសាន ។ រាមាធិការយាសណ្តាប់ធ្នាប់រមទម ពុំច្រឡោងខាមនិងពុំមានរនស
បានដល់ជនណាម្នាក់ឡើយ ទោះបីនៅក្នុងវត្ត ក៏ដូចជានៅក្នុងសាលារៀនដែរ ។
ដូច្នោះ សិស្សន្ត មិនដែលមានរឿងរ៉ាវ អធិករណ៍ ជម្លោះទាស់ទែងដល់ម្តងណា
សោះ ។ ឥឡូវនេះ សិស្សន្ត បានចូលកាន់បញ្ចវដ្តជាសាមណេរ ហើយបានចូល
ទៅសិក្សានៅសាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សាវត្តស្រ្ទាសាន ដែលលោកគ្រូតែងហៅ
ថា វត្ត ។

● សិស្សកំព្រានេះ ឥតញោចពិតមែន, ប៉ុន្តែចេះសម្អាតស្បង់ចិញ្ចឹមស្អាតបាត

ជានិច្ច ។ ឯសៀវភៅសិក្សាទៀតសោត ក៏នេន រុន ចេះសម្អាតមិនឲ្យប្រឡាក់
 ប្រឡូសដែរ ។ នៅក្នុងបន្ទប់សិក្សា នេន រុន ស្តាប់លោកគ្រូដោយយកចិត្តទុក
 ដាក់ជាទីបំផុត ។ គ្រប់បញ្ហាដែលលោកគ្រូចោទសួរ នេន រុន សប្បាយចិត្តនឹង
 លើកដៃឆ្លើយជានិច្ច ទោះចម្លើយនោះខុស ឬ ត្រូវក៏ដោយ ។

មេរៀនទាំងអម្បាលម៉ាន ដែលលោកគ្រូដាក់ឲ្យសិក្សា ពុំដែលមានដងណា
 ដែលនេន រុន មិនចាំឡើយ ។ លទ្ធផលជាទីគាប់ចិត្ត គឺនេន រុន ត្រូវបានទទួល
 រង្វាន់លេខ ១ ប្រចាំឆ្នាំ និងការសរសើរអំពីព្រះឧបជ្ឈាយ័យ ដែលជាអាណាព្យាបាល
 ជានិច្ច ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យៈ ចរិយា ឧសថា ឧសថា ឧសថា សប្បាយ ព្រះឧបជ្ឈាយ័យ។
- ២- ស័ព្ទបែបណា ហៅថា គុណនាម ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ ?
- ៣- ចូរបង្ហាញស្នេហាស្និទ្ធស្នាល របស់អត្ថបទនេះ ។
- ៤- ចូរពិពណ៌នា អំពីសិស្សខ្លួនម្នាក់ដែលលោកគ្រូរាប់រើញ ។

អតីតសាលាបឋមសិក្សា

● ក្នុងអតីតកាល, សាលាបឋមសិក្សា ស្ថិតនៅតែក្នុងវត្តអារាម ដោយយក
 កុដិឬឧបដ្ឋានសាលាជាគ្រឹះស្ថានសិក្សា មានព្រះសង្ឃជាគ្រូបង្រៀន ។ លក្ខណៈនៃ
 កម្មវិធី មានព្រឹត្តិសម្ភារៈប្រើការបាន តាមសមត្ថភាពសម័យនោះ ។ ផ្នែកគ្រឿង

សិក្ខុបករណ៍ មានដីស ទឹកល្បប់ (១) និងក្តារឆ្នួនមួយបន្ទះយ៉ាងវែងជាដើម ។

● សម័យនោះគេឃើញមានច្រើនតែយុវកុមារា ដែលបានចូលទៅសិក្សា ឯយុវកុមារី មិនសូវមានទេ ព្រោះគេមានការមមាញឹក ចំពោះកាតព្វកិច្ចក្នុងគេហដ្ឋាន ជាកម្មសិទ្ធិ ។ ចំណាត់ថ្នាក់នៃការសិក្សា កុមារាកុមារី ចាប់ផ្តើមបទនមស្តារថានមោ ពុទ្ធាយ សិទ្ធិ រួចរៀនស្រះ, ព្យញ្ជនៈ និងអក្សរធ្វើជើងហើយរៀនអានទន្ទេញសស្រ្តា ច្បាប់ក្រម, ក្រមច្បាប់, កេរកាល, ច្បាប់ប្រុស, ច្បាប់ស្រី, ពាក្យចាស់ និងសាស្ត្រា សុបិន ល្មមចេះអានបានល្បឿនបង្ហូរ គេសន្មតថាសិក្សាចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា ។ យុវសិស្សដែលចង់បន្តវិជ្ជាទៅមុខទៀត ចាំបាច់ត្រូវប្រែភេទពីគ្រហស្ថ ចូលទៅកាន់ ផ្នួសរបស់សាមណេរ ។ សាមណេរនោះត្រូវសិក្សាសស្រ្តាផ្សេងៗ មានសស្រ្តារឿង សុភមិត្រ, ទុំទាវ, មហោសថ, ព្រះជិនវង្ស, នាងកង្រី, វិធុរបណ្ឌិត ជាដើម។ កាល បើសិក្សាចាំមាត់ស្ទាត់ជំនាញហើយ សន្មតថាចប់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សា ។ យុវសាមណេរនោះ បើចង់បន្តវិជ្ជាទៅមុខទៀត ត្រូវបំពេញឧបសម្បទាភិក្ខុភាព ដើម្បី សិក្សាគម្ពីរដីកាផ្សេងៗ គឺសាស្ត្រាទេសន៍នានា មានទេសជាតក៍ ព្រះវេស្សន្តរនិង បញ្ញាសជាតកជាដើម ។ ការសិក្សានេះ គេសន្មតថាជាថ្នាក់បរិញ្ញា ។

សំណួរ

- ១- ច្រវពន្យល់ន័យនៃពាក្យ៖ ឧបដ្ឋានសាលា សិក្ខុបករណ៍ យុវកុមារ កម្មសិទ្ធិ សាស្ត្រា មន្តវិជ្ជា ទេសជាតក៍ ។
 - ២- នាម នាមសព្ទ នាមនាម ពាក្យបីម៉ាត់នេះ មានន័យប្លែកគ្នាយ៉ាងណា ។
 - ៣- ចូរតែងអត្ថបទមួយ ស្តីពីសាលាបឋមសិក្សាជំនាន់ដើម ។
-
- ១- ស្រុកខ្លះថា ទឹកល្បប់ ព្រោះមកពីពាក្យថា ការលុប ។

ការត្រួតត្រាខ្លួន

● យុវកុមារា យុវកុមារី ក្នុងបុព្វសម័យ ក្រោយដែលបានចូលទៅសិក្សា ក្នុង អារាសវត្តហើយ ខ្លះដែលមិនបានបួសជាសាមណេរ ក៏បានចេញចាកវត្ត ចូល មកជួយរកស៊ីប្រកបការងារមាតាបិតា មានរបររកស៊ីកម្ម ពាណិជ្ជកម្មផ្សេងៗ តាម តែករណីយកិច្ចដែលត្រូវសារផ្តល់ឲ្យ តែភាគច្រើន មិនសូវមានមុខរបរណា ក្រៅ ពីរកស៊ីកម្មឡើយ ព្រោះត្រូវសារនីមួយៗ សុទ្ធតែមានរបរនោះជាត្រឹមត្រូវ ។

● យុវកុមារមួយពួក ដែលបានបួសជាសាមណេរ បានរៀនសូត្រចេះដឹង នូវក្បួនច្បាប់ខ្លះៗ ហើយទ្រាំនៅក្នុងសមណេរភេទពុំបាន ក៏សិក្ខាពីបព្វជិតភេទទៅ កាន់គហដ្ឋភេទវិញ បាននាមថាបណ្ឌិត ដែលទម្លាប់ហៅខុសថាអន្តិក ។ ក្រុម សាមណេរ ដែលមានអំណត់ធ្ងត់ចំពោះការសិក្សា គម្រប់ៗ ២១ ឆ្នាំ ក៏បានសូមឧប- សម្បទាជាភិក្ខុ មាននាទីសិក្សាក្បួនច្បាប់ជ្រៅជ្រះ ចេះទេសន៍ស្នាត់ជំនាញ ពន្យល់ ដឹកនាំប្រជាជន ឲ្យតាំងខ្លួនក្នុងអំពើល្អ លះបង់ទុច្ចរិតធម៌ កាន់យកនូវសុចរិតធម៌ ។

● វដ្តសង្សារចេះតែវិលវល់អន្តោលទៅមកមិនឈប់ឈរ ភិក្ខុសង្ឃអង្គខ្លះទ្រាំ នៅក្នុងភេទភិក្ខុមិនបាន ក៏សិក្ខាទៅកាន់ភេទនៃគ្រហស្ថ ។ ខ្លះបានទៅធ្វើជាឧកញ៉ា- មន្ត្រីសេនាបតីរក្សាការពាររដ្ឋ ខ្លះជាអ្នកប្រាជ្ញរដ្ឋករី ខ្លះខំប្រឹងប្រកបរបរអាជីវកម្ម ជាកសិករឬពាណិជ្ជករ រស់នៅជាមួយអ្នកស្រុកអ្នកភូមិធម្មតា ដោយមានកាតព្វកិច្ច រៀបចំត្រូវសារ តាមទំនៀមទម្លាប់សង្គមជន នៃប្រពៃណីពីដូនតារៀងរាបដរាបមក ។

សំណួរ

១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : បុព្វសម័យ សមណភេទ គហដ្ឋភេទ ។

- ២- ច្ងូរតែងឃ្មាជាមួយនឹងពាក្យ : កុមារាកុមារី ករណីយកិច្ច អត់ធ្មត់ ។
- ៣- ច្ងូរស្រង់យកសង្កាត់សេចក្តីណាមួយ នៃអត្ថបទនេះ មកពន្យល់ ។
- ៤- ច្ងូរអធិប្បាយ អំពីជីវភាពរបស់គ្រូហស្ត ។

ពុទ្ធិកសិក្សាសម័យឯករាជ្យ

● លុះតមក ក្រោយពេលដែលប្រទេសខ្មែរ បានតាំងខ្លួនក្នុងឋានៈ ជាប្រទេសឯករាជ្យ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ពុទ្ធិកសិក្សា បានត្រូវរៀបចំជាថ្មី ក្រោមកិច្ចមគ្គុទ្ទេស នៃរដ្ឋាភិបាល និង មន្ត្រីសង្ឃគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ដែលមានរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងធម្មការ ជាប្រធានអ្នកគ្រប់គ្រងពុទ្ធិកសិក្សា ក៏បានក្លាយទៅជាពុទ្ធិកសិក្សាមានរបៀបរបបល្អត្រឹមត្រូវ សមតាមសម័យនិយម ។ សម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ពុទ្ធិកសិក្សាចែកជា ៣ ផ្នែកគឺ ផ្នែកពុទ្ធិកបឋមសិក្សា សិក្សានូវវិជ្ជាថ្នាក់ដំបូង បានខាងសាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា នៅក្នុងក្រុងភ្នំពេញ និងនៅគ្រប់ខេត្តក្នុងអាណាចក្រកម្ពុជា ។ ផ្នែកពុទ្ធិកមធ្យមសិក្សា គឺសិក្សានូវវិជ្ជាថ្នាក់មធ្យមបានខាងពុទ្ធិកវិទ្យាល័យ នៅក្រុងភ្នំពេញ និងពុទ្ធិកវិទ្យាល័យ អ៊ុង ធួង នៅបាត់ដំបង ។

ផ្នែកពុទ្ធិកឧត្តមសិក្សា គឺសិក្សានូវវិជ្ជាថ្នាក់ខ្ពស់ ខាងពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យនៅក្រុងភ្នំពេញ ។ ឯកម្មវិធីសិក្សាក្នុងពុទ្ធិកសិក្សាទាំង ៣ ផ្នែកខាងលើនេះ រដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំតម្រូវឲ្យមានវិជ្ជាខាងព្រះពុទ្ធសាសនាផង វិជ្ជាខាងផ្លូវលោកផង តាមលំនាំនៃលក្ខណៈ បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា ឧត្តមសិក្សាខាងអាណាចក្រ ។

សម្តេចព្រះពោធិវង្ស ហ្វូត-ភាតិ

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : ប្រទេសឯករាជ្យ ពុទ្ធិកសិក្សា សម័យ
និយមរដ្ឋាភិបាល មន្ត្រីសង្ឃ ។
- ២- ចូររកសិទិស្វរសព្វនឹងពាក្យ : នៅ ឯករាជ្យ ពុទ្ធ ។
- ៣- ចូររកសិទិសន័យសព្វនឹងពាក្យ : សិក្សា សម័យ ។
- ៤- ចូរបង្ហាញអត្ថន័យ នៃអត្ថបទនេះ ។

ព្រះពុទ្ធ

● ព្រះពុទ្ធ ជាអង្គអ្នកប្រាជ្ញ មកុដត្រេកត បានត្រាស់ដឹងនៅថ្ងៃ ១៥ កើត
ខែពិសាខ មុនពុទ្ធសករាជ ៤៥ ឆ្នាំ ហើយបរិនិព្វានទៅវិញ នៅថ្ងៃ ១៥ កើតខែពិសាខ
មុនពុទ្ធសករាជ ១ ថ្ងៃ ។

ក្នុងកំលុងកាលត្រាស់ដឹង ៤៥ រស្សានេះ ព្រះអង្គពុំបានព្រងើយកន្តិយប្រមាទ
ធ្វេសដល់តិចតួចឡើយ ដោយបានគោរពជាប់ នៅពុទ្ធិកិច្ចទាំងប្រាំយ៉ាងគឺ : ពេល
ព្រឹកទ្រង់ចេញបិណ្ណបាតប្រោសសត្វ ថ្ងៃរសៀលទ្រង់សម្តែងធម៌ទេសនាពន្យល់ដល់
ពុទ្ធបរិសទ៍ ព្រលប់ឲ្យឧវាទដល់ពួកភិក្ខុ អធ្រាត្រដោះអាចិប្រស្នាឲ្យពពួកទេព្វា ;
ទៀបភ្លឺប្រមើលមើលឧបនិស្ស័យសត្វ ។

ឧត្តមគតិ ប្រកបដោយព្យាយាមដ៏ម៉ឺងម៉ាត់នេះហើយ ដែលបណ្តាលឲ្យ
មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីសុះសាយពាសពេញពិភពលោក រកឧត្តមជនណាមួយមកប្រៀប

ផ្ដើម សូម្បីតែមួយចម្រៀកសក់ទី ១៦ ក៏ពុំបាន ។ ភស្តុតាងជាក់ស្ដែង ជនក្នុង
លោកទាំងមូលទោះបីពួកបញ្ញវន្ត មានគំនិតប្រកាន់បក្សធ្លាក់នៅក្នុងលទ្ធិដទៃ មាន
លទ្ធិត្រិស្ត និងមហាយ៉ាត់ជាដើម គេក៏ទទួលស្គាល់ថាព្រះពុទ្ធជាអ្នកប្រាជ្ញសាកល
លោករហូតដល់ថ្ងៃនេះជាប្រគ្រក្ស ។

សំណួរ

- ១- ច្បាប់នៃនីយនៃពាក្យ : អ្នកប្រាជ្ញ មកុដត្រៃភព បរិនិព្វាន
ពុទ្ធសករាជ ប្រមាទឆ្ងេស ប្រគ្រក្ស ។
- ២- ច្បាប់តែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ព្រះពុទ្ធ ពុទ្ធបរិស័ទ
អាចិប្រស្នា បញ្ញវន្ត ។
- ៣- សំអាងលើហេតុអ្វីខ្លះ បានជាពុទ្ធបរិស័ទនាំគ្នាធ្វើបុណ្យវិសាខបូជា និង
មាយបូជា ។

ចិត្តមាតាបិតា

មាតាបិតា មានភារៈកិច្ចជាទម្ងន់ក្នុងការថែរក្សា ចិញ្ចឹមបីបាច់បុត្រធីតា
តាំងពីកូនចូលទៅចាប់បដិសន្ធិក្នុងគភ៌ រហូតដល់បត្រប្រសូត្រចាកឧទេរ គព៌នេះទៅ
គាត់បានទំនុកបម្រុងបុត្រធីតាដោយសម្លៀកបំពាក់ និងដោយការឲ្យកូនចូលទៅរៀន
សូឡសព្វសាស្ត្រវិទ្យា ដើម្បីនឹងឲ្យកូនមានអនាគតដ៏ល្អក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិតជន ។
លោកអ្នកប្រាជ្ញ បានឲ្យនាមមាតាបិតាថាជាបុព្វាចារ្យ និងបុព្វទេវា របស់

បុត្រាបុត្រី ដោយពោលភ្ជាប់ទៅជាមួយនឹងគុណដ៏ធំធេង ច្រៀបដូចជាទឹកនព
មហាសមុទ្រ ឬ ភ្នំព្រះសុមេរុ ។ មាតាបិតាស្នេហាកូន ដោយមិនសំឡឹងទ្រព្យ
សម្បត្តិឡើយ គឺស្រឡាញ់តែកូនដែលស្គាល់គុណបំណាច់ តាមវិថីចិត្តប៉ុណ្ណោះ ។
ទោះបីកូនមានទ្រព្យធនស្តុកស្តម្ភ មានផ្ទះផ្ទាល់សរពេញដូចប្រាសាទឥន្ទ្រនិម្មិតក៏ដោយ
បើទឹកចិត្តអបលក្ខណ៍ខ្មាំងមីលស៊ីមីង សម្តីគំរោះគំរើយសោះកក្រោះដូជាតិ ឃ្នាតពី
ច្បាប់មនុស្សធម៌ ឬកញ្ជាច្រឡោងខាម ប្រមាថមើលងាយចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ , អ្នកទាំង
ទ្វេហារ ពិតជាមិនសុខចិត្តទ្រាំទ្រស្តី នៅលើផ្ទះកូនបែបនោះឡើយ ។ ទ្រព្យ
សម្បត្តិដែលគាត់ខំប្រឹងប្រែងរកស៊ី កកាយដី ញឹកញាប់ សន្សំបានមកហើយ ពុំហ៊ាន
បរិភោគឆ្ងាញ់ ព្រោះហេតុតែចង់ទុកឲ្យកូនប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចនេះ បានជាក្រោយ
ពេលរៀបចំអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឲ្យកូនមានគូស្រករហើយ មាតាបិតាតែងតែចែកទ្រព្យ
ធនជាភេរមតិកឲ្យទៅកូន ដោយឥតគិតដី វិតអនាគតរបស់ខ្លួន ។

សំណួរ

- ១- ច្រវពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : បដិសន្ធិ ឧទរ គភី ជីពជន្ម បុព្វចារ្យ
 បុព្វទេវា អបលក្ខណ៍ ។
- ២- ច្រវតែងឃ្នាជាមួយនឹងពាក្យ : ភ្នំព្រះសុមេរុ វិថីចិត្ត សម្តី
 ប្រមាថ ។
- ៣- ច្រវរកសទិសសព្ទនឹងពាក្យ : ភេរ គូ ប្រមាថ ។
- ៤- ចូរអធិប្បាយ អំពីចិត្តច្រឡោងស្រីរបស់លោក ដែលលោកបានកត់សម្គាល់ទុក ។

ការប្រព្រឹត្តិទេវនៃជីវិត

● ព្រះទិសករចរតាមសុរិយវិថី គ្មានពេលសម្រាក ទ្រនិចនាឡិកាដើរ គ្រឿន ។ វាយោបកំរសៀក ។ ទឹកជ្រៅ ជ្រលងបឹងបូហូរសស្រាក់ ឥតស្រាក ស្រាន្ត, ជីវិតរស់រវើក, សកម្មភាពមនុស្សមានការមមាញឹកជានិច្ច ។

សិស្សានុសិស្ស ទាំងបញ្ចជិត ទាំងគ្រហស្ថ នៃសាលាពុទ្ធិកបបមសិក្សា និងសាលាបបមសិក្សា ក្នុងអាណាចក្រខ្មែរ បានខំខ្ចីឃ្នាតស្រវាស្រទេញយក ចិត្តទុកដាក់គោរពមាំទាំមហាស្មារូ ប្រវេប្រវាចម្លងមេរៀន ដែលត្រូវតំលើក្តារ ខៀនបញ្ឈរ ។ ក្រុមកសិករ និងពាណិជ្ជករ សុះស្នាប្រកបការងារជាចាំបាច់ ដែលខ្លួនត្រូវបំពេញ សូម្បីមួយនាទីក៏ពុំមានទំនេរ ។ បក្សាបក្ស ទេបាទ ចតុប្បាទ និងពហុប្បាទ ជារាត្រីចរ ក៏ដូចជាទិវាចរ តែងតែហោះហើរត្រេចរង្កាត់ ចាកចេញពីសំបុក គឺលំនៅស្ថាន ទោរកភោជ្យភស្តុលៀងជីពជន្ម រៀងរាល់ថ្ងៃ ។

បើយើងបែរកត្ត ចោលចតុទៅមើលពួកព្រានព្រៃ ចរលីលាយាត្រាសព្វ ច្រកល្អក តាមដងព្រឹក្សា បរចាញម្រឹម្រឹតា គ្មានពេលវែល ចាប់យកមកទុក បំប៉នជីវភាព ក្នុងគ្រាដែលខ្លួនមិនទៅប្រម័ង់ប្រមាញ់ ។ សិក្ខាកាមជនគ្រប់រូប ខំប្រឹងសិក្សាដោយយកចិត្តទុកដាក់ សព្វទិសទិវារាត្រី ដូចរូបទេពប្រណាម្យលើកករ ប្រណាម្យ ឥតសម្រាកមួយវិនាទី ដោយសារតែហេតុនៃជីវិត ព្រោះគេដឹង ច្បាស់ថា ក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ ដើម្បីធ្វើជីវិតឲ្យថ្លៃថ្នូរបាន លុះត្រាជីវិត មានការសិក្សាច្រើន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ: ព្រះទិសករ សុរិយវិថី សិស្សានុសិស្ស។
- ២- ចូររកសទិសន័យសព្ទនឹងពាក្យ ព្រះទិសករ វាយោ ។
- ៣- វណ្ណយុត្តិមានន័យដូចម្តេច? មានប៉ុន្មានយ៉ាង? សម្រាប់ប្រើខុសគ្នាដូចម្តេច?
- ៤- ចូរពន្យល់ពីអត្ថន័យនៃអត្ថបទនេះ ។

នំពីមុខការ

- មនុស្សម្នាក់ដែលកើតមកហើយ តែងមានជីវិតរស់នៅជាប្រត្យក្ស ។ កាលបើមានជីវិតហើយ មនុស្សម្នាក់ៗ ត្រូវតែមានមុខងារសម្រាប់ជីវិត ដើម្បីស្វ័យអត្ថភាព ឲ្យមានដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់វឌ្ឍនភាព នាអនាគតកាល ។

- មនុស្ស មានមុខងារច្រើនប្រភេទ ហើយផ្សេងៗគ្នាទៀតផង គឺខ្លះជាសិក្សាករ កសិករ ពាណិជ្ជករ ឧស្សាហករ កម្មករ ស្ថាបត្យករ វិស្វករ គ្រូបង្ហាត់ គ្រូបង្រៀន សាស្ត្រាចារ្យ អយ្យកាសាលាឧទ្ធរណ៍ អ្នកនិពន្ធនិងខ្លះមានការកិច្ចខាងសម្ភាគគេហដ្ឋាន មិនឲ្យមានមន្ទិលសោហ្មង ។ លក្ខណកិច្ចនេះ បើនរណាមួយ ឥតការងារ គេសន្មតថាជាជនអារាសៃ រស់នៅលើផែនដី ឥតសារប្រយោជន៍អ្វីសម្រាប់តបស្នងសងគុណមាតុប្រទេស ។ នរជនជំពូកនោះបណ្ឌិតធម្មកោវិទ ឲ្យឈ្មោះថា រស់ដោយគ្រាន់តែដកដង្ហើម ដេកថ្ងូរហ៊ឹមចាំតែថ្ងៃអន្សានឹងអាលស្លាប់ បាតបង់រូបកាយក្លាយជាភ្នំអសោចិ ។

● មនុស្សឥតការងារ តាមវេហារអ្នកប្រាជ្ញ លោកអនុម័តចាត់ថាជា ជនអន់ថោកថយ មនុស្សកម្ចីលជាមេរោគកាចសាហាវបំផុត ហើយឈមមុខទោរក សេចក្តី វិនាសជានិច្ចផង ។ ឯមនុស្សបរិសុទ្ធ ពិតជាមានពង្សល្អ ត្រូវតែមានការងារ ជាចាំបាច់ ព្រោះថា មនុស្សមានជីវិតតិចតួចស្លូតស្តើងមែន តែបើយើងខំរៀន ខំរក ខំរិះគិត ខំប្រព្រឹត្តកាតព្វកិច្ច អាចចាត់បានថាជាមនុស្ស រស់នៅរាប់សតវត្ស ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ៖ ប្រត្យក្ស អត្តភាព ស្ថាបត្យករ ធម្មកោវិត អសោចិ សតវត្ស ។
- ២- ចូរធ្វើកិរិយាទាំងនេះឱ្យទៅជានាម៖ បរិសុទ្ធ សន្មត មគ្គុទ្ទេស ឧបត្ថម្ភ ប្រព្រឹត្ត បរិបូរ ប្រវេណូ សម្ពោធពិសោធព ។
- ៣- ខណ្ឌសញ្ញាមានប៉ុន្មានយ៉ាង ? ចូររាប់និងពន្យល់ឱ្យសព្វគ្រប់ ។
- ៤- ចូររៀបរាប់អំពីមុខងាររបស់លោក ដែលត្រូវប្រព្រឹត្តសព្វថ្ងៃ ។

សេចក្តីព្យាយាម

● សេចក្តីព្យាយាម ជានិមិត្តរូបមួយ ឧប្បត្តិកចេញពីជីវិត ដែល ប្រែថាការរស់នៅ ។ ទន្ទឹមនឹងរូបន័យខាងលើនេះ អាចចង្អុលឱ្យយើងយល់យ៉ាង ជាក់ស្តែង នូវសម្បហភាពបុព្វកាល ដែលពេលនោះប្រជាជនពុំមានសេចក្តីព្យាយាម គេចូលចិត្តរស់នៅក្រោមបញ្ជាការធម្មជាតិ, បណ្តោយអាត្មា ឱ្យទៅតាមបង្គាប់

ធម្មជាតិពុំមានមធ្យោបាយរើបម្រះខ្លួន ឲ្យផុតពីធម្មជាតិឡើយ ។

បុព្វសម័យ មនុស្សរស់នៅក្នុងព្រៃភ្នំក្រមថ្ម យកស្លឹកឈើធ្វើជាគ្រឿង
អលង្ការតុបតែងសព្វកាយ យកញកបពិតមានលេណដ្ឋានជាអាទិ ធ្វើជាលំនៅ
ស្ថាន ។ វស្សានរដូវ គេស្ថាបនាគេហដ្ឋានលើទីទួល ដែលផុតពីទឹកលេច លុះដល់
គិម្ភុរដូវខែចេត្រ មេឃារាំងចែស ផុតពីព្យុះព្យោមា នាំគ្នាពកូនជញ្ជូនចៅ ដឹកនាំទព្វ
សម្ភារៈទៅតាំងលំនៅ នៅតាមមាត់ត្រពាំងបឹងប្លូ ទីថ្មុកដែលមានទឹកដើម្បីជីវភាព។
ការប្រព្រឹត្តិបែបនេះ ស្ថិតនៅអស់រយៈពេលច្រើនសតវត្ស តែបន្ទាប់មកការសិក្សា
ក៏បានលូតលាស់ដុះដាល មនុស្សភាគច្រើនបានដុះខាតចិត្តយ៉ាងប្រណិត បញ្ចេញ
សមត្ថភាពតាំងចិត្តប្រឆាំងដោយម៉ឺងម៉ាត់ដាច់អហំការ តវ៉ាជាមួយធម្មជាតិ រិះរកគ្រប់
កលោបាយ បង្កបង្កើតកសាងផ្ទះសំបែង ឲ្យស្ថិតស្ថេរចំរើកាល ដឹកស្រះ អណ្តូង
ទប់ទំនប់យកទឹកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ក្នុងគ្រួសារ ។ គេដាំរុក្ខជាតិផ្សេង ។ ហើយ
កាប់យកទៅធ្វើជាឧបករណ៍ជីវិត ទាញជីវិតឲ្យតាំងនៅលើវឌ្ឍនភាព ធ្វើធម្មជាតិ
ឲ្យវិលមកជារណបមនុស្សលោកវិញ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ: និមិត្តរូប ឧប្បត្តិក សមូហភាពបុព្វកាល
លេណដ្ឋាន កលោបាយ ឧបករណ៍ ។
- ២- ចូរធ្វើឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : រូបន័យ រើបម្រះ គ្រឿងអលង្ការ
មេឃា មែកឈើ ។

៣ - រដូវមានន័យដូចម្តេច? មានប៉ុន្មានយ៉ាង? ចូរប្រាប់និងពន្យល់ឲ្យច្បាស់លាស់។

៤- ចូរស្រង់យកបុណ្យមួយ មកពន្យល់អំពីមុខងារ នៃពាក្យទាំងនោះ ។

សត្វរុយនិងមូស

● អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ បែកខាងអនាម័យ បានត្រិះរិះពិនិត្យពិច័យ ពីសោធន៍ ឃើញជាក់ស្តែង នូវអំពើអបលក្ខណ៍ របស់ប្រភេទសត្វរុយ និងសត្វមូស ដែលវា នាំមកនូវរោគាពាធយ៉ាងកាចសាហាវ ដល់មនុស្សលោក ស្ទើរតែគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។

● រុយជាសត្វ មានជើងប្រឡាក់ប្រឡូស ដោយវត្ថុស្នោកត្រោកជាអតិបរមា ។ វាចូលចិត្តជាបឋម ចំពោះការហើរទំលើវត្ថុមិនស្អាតមានលាមក សម្បូរ និងស្មៅស្មៅដើម ។ បន្ទាប់ពីទំលើវត្ថុស្នោកត្រោកនោះ វាហើរលឿនស្ទើរ ននៈ នរនាមកទំលើភាគនីដែលពោរពេញដោយភោជន ពេលនេះហើយដែលវាអាច នាំមកជាមួយ នូវមេរោគសាមាណ្យ ផ្តល់ឲ្យមនុស្សអ្នកបរិភោគភោជ្យកសុ ។

● បើយើងពិនិត្យដោយអត្តនោម័តិ ទៅមើលសត្វមូស ក្នុងវាត្រីកាល ; យើងអាចសន្និដ្ឋានច្បាស់លាស់ ចំពោះមូលហេតុសត្វមូសវាចម្លងមេរោគ ពីអ្នកជំងឺ ម្នាក់ ដែលមានសុខភាពមិនបរិច្ចណ៍ មានសព្វកាយទុរន់ទុរា បញ្ចូលដោយចំពុះ មូលស្រួចផ្តល់ទៅឲ្យជនម្នាក់ទៀត តាមសរសៃឈាម ក្រោយពីពេលដែលវា បានជញ្ជក់ឈាមអ្នកជំងឺរួច ។

● យើងត្រូវតែបំបាត់ឲ្យផុតពូជធារ សត្វរុយនិងមូស ដោយវិធានការបោស សម្អាតដីធ្លីជានិច្ច ថែមទាំងកុំឲ្យមានច្រុកជ្រុំស្អុយក្រខ្វក់ និងសម្រាមសម្រោចស្អិត

នៅជុំវិញគ្រឹះស្ថានទៀតផង ព្រោះវត្ថុទាំងនេះ ជាមេក្រមីធំបំផុតក្នុងការបង្កើន ជំនួញមេរោគ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : វិទ្យាសាស្ត្រ អនាម័យ ពិនិត្យពិច័យ រោគាពាធ អតិបរមា ភោជ្យភស្តុ ននៈនរនាទ ។
- ២- វិញ្ញាប្បត្តិធម្មតា មានអត្ថន័យដូចម្តេច ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខុស ?
- ៣- ចូរអធិប្បាយអំពីសកម្មភាពរបស់សត្វរុយ ។

វិញ្ញាប្បត្តិ

● បុរាណសម័យ កម្ពុជាក្រុង ប៊ុនប្រសប់ជាអតិបរមាចំពោះមធ្យោបាយវិវេក ចូលកែវធម្មជាតិមកវិភាគធ្វើជាឧសថ សម្រាប់ការពារ កម្ពុជាក្រុង ដែលវាដេកសំរុកត្រូវរុំរំ ក្នុងសរីរាវយវៈ ។ ពេលនោះប្រជានិករមួយក្រុមធំ បានធូរធារចាកមរណភ័យ ដោយសារកំណារល្អៗ ដែលវេជ្ជបណ្ឌិតពិនិត្យចូលឈើធ្វើជាថ្នាំកែរោគ ។ ចំណេរចិរកាលមក មនុស្សកាន់តែមានចំនួនច្រើន ប្រាជ្ញាវេជ្ជាភ័ក្ត្រឆ្លៀតឧកាសពង្រីកសកម្មភាព តាមសម័យនិយម , អ្នកប្រាជ្ញផ្នែកវិទ្យាពេទ្យបានដុះផុសឡើងដូចផ្សិត កលល្បិចជំនួសថ្នាំពិសិដ្ឋ ។ ក៏បានឧប្បត្តិកដើម្បីផ្តាច់ផ្តាលពពួកមេរោគកាចាដូចជា រោគរមែងរឹងរៃ, រោគបួសដូង , រោគមហារីក , រោគត្រុនចាញ់, រោគអុតកញ្ជ្រើល និងអាសន្នរោគជាដើម ។ អាការរោគ ត្រូវទទួលបរាជ័យយ៉ាងពេញមុខ ជាមួយសម្មាដៃទំនើប នៃអ្នកវិទ្យាពេទ្យនិយម សម័យបច្ចុប្បន្ន ។

● លក្ខណៈនៃវិជ្ជាពេទ្យ មានគុណសម្បត្តិទ័ពិទ័គ្គ ចំពោះវិធានការសម្រាប់
 រោគទាំងពួង ក្នុងអតីតសម័យ តែបើប្រៀបមកបច្ចុប្បន្ននេះ ឃើញថាពុំបានសក្តិសិទ្ធិ
 ទាន់សម័យនិយមទេ ព្រោះគេអាចពិនិត្យឆ្លុះមើលប្រភពអាការរោគ ដោយពន្លឺអគ្គិ-
 សនី និងពិសោធមូលដ្ឋានរោគ ឲ្យស្គាល់ច្បាស់សិន ទើបប្រើថ្នាំជាខាងក្រោយ
 ពិសេសទៅទៀត គេអាចវះកាត់និងតភ្ជាប់បានដោយងាយ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : ឧសថ មរណភ័យ សកម្មភាព
 ពិសិដ្ឋ អាសន្នរោគ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : សតវត្ស វិភាគ ឈ្លាសវៃ
 ផ្តាច់ផ្តាល ។
- ៣- ចូររកសទិសន័យសព្ទនឹងពាក្យ : អាត្ម័ន ។
- ៤- ចូររាប់អំពីឈ្មោះនៃរោគទាំងឡាយ ដែលលោកបានដឹង ? តើលោក
 ត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីការពាររោគទាំងនោះ ។

កសិកម្ម

● កសិកម្ម ជារបរមួយសំខាន់បំផុតនៅក្នុងប្រទេសខ្មែរ ។ ក្នុងមួយឆ្នាំ ។
 កសិករខ្មែរ ខ្វះប្រកបការងារខាងដាំដំណាំផ្សេង ៗ មានសណ្តែក ពោត ល្ង
 ស្ពៃ ស្ពៃមើម ថ្នាំ ត្រឡាច ននោង ដំឡូង ល្ពៅ អំពៅ ។ ខ្វះខាងដំណាំ ដូង

ស្មា ចេក ល្អិត មង្គុត សេដា ព្រួសព្រិល រុក្ខាព្រិល សាវម៉ាវ គូលេន ទុរេន មៀន មាក់ប្រាង ចាន់ ត្របែក ក្រូច ស្វាយ ។ ខ្លះប្រកបរបរខាងដំណាំស្រូវប្រាំង ស្រូវស្បា ដែលជារបរចាំបាច់បំផុត សម្រាប់លៀងជីពជន្ម ។

● រឿងរាល់ឆ្នាំ ផលិតផលស្រូវ អាចផ្តល់លទ្ធភាពជាអតិបរមា សម្រាប់ ចិញ្ចឹមខេមររដ្ឋ រហូតដល់នាំចេញយកទៅលក់ឯបរទេស ជាច្រើនទៀតផង ។ រី ផលដំណាំផ្សេង ៗ ក្រៅពីស្រូវនេះ មានរបរនេសាទមួយទៀត ដែលសំខាន់ ណាស់ដែរ ដោយទឹកដឹកម្តុជា ប្រកបដោយស្ទឹង ត្រពាំង បឹងប្លូ ជាពិសេសគឺ ទន្លេសាប ដែលសម្បូរណ៍ដោយមច្ឆជាតិ សម្រាប់ផ្តល់ដល់សេចក្តីត្រូវការនៃពល- រដ្ឋ ទាំងជាសេដ្ឋកិច្ចមួយដ៏ពិសិដ្ឋ សម្រាប់នាំចេញទៅលក់ឯប្រទេសនានា ។

● ប្រទេសកម្ពុជា បរិបូណ៌ផលកសិកម្មយ៉ាងនេះហើយ ទើបរដ្ឋាភិបាល សង្គម បានចាត់ចែងឲ្យមានក្រសួងមួយ ហៅថា ក្រសួងកសិកម្ម ដើម្បីពិនិត្យ និងពង្រីក ចំពោះផែនការសេដ្ឋកិច្ច ឲ្យរឹងរិតតែមានដំណើរទៅរកសេចក្តីចម្រុង ចម្រើនជានិច្ចនិរន្តរ៍ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : កសិកម្ម កសិករ ផលិតផល លទ្ធភាព មច្ឆជាតិ ផែនការ ។
- ២- នៅខេត្តណាខ្លះ ដែលពលរដ្ឋយើងប្រកបរបរកសិកម្មខាងដំណាំពោតច្រើន ជាងគេ ? កើខេត្តណា ដែលមានដំណាំស្រូវ ច្រើនជាងគេ ? ចូរឆ្លើយ ។
- ៣- ចូររាប់ឈ្មោះដំណាំទាំងឡាយ ដែលកើតពីរបរដំណាំ ខាងដីចម្ការ ។
- ៤- ចូររៀបរាប់ អំពីរបរកសិកម្ម នៅក្នុងស្រុករបស់លោក ។

វិធីសាស្ត្រ

● ផ្តល់លាន់ក្នុងក្តីរឹងផ្អែកបន្ថែមផ្អែក ។ ភ្ញៀវធ្លាក់លួចរ មេឃមីរស្រទំ
 ពពករសាត់ទ្រុយ ។ អណ្តែតត្រសែតលើនកាល័យអាកាសវេហាស៍ កំពូលភ្នំគីរី
 បព្វតាខ្ពស់ស្តីមស្ត លិចបាត់ក្នុងពពកស្រកានាត ព្រះពិរុណបង្ហូរភ្ញៀវដេកជាំ
 ប្រើថតី ក្រុមកសិករនាំគ្នាយកស្រូវដែលជ្រើសទុកសម្រាប់ធ្វើពូជ ទៅត្រាំក្នុងទឹក
 ចំនួនបីថ្ងៃ រួចគេស្រង់យកមកផ្លុំទុកលើគោក ទាល់តែមានដុះលេចពន្លកសិនទើប
 យកទៅសាបព្រោះលើថ្នាល ។ មុននឹងព្រោះស្រូវពូជ គេត្រូវភ្ជួរដីថ្នាល ដែល
 គេភ្ជួររួចម្តងហើយនោះសាជាថ្មីទៀត ហើយគេបង្ហូរទឹកចេញឲ្យអស់ ទើបគេយក
 រនាស់ទៅរាស់អាចម៍បំណះនង្គ័លឲ្យរាបស្មើ ។ បន្តពីនោះ គេយកនង្គ័លទៅភ្ជួរ
 ឆ្នុតជាចង្កូរ ឲ្យមានសណ្ឋានដូចជាភ្ជួរងារ ដើម្បីឲ្យទឹកហូរធ្លាក់នៅក្នុងចង្កូរនោះ
 នៅពេលភ្ញៀវធ្លាក់ម្តង ។ ។ នៅពេលព្រាចស្រូវពូជនៅលើថ្នាល គេឃើញគ្រាប់
 ស្រូវហើរចេញពិកណ្តាប់ដៃអ្នកសាបច្រៀមច្រែ ហាក់បីដូចជាហូរចេញហើរមីរដេរ
 ដាសលើសុន្ទរា ហើយដេកតម្រៀបត្រៀបត្រា តាមលំដាប់លំដោយគ្នានៅលើភក់
 ល្បាប់នៃថ្នាលនោះ ។ ក្រុមកសិករ តែងតែរក្សាថ្នាលនោះមិនឲ្យមានទឹកទេ ក្នុង
 រវាងបួន ឬប្រាំថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យពូជស្រូវដែលសាបនោះចាក់ឫសក្នុងដីសិន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : នកាល័យ គីរីបព្វតា ព្រះពិរុណ សណ្ឋាន ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ផ្អែកបន្ថែម បន្ថែមបង់

រេហាស៍ វិហារ ត្រីហា ត្រិះស្ថាន ភ្នំ ។

៣— កិរិយាសព្ទ មានន័យដូចម្តេច ? មានបុណ្យណាមួយ ? អ្វីខ្លះ ? ចូរស្រង់យក
ឧទាហរណ៍ ពីក្នុងអត្ថបទនេះ ។

៤ — ចូររាប់អំពីវិធីសាស្ត្រ ដោយមតិផ្ទាល់ខ្លួន ។

រដ្ឋវិស្វកម្ម

● ព្រះពិរុណ បង្ករភ្ញៀវដោតជំព្រះធរណី វាលស្រែពោរពេញដោយទឹក
សព្វពាត ។ មានរងារកុះករបញ្ចេញសម្រែកគួរឲ្យនឹកស្រងេះស្រងោច អាណោច
អាធិម ។ រៀងរាល់ព្រឹក កសិករខ្មែរបាននាំគ្នាភ្ជួររាស់ដីគ្មានពេលបង្អង់ ផុតពីនោះ
រវាងមួយខែកន្លះ ឬពីរខែ គេនាំគ្នាដកសំណាប យកទៅស្ទូងលើដីដែលរាស់ពង្រាប
រួចហើយ ។ នៅលើស្រែដែលមានភាពជាដីកណ្តោង គេគ្រាន់តែរាស់ឲ្យអស់ស្មៅ
ហើយស្ទូងតែម្តង ។ ឯស្រែដែលមានភាពជាដីខ្សាច់ គេតប្បីភ្ជួរសាជាថ្មីហើយស្ទូង
តាមក្រោយប្រកិត បើមិនធ្វើដូច្នោះទេ ដីនឹងកកក្រទាំងដំរីសន្ទង់ពុំចុះ ។ រដូវស្ទូងនេះ
បងប្អូនកសិករទាំងស្រីទាំងប្រុសទាំងក្រមុំ-កំលោះ បាននាំគ្នាក្រោកចេញពីគេហដ្ឋាន
ឆ្ពោះទៅកាន់កសិដ្ឋាន តាំងពីមាន់រងាររហូតទល់គ្នានឹងព្រលប់មើលគ្នាមិនចង់យល់
ទើបត្រឡប់មកវិញ ។ គេបញ្ចេញកម្លាំងពលិតតាំងនឹងមុខងារ ទោះបីចុកចង្កេះ
ឬនឿយហត់យ៉ាងណាក៏ដោយ គេក៏ពុំផុញទ្រាន់ដល់មួយនាទីឡើយ ។ កិច្ចការមុខ
ក្រសួងនេះ រស់នៅក្រោមមេឃត្រូវភ្ញៀវផ្ទុះរលឹមសស្រាក់ និងកម្តៅចែសពាល់ត្រូវ
រឿយ ។ សព្វកាយប្រឡាក់ដោយភក់ស្រមក តែគេពុំផុញទ្រាន់ដល់តិចតួចឡើយ

ចំពោះមុខងារនេះ ។ យូរៗ គេឮសូរម៉ាត់ស្រែកច្រៀងផ្ដោះផ្ដងឆ្លើយឆ្លង រវាងក្រុមស្រី ៗនិងស្រីៗ ហើយឮសូរម៉ាត់ហោរកញ្ជៀរម្ដងៗ ក្រោយពេលដែលក្រុមខាងណាមួយច្រៀងអន់ជានគេ។ សង្វាក់ទំនុកច្រៀងកាន់តែពិរោះ ដៃចាប់ដើមស្រូវដាំលើព្រះធរណីកាន់តែញាប់ឡើង បណ្ដាលឲ្យសន្ទុះតម្រៀបគ្នាពេញស្រែគ្មានចន្លោះ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : ព្រះធរណី អាណោចអាធិម កសិដ្ឋាន ។
- ២- ចូរប្រាប់មុខងារកិរិយាវិសេសន៍ និងគុណនាម ប្លែកគ្នាយ៉ាងណា?
- ៣- ចូរបង្ហាញ សភាពអ្នកស្រុកនៅរដូវស្ងួត ។

វិធីបញ្ចូលទឹកភ្លៀងស្រែ

● សន្ទុះលូតលាស់បែកមែកសាខា ប្រែសភាពជាស្រូវមានផ្លែ តែមិនទាន់ដាក់គ្រាប់ពេញបរិបូណ៌ ។ ជួនជាមេឃមិនបង្ករភ្លៀង ដីប្រែសភាពពីសើមទៅស្ងួត កសិករនៅតំបន់នោះ បែកគំនិតវិចិត ចាត់វិធានការរកវិធីបាចទឹកបញ្ចូលស្រែ ។ ខ្លះប្រើវិធីទប់ទឹកស្ទឹង ដើម្បីឲ្យទឹកចាល់ឡើងទៅលើស្រែ ខ្លះប្រើរហាត់ជាន់ទាញទឹកពីត្រពាំង ព្រែក បឹង ឬ បញ្ចូលស្រែ, ខ្លះប្រើស្នាចខ្ទុក ម្រឹក្សណ៍ បាចបញ្ចូលស្រែ, ខ្លះទៀតយកស្ពឺឈរបាច ដើម្បីផ្តល់ទឹកដល់ស្រែ ។

● វិធានការបាចទឹកបញ្ចូលស្រែនោះ ភាគច្រើនមានតែក្រុមកសិករដែលធ្វើស្រែប្រាំ គេច្រើនប្រើរហាត់ជាន់ ដែលមានកាំវិលទៅក្នុងទឹក ទាញទឹករត់

តាមបំពង់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ លុះករិលមកដល់ធ្មេញស្តីផុតបំពង់ ក៏ចាក់ទឹកនោះទៅ
 ក្នុងជ្រលង ដែលបង្ហូរទឹកទៅក្នុងស្រែ រួចក៏ត្រឡប់រិលបន្តបន្ទាប់គ្នាមកវិញ
 ក្រៅពីរហាត់នេះ គេប្រើស្មាចដែលត្បាញពីឫស្សីខ្ពុកម្រឹក្សណ៍ភ្ជាប់ដោយដង
 សម្រាប់កាន់ប្រហែលមួយម៉ែត្រ ខាងមុខមានមាត់សម្រាប់ដួសយកទឹក, ខាងក្រោយ
 គឺគូទភ្ជាប់ជិតដោយដង ។ គេប្រើស្មាចនេះ ដោយចងនឹងបង្គោលឫន ដែលបោះម្ខាង
 ពីរ នៅសងខាងផ្លូវទឹក ។ គេប្រើស្មាចបែបនេះ បានតែទឹកដែលត្រូវបាចនោះមិន
 ទាបជាងស្រែពេកទេ ។ ប្រសិនបើស្រែខ្ពស់ជាងទឹកពេក គេត្រូវប្រើស្មាចកញ្ជើថ្នាន់
 ដែលធ្វើដោយឫស្សី មានខ្សែពីរចងមាត់ស្មាច ហើយខ្សែពីរទៀតចងបាតឫគូទស្មាច
 ប្រើដោយមនុស្សពីរអ្នក ម្នាក់ទាញខ្សែមុខមួយខ្សែក្រោយមួយ យោងពីក្នុងថ្នកជ្រៅ
 ហើយចាក់ទៅក្នុងស្រែ ដោយទាញខ្សែមុខយ៉ាងតឹង លុះដល់កន្លែងចាក់គេបន្តរខ្សែ
 មុខ ត្រឡប់បន្តិចខ្សែក្រោយវិញ ។

សំណួរ

- ១- ច្រវពន្យលំនឹងនៃពាក្យ : វិធានការ វិធី ពិធី ស្វ័យប្រវត្តិ ស្មាច ។
- ២- ច្រវតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : បញ្ចូល ស្រែ មេឃ ម្រឹក្សណ៍ធ្នូ ។
- ៣- ច្រវរកសទិសស្រួរសព្វនឹងពាក្យ : ឫ, ម្រឹក្សណ៍, ថ្នក ។

វដ្តវិប្បដ្ឋស្រវិ

- វេលាបច្ចុសកាល នាកាលព្រះអាទិត្យមិនទាន់បញ្ចេញករិស្មីនៅឡើយ

កាលសត្វរាត្រីចមិនទាន់ចរចូលសម្បុកនៅឡើយ សូរសព្ទមាន់រងារម្តងៗ សន្សើម
ធ្លាក់ស្រាក់ ។ សំឡេងអ្នកច្រូតស្រូវរៀងរាល់អំឡុងអំឡុងទីវាល តាមផ្លូវធំតូច ។ ពួក
កសិករមានកណ្តៀរនៅដែក់មានថ្នក់លើកក់មាន ខ្លះបណ្តើរគ្នាខ្សែខ្សាដើរត្រសងទៅ
ច្រូតស្រូវទុំ, ខ្លះបររទេះចេញពីភូមិទាំងត្រូវសំដៅទៅស្រែដែលនៅដាច់ស្រយាល។

● ព្រះសុរិយង្គ ចោលរស្មីមិត ក្តៅមហិមា ញើសហូរសស្រាក់ធ្លាក់លើព្រះ
ឆរណី កម្តៅឧណ្ហា ហុយចេញពីសរីរៈកាយយូរៗ ឃើញគេយកដៃអារដូតញើស
ដែលហូរចាកថ្ងាសម្តង ។ ថ្ងៃបណ្តើរកូនព្រាក ។ ចំហាយផ្ទះមកលើអ្នកច្រូតកាន់តែ
ខ្លាំងឡើងៗ កដៃកាន់តែញាប់ស្ទើរ កណ្តៀរត្រកងស្រូវកាន់តែញឹកដូចផ្លែកបន្ទោរ
សូរចម្រៀងផុសឡើង លាយជាមួយនឹងសម្រក់ញើសយ៉ាងពីរោះ ។ បង្ហាញឲ្យឃើញ
ថា គេពុំបានគិតដល់កម្តៅកំណាច របស់មហាមេឃទាល់តែសោះ ។ មួយស្របក់
ស្រូវដែលឈរជង្រឹង ក្លាយទៅជាកណ្តាប់ដេកត្រៀបត្រាដូចគេតម្រៀប ។

● ព្រះសុរិយ័នទន់ទេរជ្រេទាបហៀបអស្តង្គត វាយោបក់រំភើយ ។ ពពករសាត់
ត្រៀន ។ បក្សាបក្សីទុំទៅចង្កែងស្រាកនិងចាប់ស្រុកហើរច្រៀវច្រៀម ហិចហើររកទ្រ
នំ សំឡេងត្រដោកក្របី និងកណ្តឹងគោរណ្តំដូចគេរាយរនាត អ្នកច្រូតត្រប់ក្រុមនាំគ្នា
ដើរត្រសង ដង្ហែគ្នាជាកូន តម្រង់ទៅកាន់គេហដ្ឋាន ។ ចង្កៀងប្រេងកាតផុំ ។
គេបានជួបជុំគ្នា បរិភោគអាហារ ក្នុងគ្រួសារដោយទឹកមុខញញឹមប្រើមប្រើយគួរ ឲ្យ
កើតប្រើតាប្រាមោឲ្យក្រៃពេក រដូវច្រូតជារដូវដែលធ្វើឲ្យកសិករសប្បាយរីករាយ
ជាងរដូវស្ងួត ព្រោះសទ្ធផលដែលប្រឹងតាំងពីដើមឆ្នាំទើបតែផ្តល់ផល ស្រូវមកឲ្យ
ហើយជារដូវឥតភ្លៀងទៀតផង ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : បទុសកាល វាគ្រីចរ រស្មីម័ត សរិះកាយ ។
- ២- ចូររកសមិទសន័យសព្ទនឹងពាក្យ : ព្រះអាទិត្យ, ដេក ។
- ៣- សមាសនាមនិងសមូហនាម ប្លែកគ្នាយ៉ាងណា ? ចូរពន្យល់ជាឧទាហរណ៍។

ចម្លើយស្រួល

● អ្នកច្រូតយកចំពាស់កណ្តៀរ ទៅត្រកងគុម្ពស្រូវ ម្តងមួយគុម្ពប្តីរ គុម្ព តាមខ្លួនស្អាត់ ឬ មិនស្អាត់ លុះដល់ត្រកងបានហើយ គេក៏ត្រឡប់កណ្តៀរ កាត់ពាក់កណ្តាលឬជាងពាក់កណ្តាលដើមស្រូវ តាមស្រូវវែងឬខ្លី ។ គេច្រូតបាន ពីរប្តីដៃហើយ គេទើបចងធ្វើជាកណ្តាប់ម្តង នៅស្រុកខ្លះ គេចងដល់ទៅបួន ឬ ប្រាំដៃ ។ កណ្តាប់តូច ។ គេយកទៅបោកជម្រះគ្រាប់ស្រូវ រីឯកណ្តាប់ធំៗ វិញគេ យកទៅរៀបបញ្ជាន់នឹងគោ - ក្របី ។

● បើស្រែនោះគោកគេច្រូតហើយ ; គេត្រសាប់ជម្រកាំងទ្រាប់ពីក្រោម ហើយដាក់កណ្តាប់ពីលើ ។ ប្រើស្រែនោះនោះមានទឹក គេត្រូវធ្វើជើងកុក គឺយក ជម្រកាំងមួយគុម្ព កាច់បត់ជាពីរដោតចំកណ្តាល ហើយបង្ហោនជម្រកាំងជុំវិញនោះ មកគងពីលើ ទើបដាក់កណ្តាប់សង្កត់ជម្រកាំងនោះទៅ ។ ធ្វើជើងកុកនេះ គឺបង្ហោរ កុំឲ្យទឹកស្រូវ ។ លុះដល់គេច្រូតហើយសព្វគ្រប់, គេប្រមូលកណ្តាប់ធ្វើជាពំនូក ។

វាយ ប៊ុក កម្ពុជសុរិយា លេខ ៣ ឆ្នាំទី ២១

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : ចម្រុត ស្ងាត់ ច្រូត ចោក បង្ហា ពំនូក ។
- ២ - ចូររកសទិសសួរសព្ទនីកពាក្យ : គុម្ព, សព្វ, បត់ ។
- ៣ - ពាក្យថា នាម គុណនាម និងសព្វនាម ប្លែកគ្នាយ៉ាងណា?
ចូរពន្យល់ និងបង្ហាញឧទាហរណ៍ ។
- ៤- សិក្សាអត្ថបទនេះ តើអាចផ្តល់គំនិតដល់លោកដូចម្តេចខ្លះ? ចូរពន្យល់ឱ្យ
ច្បាស់លាស់ ។

ពាណិជ្ជកម្ម

● ពាណិជ្ជកម្ម ជាបររបស់ពលរដ្ឋដែលមានភេទជាគ្រហស្ថ ហើយពុំ
មែនជាអ្នកធ្វើការរដ្ឋ ។ របរបែបនេះ មាននាទីដែលគេលក់ចេញ ទិញចូលប្រមូល
ប្រាក់កាស ដឹងខាតដឹងចំណេញសម្រាប់ទុកធ្វើជាមូលធនលៀងដីពជន្ម ។

ពីមុនមិញ នៅប្រទេសកម្ពុជា ពលរដ្ឋពុំសូវប្រកបមុខរបរនេះទេ ព្រោះ
ពិបាកនឹងដឹងនាំផលិតផលចេញពីជនបទដាច់ស្រយាលមកកាន់ទីរួមខេត្ត ដោយផ្លូវ
គមនាគមន៍មិនមានបរិបូរណ៍ ហើយអ្នកដែលបង្កើតផលដំណាំនិងសិប្បករ
ទៀតសោត ក៏ពុំសូវមានប្រសិទ្ធិភាព។ សតវត្សថ្មីសម័យសង្គមនិយមព្រះពុទ្ធសាសនា
បោះដំហានលើទឹកដីសុវណ្ណភូមិ ឯករាជ្យថ្មីដុះឆ្នោឡើង រំសេវស្ថាបនាជាតិលេច
មុខចេញច្បាស់ក្រឡែត កម្លាំងខ្មែរពេញពោរហូរហៀរលើប្រមាត់មាតុភូមិ ផ្លូវចរាចរ

គង្រីកខ្លួនដូចតារាវិថី ដេកសន្លឹងខ្លាត់ខ្លែងសព្វទិសទីនាព្រៃព្រឹក្សា។ សញ្ញាកម្មនេះ
ហើយ ដែលជាសមិទ្ធិប្រណីតសម្រាប់ជម្រុញប្រជាពលរដ្ឋប្រព្រឹត្តិរបរពាណិជ្ជកម្ម
បានស្រួលគ្រប់ពេលវេលា ។ បច្ចុប្បន្ននេះ សន្តិភាពពាណិជ្ជកម្មបានសូន្យរួច លុក
លុយចូលក្នុងសន្តានចិត្តខេមរជនស្ទើរគ្រប់គ្នា សូម្បីតែយុវជនតូចៗ, ដែលជ្រក
ក្រោមបារមីនៃព្រះសង្ឃ ស្នាក់នៅក្នុងអាវាសវត្ត ក៏គេទៀតពេលលក់ដូររបស់បន្តិច
បន្តួចដែរ តាមតែពេលវេលាហុចឱ្យ ។ ពាណិជ្ជកម្ម ជាករណីយកិច្ចមានតម្លៃជាទី
បំផុត ក្នុងមុខងារចិញ្ចឹមជីវិត សូម្បីតែនាងវិសាខាបុរាណបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ក្នុងសម័យ
ពុទ្ធកាល គេក៏មានមុខរបររឹតទឹកដោះគោលក៏ដែរ ។

សំណួរ

- ១ — ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ: ពាណិជ្ជកម្ម នាយពាណិជ មូលធន គមនាគមន៍។
- ២ — ចូរតែងយ្យាជាមួយនឹងពាក្យ: ប្រមូល បង្កបង្កើត ប្រសិទ្ធិភាព ខ្លាត់ខ្លែង ។
- ៣ — ចូររកសទិសសួរសព្វនឹងពាក្យ: ចរ, លិច, សង្ស ។

អាខិលនិចអាខូច

● ថ្ងៃងពីបុរសពីរនាក់ នៅស្រុកទីទៃពីគ្នា ម្នាក់ឈ្មោះអាខូច ម្នាក់ទៀត
ឈ្មោះអាខិល ។ បុរសទាំងពីរនេះ សុទ្ធតែមានមធ្យោបាយប្លែកៗ ពីគ្នា ថ្ងៃមួយ
អាខូចបន្ទោបង់ឧត្តារះដាក់ក្នុងពាងមួយ រួចបិទអាចម័លីក្តូចងស្រាក់យ៉ាងស្អាត គួរ
ឲ្យពិតពិលរមិលមើល ហើយដើរស្រែកពពាយនាយលក់ ។ អាខិលបែកប្រាជ្ញាធ្វើ

កាំបិតមួយ ផ្ទៃខ្នុរកាំបិតប៉ុនចុងចង្កើនៃអកកំបោរ ។ ឯដងប៉ុនកដៃប្រវែងមួយលូក ។
អ្នកទាំងទ្វេហារចរយាត្រាជួបគ្នាតាមវិថី ក៏ស្រះស្រួលបបួលគ្នាជូរជូននឹងកាំបិតរួច
ស្រេចហើយ ក៏ធ្វើដំណើរទៅផ្ទះរៀង ។ ខ្លួន ។ ក្នុងពេលទៅដល់ផ្ទះ អាវិល
ប្រើប្រពន្ធដាំបាយភ្លិន ហើយទាញពាងផ្អកមកជិត រួចលូកយកផ្អកដាក់ក្នុងចានបាយ
សល់ជាប់នឹងដៃប៉ុន្មាន ក៏ពមជ្រប់ ។ អស់រលីង ។ ប្រពន្ធយល់ច្បាស់ថាមិនមែនផ្អក
ទេ ក៏ក្អួតឆ ។ ចំនួនម្តេចយកម្អូត ។ អាវិលច្រឡោតក្នុងលាន់មាត់ថាយិះ ! អា
នេះខូចមែន ហ៊ានបន្តិវត្តកអញទាំងស្រស់ទេតើ ។

ចំណែកខាងអាខូច ទៅដល់គេហដ្ឋាន ខឹងនឹងផ្អកព្រួសពេក ទាញកាំបិត
ក្រាក ហាក់មកបម្រុងសម្លាប់ផ្អក ឃើញផ្អកកាំបិតខ្នុរកាំបិត កើតក្តីអៀនខ្មាស់ ឡើង
ទៅលើផ្ទះធ្វើមុខខ្មៅបែ ។ ដៃអ្នកបាទយល់ការណ៍ ក៏ដើរកាត់ទៅរកជួបអាវិល
រាយរាប់ប្រាប់សភាពការណ៍សព្វគ្រប់ ។ បុរសទាំងពីរនាក់ បានសូមគ្នាចងជាមិត្ត
មានចិត្តមូលតែមួយ មិនបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ ។

● លុះបានគ្នាជាភ្ញីហើយ , គូកនទាំងពីរនាក់ បានដឹងថាសេដ្ឋីស្លាប់
ក៏បបួលគ្នាទៅប្រវែញយកទ្រព្យពីកូនសេដ្ឋី ។ ក្នុងពេលដែលចាស់ទុំកំពុងសូឡូធមិ
ព្រះធម្ម អាវិលឡើងប្រូចចូលដេកក្នុងមណ្ឌលសពីលើសពសេដ្ឋី ។ អាខូចអានសំបុត្រ
បន្តិប្រាប់ឲ្យកូនសេដ្ឋីចែកទ្រព្យសម្បត្តិ ព្រោះខ្លួនត្រូវជាកូនធមិមហាសេដ្ឋី ។

នឹកឆ្ងល់ពេក កូនសេដ្ឋីក៏ស្រែកសួរសពន្ធពុក ។ អាវិលដែលនៅក្នុង
មណ្ឌលស ឆ្លើយជំនួសភ្លាម ហើយបញ្ជាឲ្យកូនសេដ្ឋីយកមាសប្រាក់ តែរកងពិទ្ធក្ស
សូរ្យកាន្តមកផ្អកក្នុងរទេះ រួចអាខូចក៏បរចេញទៅ មិនយូរប៉ុន្មាន អាវិលលប

ចេញពីមល្លសរត់តាមទៅទាន់អាខូច ហើយនាំគ្នាបរទៅទៀត លុះធ្វើដំណើរទៅ
ឆ្ងាយបន្តិច ឃ្មានបាយពេក ទាំងពីរនាក់ក៏ចែកមុខគ្នា គឺឲ្យម្នាក់នៅចាំរទេះ, ម្នាក់
ទៀតទៅរកបាយមកស៊ី ។

បុរសទាំងឡាយ សុទ្ធតែប្រកបដោយលោភចិត្ត ។ បុរសនៅចាំរទេះ ធ្វើខ្មារ
ដាក់តាមផ្លូវ ។ ឯបុរសអ្នករកបាយ យកថ្នាំពិសមកលាយនឹងបាយនោះ ។ បុរស
អ្នករកបាយ គ្រាន់តែដើរមកដល់ជិត ក៏ត្រូវនឹងខ្មារស្លាប់ភ្លាម ចំណែកឯបុរសអ្នក
នៅចាំរទេះយកបាយមកស៊ី ក៏ពុលស្លាប់មួយរំពេចដែរ ។

សំណួរ

- ១- ច្រូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : បុរស ឧច្ចារៈ ប្រវត្ត កែវពិទ្យ -
សូរ្យកាន្ត លោក ចិត្ត ។
- ២- ច្រូរតែងឃ្មាជាមួយនឹងពាក្យ : ពីរ ពី រទេះ ពតិមាន ពុល ។
- ៣- សិក្សារឿងអាទិលនិងអាខូច ផ្តល់ឲ្យនូវគំនិតដល់លោកដូចម្តេចខ្លះ ?
ចូរអធិប្បាយ ។
- ៤- ចូរនិទានរឿងអាទិលនិងអាខូច តាំងដើមដល់ចប់ ដោយវេហារផ្តល់
របស់លោក ។

ភ្នែក ១ ខាងភ្នែក ១០

● កាលនោះមានបុរសម្នាក់ ធ្វើដំណើរតាមផ្លូវចូលទៅក្នុងព្រៃ ហើយ

បានប្រទះនឹងរទេះមួយ ដំពោរពេញដោយមាសនិងប្រាក់ដែលគ្មានម្ចាស់ គឺរទេះ
របស់អាទិលអាខូចដែលស្លាប់ទាំងពីរនាក់នោះឯង ។ បុរសយល់ច្បាស់ថារទេះនោះ
ឥតមានម្ចាស់បែបនេះ ក៏បម្រុងទឹមរទេះនោះយកទៅផ្ទះ តែដោយគិតឃើញថា
ក្រែងភរិយាខ្លួនមិនចេះលាក់អាថ៌កំបាំងក្នុងគ្រួសារ លុះគិតដូចនេះហើយ ទើបដឹក
ក្របីជាមួយនឹងរទេះនោះចូលទៅក្នុងព្រៃ ចងទុកក្រោមដើមឈើមួយរួចដើរទៅផ្ទះ
ហើយនិយាយពិសោធនឹងប្រពន្ធថា « ខ្ញុំទៅព្រៃ បន្ទោបង់លាមក ស្រាប់តែមាន
ក្អែកមួយ ហើរចេញពីរទេះមគ្គ » ។

● កាលបើភរិយាឮប្តីប្រាក់ដូច្នោះហើយ ក៏នាំព័ត៌មានទៅប្រាប់អ្នកជិតខាង
ថា: « ស្វាមីនាងបានបន្ទោបង់លាមក ហើយមានក្អែក ២ ហើរចេញពីរទេះមគ្គ » ។
ដំណឹងនេះចេះតែឮខ្លួនខ្លាយត ។ គ្នាពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ រហូតដល់លឺរួចថា មាន
ក្អែក ១០ ហើរចេញពីរទេះមគ្គ ។ ពេលនោះប្រមុខនគរបានជ្រាបរឿងនេះហើយ
ទើបប្រើអាមាត្យ ឲ្យទៅហៅបុរសនោះមកគាល់ ដើម្បីបានជ្រាបព័ត៌មានច្បាស់ ។
បុរសនោះបានចូលមកក្រាបបង្គំទូលរឿងពិតចំពោះប្រមុខនគរ អំពីការពិសោធន៍
នឹងភរិយា ។ ស្តេចទ្រង់ប្រើឲ្យបុរសទៅយករទេះព្រមទាំងភណ្ណៈមកថ្វាយព្រះអង្គ ។
នាកាលបុរសនោះនាំយករទេះ ព្រមទាំងមាសប្រាក់មកថ្វាយហើយ, ប្រមុខនគរ
បានដកយកមាសប្រាក់ពាក់កណ្តាលរទេះ ដើម្បីដាក់ជាទ្រព្យឃ្នាំង នៅសល់ពាក់
កណ្តាលទៀត ក៏ប្រគល់ឲ្យបុរសនោះ ដើម្បីទុកជាទ្រព្យផ្ទាល់ខ្លួន ។

កំពិសជាដើម ។ ក្រៅពីនោះមានរាល់សាច់ជ្រូក សាច់គោ ទាំងភ្នៅ ។ ឈាម
 ហូរសស្រាក់ ព្យួរណែនរណោង ចម្រុះនិងសាច់ក្រក ប្លែកតែសត្វស្លាប មានមាត់
 ទា ប្រវឹក គេចង់ជើងដេករងោកនៅលើដី។ មនុស្សស្រីប្រុសប្រជ្រៀតគ្នាពុំអីអី
 បែកញើសថ្ងាស់ប៉ះគ្នាមុខក្រោយ តថ្ងៃទំនិញជាមួយនឹងអ្នកលក់ ។ នៅតាមបរិវេណ
 ជិតទីផ្សារ មានពួកអ្នកលក់ចំណីអាហារ គឺគុយទាវ នំបញ្ចុក ចេកចៀន បបរ
 បាយម្ហូប នំលត នំតូរ អាហារខ្លះ អាហារភ្លោក ។ ឯគៀមលក់នីមួយៗដែលនៅជុំ
 វិញនោះ សឹងមានប្រដាប់ប្រដាគ្រប់មុខ សម្រាប់សេចក្តីត្រូវការនៃមនុស្សទូទៅ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : កម្មសិទ្ធិ សេតុប្បល រតុប្បល បរិវេណ ។
- ២- ចូររកសមិសស្តវសព្ទនឹងពាក្យ : ផ្សារ , សារ ។
- ៣ ចូរពន្យល់របៀបប្រើពាក្យណ្តាមួយក្នុងខណ្ឌសញ្ញា ។

ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ

● នៅគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន នៃរោងចក្រ ដែលដុះដាលក្នុងកម្ពុជប្រទេស មាន
 ម៉ាស៊ីនច្រើនប្រការ ដែលមានជាបឋម គឺម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ។ ម៉ាស៊ីននេះ ប្រើ
 ដោយកម្លាំងយន្តទាញដោយខ្សែពានច្រវាក់ធ្លាក់ឆ្លងប្រទើសប្រទាក់ សានរ៉ុណ្ណលើ
 គ្នាសព្វទិសទស ។ ដំបូង គេចាក់ស្រូវទៅក្នុងគ្របត្យាល់ រួចស្រូវធ្លាក់ម្តងបន្តិច។

ចូលទៅក្នុងត្បាល់កិនកម្ទេចស្រេចហើយ អង្កាមក់ហើរចេញតាមប្រហោងបំពង់ទៅ
 ក្រៅ ។ រីឯអង្ករក៏រត់ចុះមកក្នុងកង្រែព្រួង បញ្ចូលទៅត្បាល់មួយទៀត ដើម្បីលម្អិត
 ពីអង្ករសម្រូបទៅជាអង្ករស ។ អង្ករដែលទើបនឹងស្រីត្រូវនេះ ធ្លាក់ទៅលើ
 សំណាញ់ដែក ដែលសម្រាប់រែងយកចុងអង្ករនិងកន្ទក់ បន្ទាប់មក កន្ទក់ចេញទៅ
 មួយកន្លែង ចុងអង្ករទៅមួយកន្លែង រីឯអង្ករដើម ចេញមកមួយកន្លែង ។

● ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ មានប្រយោជន៍សំខាន់ណាស់ ដល់ប្រជាកសិករ
 ដើម្បីរុញពេលវេលាឲ្យបានឆាប់ ចៀសវាងប្រើកម្លាំងមនុស្ស ។ ទោះបីមានម៉ា
 ស៊ីនកិនស្រូវ កិនឆាប់ទាន់ចិត្តបែបនេះក៏ដោយ ប្រជាជនខ្មែរភាគខ្លះ ក៏នៅតែ
 រក្សាត្បាល់កិនស្រូវជានិច្ច ព្រោះយល់ថាអង្ករកិនត្បាល់ មានរសជាតិជាងអង្ករ
 ម៉ាស៊ីន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : រោងចក្រ បឋម សាន់វ៉ែណូ ទិសទស
 ប្រយោជន៍ ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : មជ្ឈដ្ឋាន យន្ត ទាញ កិន
 រសជាតិ រស់នៅ ។
- ៣- ចូរបង្ហាញនូវឈ្មោះទិសទាំង១០មកមើល ?
- ៤- ចូរពន្យល់អំពីម៉ាស៊ីនកិនស្រូវមួយ ដែលលោកបានស្គាល់ ។

វិធីកិច្ចស្រូវ

● ក្នុងអតីតសម័យ ប្រជាជនខេមរេបុត្រ បានរិះរកដោយមធ្យោបាយ ផ្ទាល់គ្រួសារ ប្រើវិធីកិច្ចស្រូវ និងត្បាល់ម្យ៉ាងហោថា ត្បាល់កិច្ចស្រូវ ។

ត្បាល់កិច្ច គេធ្វើអំពីបន្ទោះឫស្សី ត្បាញយ៉ាងញឹក ចែកជាពីរផ្នែក ផ្នែកខាង លើហោថាគ្រប , ផ្នែកខាងក្រោមហោថាមេ , ទាំងពីរផ្នែកនេះមានធ្មេញជារិការនៃ ឈើរឹងប៉ឹង បង្កប់ទៅក្នុងដីដំបូក បុកយ៉ាងតឹងមាំ ដែលគេដាក់ក្នុងរង្វង់គ្របនិងមេ។ គ្របខាងលើមានប្រហោង សម្រាប់ចាក់ស្រូវ ហើយខាងក្រោមមានធ្មេញសង្កត់ លើមេ ។ មេមានដីពេញទាំងអស់ហើយមានស្នូលឈើមួយបង្កប់ពីក្រោមចំណុល មានចុងត្រង់ទៅលើចូលទៅក្នុង ចំណុលនៃផ្កាងរបស់គ្រប ។ នៅសងខាងគ្រប មានផ្កាងម្ខាងមួយព្រមទាំងមានប្រហោងសម្រាប់សឹកផែត្បាល់ក្នុងពេលកិនម្តងៗ។ ខណៈដែលកិនស្រូវ គេត្រូវចាក់ស្រូវទៅក្នុងរង្វង់គ្រប ហើយគេផ្គត់ផែត្បាល់ បង្វិលគ្របវិលពីឆ្វេងទៅខាងស្តាំ ។ ឯផែត្បាល់នោះ គេចងខ្សែនៅគល់ទាំងសង ខាង ។ ពេលត្បាល់វិល គេឃើញគ្រាប់ស្រូវ ស្រុតចុះទៅក្រោមប៉ះនឹងធ្មេញ សង្កៀតគ្នាបែកសំបកបានទៅជាគ្រាប់អង្ករ ។ ជាមួយគ្នានោះ អង្ករកើតជាគំនរ លាយឡំជាមួយសំបកស្រូវ ដែលហោថាអង្កាម ស្ថិតនៅជុំវិញត្បាល់លើកន្ទេល តទៅ គេយកអង្ករសម្របនោះទៅអុំនឹងចង្កេរ ឬក៏យកទៅរោយ ដើម្បីយកអង្ករ ចេញពីអង្កាម ហើយអង្ករសម្រាប់ស្រិតគេដាំធ្វើជាអាហារ ។ រីឯអង្កាមគេយកទៅ ធ្វើឧសដាំបាយ ដោយដឹងក្រានអង្កាម ឬក៏យកទៅបំពាក់ធ្វើជាភ្នក់គោ ចំណែក ឯផេះមានប្រយោជន៍ដ៏ពិសិដ្ឋ ក្នុងការយកទៅធ្វើជាជីដាំដំណាំផ្សេង ។ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : អតីតសម័យ បច្ចុប្បន្នសម័យ អនាគត - សម័យ ពិសិដ្ឋ ។
- ២ - បណ្តាវណ្ណយុត្តិទាំងអស់ តើវណ្ណយុត្តិណាខ្លះដែលគេត្រូវការប្រើប្រើផងដែរ? ចូរស្រង់ ឲ្យបានប្រាំ ហើយប្រាប់ឈ្មោះផង ។
- ៣- ចូរអធិប្បាយ អំពី វិធីកិច្ចស្រាវ តាមគំនិតរបស់លោក ។

មាតុភូមិខ្មែរ

- មាតុភូមិខ្មែរ មានស្ថានភាពទឹកដីធំទូលាយ ប្រាសាទនានា ស្ថិតនៅ ក្នុងព្រៃពាសពេញមណ្ឌលប្រទេស ជាហេតុនាំឲ្យរដ្ឋព្រលឹងនៃខេមរេបុត្រស្រងេះ ស្រងោចខ្លោចផ្សា ដោយក្តីអាល័យស្តាយដល់កេរមតិក ជាស្នាដៃទិព្វរបស់បុព្វ - បុរសខ្មែរ ។

- អស់មួយរយៈកាលដ៏វែង ជិតមួយសតវត្ស មាតុភូមិយើងបានធ្លាក់ ចុះក្នុងក្រញាំអាណានិគម ហើយពេលនោះឧបទ្វីបន្តរាយគ្រប់ប្រភេទ ក្លាយជា អាសន្នរោគ រុករានញាំញីដីធ្លីនិងវឌ្ឍនភាព ឲ្យមានន្តរភាពជានិច្ច ។ ពូជពង្សខ្មែរ ធ្លាប់តែមានជ័យជម្នះតំណាងតាំងពីសម័យបុព្វកាល មិនយូរប៉ុន្មានក៏បានរើបម្រះផុត ពីនឹមផែកអាណានិគមនិយម ប្រតិស្ឋជារដ្ឋពេញវ័យ បរិបូណ៌គ្រប់វិស័យគ្មានសល់

ចន្លោះដោយសារសេចក្តីតស៊ូដ៏អង់អាច នៃរដ្ឋាភិបាល និងទឹកចិត្តស្នេហាជាតិ
នៃប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន មួយអង្វើដោយពុទ្ធសាសនិក ដែលព្រះសង្ឃខេមរ-
ជាតិប្រមូលជាមហាសាមគ្គី ជាមួយពលរដ្ឋ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : កេរមតិក ឧបទូវន្តរាយ ននភាព
វិស័យ ស្នេហាជាតិ ពុទ្ធសាសនិក ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ខ្មោចជ្រា អាល័យ វិស័យ
ប្រតិស្ឋ ។
- ៣- ចូរពន្យល់អំពីរបៀបប្រើវណ្ណយុត្តិសំយោគសញ្ញា (១) ព្រមទាំងប្រាប់
នាទីដែលមិនត្រូវប្រើផង ។
- ៤- ចូរពន្យល់អត្ថន័យ នៃអត្ថបទ ទាំងលើនេះ ។

សន្តានចិត្តខ្មែរ

● ខ្មែរជាជនជាតិ ដែលមានសន្តានចិត្តស្ងួតបូត ប្រកបដោយមេត្តាព្រហ្ម
វិហារឥតខ្ចោះ ចេះសន្តោសគ្នាគ្នា មិនប្រកាន់ថាសញ្ជាតិខ្លួន ឬសញ្ជាតិដទៃឡើយ ។
ខ្មែរចេះសាមគ្គីរូបរស់ក្នុងសភាពសមរម្យប្រណីតព្រមទាំងគោរពពាក្យសត្យឥតមន្ទិល,
ក្នុងអតីតកាល ខេមរជាតិ បានស្គាល់ទុក្ខវេទនាជាទីបំផុត ដោយបច្ចាមិត្ត
គេប្រើកម្លាំងយោធា ប្រកបដោយហ៊ីសា ក្នុងគោលបំណងកម្ទេចជាតិសាសន៍

ឲ្យយ្យាតសូន្យផុត ពីទំព័រប្រវត្តិសាស្ត្រ តែជាករណីសំណាង ដោយសារបានជញ្ជក់
នូវគុណធម៌ ពីព្រះរតនត្រ័យ ចេះខន្តិតស្វីប្រយុទ្ធដ៏អង់អាច បង្ក្រាបនូវបច្ចាមិត្ត
ដែលមានចិត្តប្រកាន់ជាតិសាសន៍ ល្អានពានទឹកដី ។

ខេមរជន បានចាំច្បាស់នូវសាមគ្គីភេទ ដែលកើតពីបុព្វហេតុ ដណ្តើម
អំណាច នៃរជនខ្លះ ក្នុងអតីតសម័យ បណ្តាលឲ្យផែនដីកម្ពុជារួញខើចស្ទើរផុត
ពីទំព័រភូមិសាស្ត្រសាកលលោក ។

បច្ចុប្បន្នកាលនេះ ជាតិខ្មែរបានជ្រើសយកព្រះធម៌ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធ មក
ជាមូលដ្ឋាននៃកិច្ចស្ថាបនាអនាគតរបស់ខ្លួន ផ្ទុះទៅលើសន្តិភាព មេត្តាធម៌
យុត្តិធម៌ អព្យាក្រឹតភាព និងសម្បូរណភាពទឹកដី ដើម្បីជាសក្តិភាព នៃសេចក្តី
សុខ សន្តានចិត្តខ្មែរបានដឹកជាប់នៅក្នុងពុទ្ធារាមថា នត្តិ សន្តិ បរិ
សុខំ សេចក្តីសុខក្រៅពីសេចក្តីស្ងប់មិនមាន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : សន្តានចិត្ត មេត្តាព្រហ្មវិហារ សន្តោស
ពាក្យសត្យ បច្ចាមិត្រ គុណធម៌ សន្តិភាព ។
- ២- ចូររកឲ្យបាន៤ពាក្យ: នូវសូរសព្ទ ន្ត ដែលមានសំឡេងដាច់ដើម ដី វិញ ។
- ៣- ចូររកបដិពាក្យ: ចិត្ត សុខ មិត្ត គុណធម៌ សន្តិភាព ខន្តិ យុត្តិធម៌។
- ៤- តើផ្ទៃនៃអត្ថបទនេះ មានអត្ថបទ ដូចម្តេចខ្លះ? ចូរពន្យល់ឲ្យល្អមស្តាប់បាន
មកមើល ។

ព្រះពុទ្ធសាសនា

● តាមមាត្រា ៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ បានចែងថា ព្រះពុទ្ធសាសនា ជា សាសនាសម្រាប់រដ្ឋកម្ពុជា ។ ព័ត៌មាននេះ បណ្តាលឲ្យពុទ្ធសាសនិកជន មានបីតិ សោមនស្សប្រកបដោយយោនិសោមនសិការៈគ្រប់ ៗ គ្នា ។

● ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាពាក្យប្រៀនប្រដៅប្រកបដោយមធ្យមស ប្រសូត ចេញពីព្រះពុទ្ធវោរាទជ្រួតជ្រាបចូលក្នុងសន្តានចិត្តប្រជាជន តាំងពីយូរយារណាស់ ហើយ ។ ពុទ្ធសាសន៍នេះ មានឧត្តមគតិ ញ៉ាំងអ្នកដែលជឿស៊ីប ហើយប្រតិបត្តិ តាម ឲ្យឡើងពីហ៊ុនភាពទៅកាន់ឧត្តមភាព, ពីពាលភាព ទៅកាន់បណ្ឌិតភាព, ពីមន្ទ្រភាពទៅកាន់ភូមិស្សភាព រៀងរាល់ដរាបដល់ចាកទុកភយន្តរាយគ្រប់យ៉ាង ។ ផ្ទុយពីនេះព្រះបរមពុទ្ធវោរាទ ពុំអាចផ្តល់នូវសច្ចធម៌ ដល់ជនដែលគ្មានធម្មប្បដិបត្តិ និងសាសនប្បដិបត្តិឡើយ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ព័ត៌មាន បីតិសោមនស្ស យោនិសោមនសិការៈ សច្ចធម៌ ធម្មប្បដិបត្តិ ។
- ២ - ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ប្រតិបត្តិ ហ៊ុនភាព ឧត្តមភាព ពាលភាព បណ្ឌិតភាព ភូមិស្សភាព ។
- ៣- សាសនា ប្រែថាដូចម្តេច ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង? អ្វីខ្លះ ? ដែលហៅថាពុទ្ធសាសនា បានដល់អ្វី ? មានប៉ុន្មានយ៉ាង ? អ្វីខ្លះ? ចូររាប់និងពន្យល់ផង ។
- ៤- ចូរពន្យល់អត្ថន័យ នៃអត្ថបទខាងលើនេះ ។

ពុទ្ធចក្រ និង អាណាចក្រ

បោរាណបណ្ឌិតទាំងឡាយ លោកសន្មតប្រទេសនីមួយៗ ទុកដូចជាតួរទេះ ឬតួរថ រទេះឬរថនោះ ត្រូវមានចក្រ គឺកង់ទាំងពីរខាង កង់ម្ខាងហៅថាសាសនចក្រ កង់ម្ខាងទៀតហៅថាអាណាចក្រ ។ សាសនចក្រ ជាកង់ខាងសីលធម៌ ដែលមាន សីលប្រាំនិងសុចរិតដប់ និងចរិយាសម្បត្តិជាមូលដ្ឋាន ។ ប្រទេសខ្មែរ តាំងពី បានទទួលគោរពជឿកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាមក បានផ្លាស់ពាក្យសាសនចក្រ ឲ្យហៅ ថា ពុទ្ធចក្រវិញ ព្រោះយកព្រះពុទ្ធសាសនាដែលសម្បូណ៌ដោយសន្តិវិធី ជាកង់ម្ខាង របស់ប្រទេស ។ ឯអាណាចក្រនោះបានខាងកង់ គឺអំណាចដោយយកច្បាប់ សម្រាប់ប្រទេស ដែលមានទសពិធម៌ដប់ប្រការជាគោល សន្មតថាជាកង់ម្ខាង របស់រទេះឬរថ គឺប្រទេសដែរ ។ ចក្រគឺកង់ទាំងពីរខាងនេះ ជាគូនឹងគ្នា ត្រូវឲ្យ វិលស្មើគ្នាជាដរាប ។ ប្រទេសណាបើឲ្យសាសនចក្រ វិលខ្លាំងជាងអាណាចក្រ គឺបើប្រជាជនពលរដ្ឋខំប្រឹងប្រតិបត្តិតាមផ្លូវសាសនាជ្រុលហួសពេក ជាងផ្លូវអាណា ចក្រ ប្រទេសនោះនឹងខ្លាយទៅជាទន់ខ្សោយ ពុំបរិបូណ៌ដោយទ្រព្យធននិងគេជា នុភាព , បើឲ្យអាណាចក្រវិលខ្លាំងពេកជាងសាសនចក្រ គឺបើប្រជាពលរដ្ឋពុំសូវ អើពើចំពោះសាសនចក្រ សីលធម៌និងចរិយាសម្បត្តិក្នុងប្រទេសនោះ នឹងមិន សម្បូណ៌ ហើយប្រទេសនោះនឹងខ្លាយទៅជារដ្ឋមានច្រើនតែប្រជាជនយោរយោ ឈ្លានពានពាយងាយហួសហេតុ សូម្បីត្រឹមតែកតញ្ញតាធម៌ កតវេទិតាធម៌និងវុឌ្ឍា -

បចាយនធម៌ ដែលសត្វលោកគួរកាន់ គួរគោរពជានិច្ច ក៏ក្លាយទៅជាទន់ថយ
ខ្សោយអស់ ស្ទើរតែនឹងឲ្យឈ្មោះថាគ្មានសោះក៏សឹងតែបាន ។

សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ
ជួន - ណាត

រដ្ឋាភិបាលនិងព្រះពុទ្ធសាសនា

● រដ្ឋាភិបាល ជាអគ្គពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភក៍ បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះ
ពុទ្ធសាសនា ឥតមានរដ្ឋណាមួយប្រដូចបាន បានកសាងវត្តអារាម សម្រាប់
ព្រះសង្ឃគង់នៅអប់រំបង្ហាញប្រយោជន៍ លាងសេចក្តីបរិសុទ្ធដើម្បីចេញចាកឥរិយាបថលោក ទៅ
កាន់សេចក្តីសុខក្នុងបរលោក ។ ផ្នែកសាសនសិក្សាធិការ រដ្ឋាភិបាលជាមួយ
សម្តេច ហួត តាត បានស្ថាបនាឲ្យមានសាលាពុទ្ធិកបឋមសិក្សាពេញអាណាចក្រ,
ពុទ្ធិកវិទ្យាល័យព្រះសុរាម្រិត និងពុទ្ធិកសាកលវិទ្យាល័យ ដែលស្ថិតនៅទិសខាង
កើតឆៀងអាគ្នេយ៍ នៃនិវេសន៍រាំង ជិតសាលសន្និសីទ និងទន្លេចតុមុខ ។ ក្រៅ
ពីនេះបានស្ថាបនាវិទ្យាល័យ វិទ្យា - ដូង បាត់ដំបង និងសាលាធម្មវិន័យនានា
ក្នុងកម្ពុជរដ្ឋ ដែលសម្រាប់ឲ្យព្រះសង្ឃសិក្សាសព្វសាស្ត្រវិជ្ជា ទាំងផ្លូវធម៌និងផ្លូវ
លោក ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះបានបញ្ជូលទៅក្នុងមាត្រារដ្ឋធម្មនុញ្ញថា «ពុទ្ធសាសនា
ជាសាសនារបស់រដ្ឋកម្ពុជា» ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យមន្ត្រីភ្នាក់ងារ គ្រប់តំណែង
សម្រាកធ្វើការថ្ងៃឧបោសថ ដើម្បីចំពេញឧបោសថសីលស្តាប់លោកទេសន៍ សង្ឃ

ទាន និងធ្វើសមាធិកម្មដ្ឋានទៀតផង ។

សំណួរ

១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : បរិសុទ្ធ សាលសន្និសីទ ឧបាសថ សមាធិ ។

២- តើអត្ថបទនេះ និយាយអំពីអ្វីខ្លះ ? ចូរពន្យល់ឲ្យច្បាស់លាស់ ។

ពុទ្ធសាសនុប្បត្តិ

● សេចក្តីតំណាលក្នុងគម្ពីរសាមន្តប្បាសាទិការអដ្ឋកថាវិន័យបិដកថា ក្រោយ តតិយសង្គាយនាចហើយ ។ នៅប្រទេសឥណ្ឌាក្នុងពុទ្ធសតវត្សរ៍ទី ៣ មានព្រះ មហាថេរមួយអង្គ ព្រះនាមមហាមោគ្គសិបុត្តតិស្សៈ បានចាត់ឲ្យព្រះថេរៈពីរអង្គ គឺព្រះ សោណត្ថេរនិងឧត្តរត្ថេរ ចេញមកផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាក្នុងសុវណ្ណភូមិ ក្រោមព្រះ បរមរាជ្ជបត្តម្តីនៃព្រះមហាក្សត្រ ទ្រង់ព្រះនាមធម្មាសោករាជ ។

● តាមការពិនិត្យអក្ខរសញ្ញាលើផ្ទាំងសិលាចារឹកបុរាណ ដែលស្តីពីការ ទាក់ទងនៃរឿងព្រះពុទ្ធសាសនា ឃើញថា ព្រះពុទ្ធសាសនា បានឧប្បត្តិប្រតិស្ន នៅលើទឹកដីកម្ពុជា តាំងពីក្នុងពុទ្ធសតវត្សរ៍ទី ៣ ម៉្លោះ ។ នេះសម្បូរច្បាស់ថា សុវណ្ណភូមិ គឺអាស៊ីភាគអាគ្នេយ៍ ។ ក្នុងកំឡុងពេលដ៏យូរលង់នោះ រដ្ឋាភិបាលក្តី ឥស្សរជនក្តី ប្រជាពលរដ្ឋក្តី មាននិន្ទាការមិនទៀងទាត់ គឺជូនកាលជាពុទ្ធ - សាសនិកថេរវាទ , ជូនកាលជាពុទ្ធសាសនិកមហាយាន , ជូនកាលជាព្រាហ្ម -

ណិត, ម៉្លោះហើយបានជាមានភស្តុតាង បែបព្រហ្មញ្ញសាសនា លាយឡំជា មួយពុទ្ធសាសនាទល់សព្វថ្ងៃ ។ ប៉ុន្តែត្រូវឲ្យអស្ចារ្យដែរ ព្រះពុទ្ធសាសនាតែង មានឥទ្ធិពលដ៏មហិមា លើសាសនាដទៃគ្រប់កាលៈទេសៈ រហូតទល់បច្ចុប្បន្ននេះ ក៏ដោយសារប្រជាកររបស់វា ក្នុងអតីតសម័យបានជួយគាំទ្រពេញសមត្ថភាព ។

● កម្ពុជាកម្ពុជ គេបានដឹងច្បាស់ថា កំណកំណើតនៃពុទ្ធសាសនា គឺ ពុទ្ធបរិស័ទជាម្ចាស់វាសនាពុទ្ធសាសនា ព្រោះពេលព្រះពុទ្ធបរិនិព្វន បានធ្វើ សាសនានឹងបរិស័ទទាំង ៤ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : ពុទ្ធសាសនុប្បត្តិ អក្ខរសញ្ញា ឥស្សរជន ឥទ្ធិពល ។
- ២- ចូរពន្យល់អំពីការកើតឡើង នៃពុទ្ធសាសនា ។

ពិធីសម្ពោធព្រះត្រៃបិដក

● សម្តេចព្រះ សង្ឃរាជ ជួន - ណាត និងសម្តេចព្រះ ពោធិវង្សហួត - តាត ទ្រង់សព្វព្រះរាជហឫទ័យ ស្នើសូមឲ្យរដ្ឋាភិបាល ចាត់ចែងធ្វើពិធីសម្ពោធព្រះត្រៃបិដក ដោយរូបរួមនឹងព្រះសង្ឃ មន្ត្រីគ្រប់តំណែង ទាហាន ស៊ុរិល ព្រមទាំងជាមួយ នឹងប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូលផង នៅថ្ងៃ ១៤ កើត ខែចេត្រ

ឆ្នាំវក សម្រឹទ្ធិស័ក ពុទ្ធសករាជ ២៥១២ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ១ ខែមេសា ត្រីសុ
សករាជ ១៩៦៩ ។

● រដ្ឋាភិបាលដែលមានក្រសួងធម្មការជាតំណាង បានទទួលការខាន
កិច្ចការព្រះពុទ្ធសាសនា ក្រោយដែលបានទទួលបញ្ជាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃនាយករដ្ឋាភិបាល
ហើយ ក៏បានរូបរួមជាមួយនឹងសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ គណៈ : មហានិកាយ និងសម្តេច
ព្រះសង្ឃនាយកគណៈ ធម្មយុត្តិកនិកាយ រៀបចំពិធីសម្ពោធព្រះត្រៃបិដក ក្នុងក្រុង
ភ្នំពេញ ក្នុងខេត្តនិងស្រុក គ្រប់វត្តអារាមក្នុងអាណាចក្រទាំងមូល ដើម្បីឱ្យសម
ដល់ឋានៈ នៃប្រទេសកម្ពុជាឯករាជ្យអព្យាក្រឹត ជាប្រទេសដែលបានទទួលយក
ព្រះពុទ្ធសាសនា ទុកជាសាសនារបស់រដ្ឋផង ឱ្យសមដល់ព្រះកិត្តិយសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
នៃព្រះសក្យមនីគោតមបរមេត្រូ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញាមកុដត្រៃភព ។

សំណួរ

- ១ - ចូរពន្យល់ន័យពាក្យ ; ព្រះត្រៃបិដក សម្ពោធរដ្ឋធានី ។
- ២ - តើផ្ទៃអត្ថបទនេះ ចែកជាប៉ុន្មានសង្កាត់? ចូរពន្យល់ គំនិតក្នុងសង្កាត់នីមួយៗ។
- ៣ - ចូរពិពណ៌នា អំពីបុណ្យសម្ពោធព្រះត្រៃបិដក ដែលបានធ្វើនៅស្រុកលោក។

បុព្វហេតុនៃបុណ្យ សម្ពោធព្រះត្រៃបិដក

● ព្រះត្រៃបិដក ធ្លាប់មានក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើងនេះ ជាយូរអង្វែងមក
ហើយក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែមានពុំចប់សព្វគ្រប់ទេ ហើយព្រះត្រៃបិដកដែលមានខ្លះនោះ

សុទ្ធតែជាភាសាបាលី ពុំទាន់មានសេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរយើងនៅឡើយ មាន
 សេចក្តីប្រែខ្លះដែរតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងប្រទេសខ្មែរយើងនេះ បានចាប់
 ផ្តើមកសាងព្រះត្រៃបិដកទាំងបាលីទាំងសេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ តាំងពីក្នុង គ.ស-
 ១៩២៩ រហូតដល់ គ.ស. ១៩៦៩ គឺក្នុងឆ្នាំរក សម្រឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥១២ នេះ
 ទើបការកសាងព្រះត្រៃបិដក និងការបោះពុម្ពភ្ជាប់បាលីនិងសម្រាយ រួមជាមួយគ្នា
 ធ្វើជាសៀវភៅចំនួន ១១០ ភាគបានចប់បរិច្ចណ៍ ។

● ដោយហេតុនេះ បានជារដ្ឋាភិបាលខ្មែរ ដែលជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភក៍
 បានយកចិត្តទុកដាក់ និងបញ្ជាឲ្យចាត់ការធ្វើបុណ្យសម្ពោធព្រះត្រៃបិដក នៅឆ្នាំរក
 សម្រឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥១២ នេះ ប្រកបដោយបីតិសោមនស្សរីករាយយ៉ាងខ្លាំង
 ក្លា ចំពោះការកសាងព្រះត្រៃបិដកបានចប់បរិច្ចណ៍នេះ ។

សម្តេចព្រះពោធិវ័ង្ស ហ្វូត - ឆាត
 សម្ពោធព្រះត្រៃបិដក
 ថ្ងៃ ១ - ០ - ៦៩

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : បុព្វហេតុ បុណ្យ ត្រៃបិដក បីតិសោមនស្ស ។
- ២- ចូរតែងយ្យាជាមួយនឹងពាក្យ : ចប់ ចាប់ផ្តើម និង រីករាយ បរិច្ចណ៍ ។
- ៣- ចូររាប់និងពន្យល់អំពីសករាជ : ដែលខ្មែរយើងធ្លាប់ប្រើរួចមកហើយ ។
- ៤- តើអត្ថបទនេះ និយាយពីអ្វីខ្លះ ? ចូរពន្យល់ឲ្យសព្វគ្រប់ ។

ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក

● ប្រទេសខ្មែរយើង ជារដ្ឋកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ត្រូវមានភារៈស្វែងរកព្រះត្រៃបិដកឲ្យបានចប់បរិបូណ៌ ។ តាំងពីច្រើនសតវត្សមកហើយ ប្រទេសកម្ពុជាយើង ពុំទាន់មានព្រះត្រៃបិដកចប់បរិបូណ៌នៅឡើយ ទើបតែក្នុងពុទ្ធសតវត្សទី ២៦ នេះ ព្រះករុណាជាអម្ចាស់ជីវិត ទ្រង់បានព្រមព្រៀងមួយអន្លើដោយរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋការអាណាព្យាបាលបារាំងសែស បានផ្ដើមកសាងព្រះត្រៃបិដក គឺបានបង្កើតឲ្យមានក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដកមួយក្រុម សម្រាប់ឲ្យប្រែប្រាស់មកជាភាសាខ្មែរ ហើយបោះពុម្ពទាំងបាលី ទាំងសម្រាយរួមគ្នាតែម្ដង ធ្វើជាសៀវភៅរួមទាំងអស់ ១១០ ភាគតាំងពីឆ្នាំ ១៩២៩ ដរាបដល់ឆ្នាំ ១៩៦៩ នេះ ទើបចប់បរិបូណ៌ ។ បើគិតរយៈកាលនៃការកសាងព្រះត្រៃបិដកនេះ ឃើញថា ៤០ ឆ្នាំ ទើបចប់សព្វគ្រប់ ។

● ប្រទេសខ្មែរយើង អាចចាត់ទុកជាប្រទេសកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា មានភព្វសំណាងឧត្តុង្គឧត្តមប្រសើរជាងប្រទេសនានា ដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាដូចគ្នា ដោយហេតុដែលបានកសាងព្រះត្រៃបិដកចប់បរិបូណ៌ ទាំងបាលីទាំងសម្រាយ ។

● ដូច្នោះ យើងជាពុទ្ធបរិស័ទ ត្រូវកត់សម្គាល់នូវព្រះត្រៃបិដកដែលបានចប់បរិបូណ៌ហើយនេះ ថាដូចជាព្រះពុទ្ធជាបរមគ្រូរបស់យើង បានស្ដេចមកតង់នៅក្នុងប្រទេសយើង ឬដូចជាព្រះអង្គទើបយាងមកដល់ គួរយើងជាពុទ្ធបរិស័ទទាំងបញ្ចជិតទាំងគ្រហស្ថ រួមគ្នាធ្វើបដិសណ្ឋារៈ គោរពរាប់អានបូជាចំពោះព្រះត្រៃបិដក

នោះ ដោយសោមនស្សរិករាយទាំងអស់គ្នា ។

សម្តេចព្រះពោធិវ័ន្យ ហ្វូត-តាត

សុន្ទរកថាពិធីសម្តោចព្រះក្រែបិដក

ថ្ងៃ ១ - ៤ - ៦៤

ផលប្រយោជន៍ព្រះត្រៃបិដក

- ព្រះត្រៃបិដក អាចផ្តល់ផលប្រយោជន៍ ច្រើនជាអនេកប្បការ ពុំអាចនឹងរៀបរាប់ឲ្យអស់បានឡើយ ដូចជាព្រះសព្វញ្ញុត្ត ដែលព្រះអង្គបានត្រាស់ឡើងក្នុងលោក អាចផ្តល់ផលប្រយោជន៍ឲ្យកើតមានដល់សត្វនិករ រាប់ពុំអស់ដូច្នោះដែរ គឺថាព្រះពុទ្ធត្រាស់ឡើងក្នុងលោក ប្រៀបដូចជាប្រទីបមួយដ៏ធំ មានពន្លឺភ្លឺអស្ចារ្យ សម្រាប់បំភ្លឺសត្វលោកដែលមានបញ្ញាចក្ក ឲ្យឃើញនូវគុណ, ទោស, ខុស, ត្រូវ, អាក្រក់, ល្អ និងផ្លូវរៀបចំត្រង់ គឺផ្លូវទោកាន់ទុក្ខតិ និងសុគតិ រហូតដល់ផ្លូវដែលត្រូវដើរទោកាន់អមតដ្ឋាន គឺព្រះនិព្វាន ។ ប៉ុន្តែបើសត្វលោករូបណាមួយខ្វះបញ្ញាចក្ក គឺជាមនុស្សពាលងងឹតជ្រប់នៅក្នុងមោហន្ទការ សត្វលោករូបនោះ ក៏ពុំអាចទទួលនូវពន្លឺអំពីព្រះពុទ្ធបានឡើយ ដូចជាមនុស្សខ្វាក់ ពុំអាចទទួលនូវពន្លឺថ្ងៃ ឬពន្លឺភ្លឺបានដូច្នោះដែរ ។

- ព្រះពុទ្ធត្រាស់ឡើងក្នុងលោក អាចផ្តល់ផលប្រយោជន៍ច្រើនដល់សត្វលោកយ៉ាងណាមិញ , ព្រះត្រៃបិដកដែលជាធម៌វិន័យ ជាច្បាប់ព្រះពុទ្ធសាសនា

ក៏អាចផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់សត្វលោកដូច្នោះដែរ ប៉ុន្តែចំពោះវត្ថុសត្វលោក ដែលមានសទ្ធា មានគំនិតចេះគិត មានប្រាជ្ញាចេះពិចារណា ព្រមទាំងព្យាយាម ខំប្រឹងសិក្សា ខំប្រឹងអាន ខំប្រឹងគិតពិចារណា ។ បើសត្វលោកណាមួយ ឥត សទ្ធាខ្លះគំនិត ឥតប្រាជ្ញា ហើយខ្ជិលច្រអូស មិនខំប្រឹងសិក្សា មិនខំប្រឹងអាន ឬស្តាប់ មិនខំប្រឹងគិតពិចារណាទេ សត្វលោកនោះ ក៏មិនអាចទទួលផល ប្រយោជន៍អំពីព្រះត្រៃបិដកបានដែរ ។

សម្តេចព្រះពោធិវង្ស ហ្វូត - ឆាត
 សុន្ទរកថាពិធីសម្តោធព្រះត្រៃបិដក
 ថ្ងៃ ១ - ៤ - ៦៩

ន័យនៃព្រះត្រៃបិដក

- ព្រះត្រៃបិដកនេះ ប្រែថាបិដកបី គឺ វិន័យបិដក ១ សុត្តន្តបិដក ១ អភិធម្មបិដក ១ ។
- វិន័យបិដក បើចែកជាគម្ពីរមាន ៥ គឺ : អាទិកម្ម ១ បាចិត្តិយ : ១ មហាវគ្គ ១ ចុល្លវគ្គ ១ បរិវារ : ១ ។
- សុត្តន្តបិដក បើចែកជាគម្ពីរ ឬនិកាយមាន ៥ គឺ : ទីយនិកាយ ១ មជ្ឈិមនិកាយ ១ សំយុត្តនិកាយ ១ អង្គុត្តនិកាយ ១ ខុទ្ទកនិកាយ ១
- អភិធម្មបិដក បើចែកជាគម្ពីរមាន ៧ គឺ : សង្គណី វិភង្គ ១ ធាតុកថា ១

បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ ១ កថាវត្ថុ ១ យមកៈ ១ បដ្ឋានៈ ១ ។

● បិដកទាំងបីនេះហើយ ដែលជាគោលចារឹកនៃព្រះពុទ្ធសាសនា គឺពាក្យ
និរាទ ពាក្យច្រៀនប្រដៅ ពាក្យរំលឹកដាស់តឿន ពាក្យណែនាំនិងពាក្យផ្តន្ទា
នៃព្រះពុទ្ធជាបរមគ្រូរបស់យើងដល់ពុទ្ធបរិស័ទ ។ កាលបើបិដកទាំងបីនេះនៅ
មានអស់កាលត្រឹមណា ព្រះពុទ្ធសាសនា ក៏ឈ្មោះថានៅមានអស់កាលត្រឹមណោះ
បើបិដកទាំងបីរលាយរលត់អស់ក្នុងពេលណា ព្រះពុទ្ធសាសនា ក៏ឈ្មោះថាសាប
សូន្យរលត់អស់ទៅក្នុងពេលនោះដែរ ។

● ដូច្នេះ សូមពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយ ទាំងបព្វជិត ទាំងគ្រហស្ថ ដែលជាអ្នក
ស្រឡាញ់គោរព រាប់អាន ពេញចិត្តចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា គប្បីយកចិត្តទុកដាក់
គោរពចំពោះព្រះត្រៃបិដក ដែលជាគោលចារឹកនៃព្រះពុទ្ធសាសនា ។

សម្តេចព្រះពោធិវង្ស ហ្វូត ឆាត
ពិធីសម្តោចព្រះត្រៃបិដក
ថ្ងៃ ១-៤-៦៩

បន្ធិបណ្ណវិចារ

● កាលមុនពេលបរិនិព្វាន ព្រះពុទ្ធជាបរមគ្រូសាស្តា គង់ចាំវិស្សានៅក្នុង
អារាមមួយនាវេឡានៃគ្រាម ទ្រង់មានរោគាពាធដ៏ខ្លាំងក្លាណាស់ លុះរោគាពាធនេះ
បានធូស្រាលគ្រាន់បើ ព្រះអង្គបានរំលឹកព្រះភិក្ខុសង្ឃថា :

អត្តទីតា វិហរថ អត្តសរណា អនញ្ញសរណា

ធម្មទីតា ធម្មសរណា អនញ្ញសរណា

អ្នកទាំងឡាយ ចូរយកខ្លួនជាទីពឹង ចូរយកខ្លួនជាទីរលឹក កុំយកអ្វីដទៃទី
រលឹកឡើយ ។ តមកទៀត ក្រោយពេលដែលព្រះអង្គដាក់ចុះនូវព្រះជន្មាយុសង្ខារ
ហើយទ្រង់ស្តេចយាងទៅកាន់កុដាគារសាលា ដោយមានព្រះអានន្តត្ថេរវិហាព្រះអង្គ
ជន ព្រះអង្គមានព្រះពុទ្ធបញ្ញា ឲ្យព្រះអានន្តប្រមូលព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំងអស់ក្នុងក្រុងវេ-
សាលី ឲ្យមកប្រជុំក្នុងឧបដ្ឋានសាលាហើយព្រះអង្គបានយ៉ាងទៅកាន់សង្ឃសន្និបាត
នោះទ្រង់បានប្រកាសអំពីបរិនិព្វានកាលរបស់ព្រះអង្គ រួចមានព្រះពុទ្ធតម្រាស់ថាៈ

ទហរាថិ ច យេ វុឌ្ឍា យេ ពាលា យេ ច បណ្ឌិតា

អឌ្ឍា ចេវ ទលិទ្ធា ច សព្វេ មច្ចុបរាយនា

● ជនទាំងឡាយណា ទោះបីក្មេងក្តី ចាស់ក្តី ពាលក្តី បណ្ឌិតក្តី ស្តុកស្តម្ភក្តី
ទីលក្រក្តី ជនទាំងឡាយនោះ សុទ្ធតែមានសេចក្តីស្លាប់នៅពីខាងមុខទាំងអស់ ។

យថាថិ កុម្ភការស្ស កតំ មត្តិកភាជនំ
ខុទ្ទកញ្ច មហន្តញ្ច យញ្ច បក្កំ យំ អាយកំ
សព្វំ ភេទបរិយន្តំ ឯវំ មច្ចាន ជីវិតំ

ភាជនីដីដែលស្លូនឆ្នាំធ្វើហើយ ទោះតូចក្តី ធំក្តី ឆ្អិនក្តី ឆៅក្តី ទាំងអស់សុទ្ធតែ
មានការបែកជាទីបំផុតយ៉ាងណាមិញ, ដីវិតរបស់សត្វទាំងឡាយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

សម្តេចព្រះពោធិវង្ស ហ្វូត-ភាតិ

ស្រង់ចេញពីភិក្ខុសម្តេចព្រះត្រៃបិដក ថ្ងៃ ១ - ៤ - ៦៩

មន្ទិមតុទ្ធវិចនៈ (ត)

បរិបក្កោ រយោ មយ្ហំ បរិគ្គំ មម ជី វិតំ

បហាយ វោ គមិស្សាមិ កតំ មេ សរណមត្តនោ

វ័យអញ្ចតថាគតចាស់ណាស់ហើយ ជី វិតអញ្ចតថាគតនៅតិចណាស់ អញ្ចតថាគត
នឹងលះបង់នូវអ្នកទាំងអស់គ្នាទៅ រីឯទីពឹងរបស់ខ្លួនអញ្ចតថាគតបានធ្វើរួចហើយ ។

អប្បមត្តា សតិមន្តោ សុសីលា ហោថ ភិក្ខុវោ

សុសមាហិតសង្កប្បា សុចិត្តមនុរក្ខថ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ, អ្នកទាំងឡាយ ចូរកុំប្រហែសធ្វេស ចូរមានស្មារតី
មានសីលល្អបរិសុទ្ធ មានគម្រិះខ្ជាប់ខ្ជួនល្អ ចូររក្សាចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យល្អ ។

យោ ឥមស្មី ធម្មវិនយេ អប្បមត្តោ វិហរិស្សតិ

បហាយ ជាតិសំសារំ ទុក្ខស្សន្តំ ករិស្សតិ

ភិក្ខុណាមិនប្រហែសធ្វេសក្នុងធម៌វិន័យនេះ ភិក្ខុនោះនឹងលះបង់នូវជាតិសំ-
សារ ហើយនឹងធ្វើនូវទីបញ្ចប់នៃទុក្ខបាន ។ មានពុទ្ធភាសិតមួយបទទៀត
ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រង់ត្រាស់ជាពាក្យផ្តាំដើម្បីក្នុងពេលចុងក្រោយបំផុត គឺពេលហៀប
នឹងបរិនិព្វាន ជាពុទ្ធភាសិតដែលពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយ ត្រូវចងចាំគ្រប់គ្នាថា:

ហន្តនានិ ភិក្ខុវេ អាយន្តិយាមិ វោ រយធម្មា សង្ការា

អប្បមាទេន សម្មាទេថ ។

ហ៎ ឥឡូវនេះ, ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ចតថាគត ហៅអ្នករាល់គ្នាមកប្រាប់
សង្ខារទាំងឡាយ សុទ្ធតែមានការអស់ទៅ សោះសូន្យទៅជាធម្មតា អ្នកទាំងឡាយ

ចូរឃ្នាំងកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើឲ្យសម្រេច ដោយសេចក្តីមិនប្រមាថចុះ ។

សម្តេចព្រះពោធិវង្ស ហ្វូត-ភាត

ស្រង់ចេញពីភិក្ខុសម្តោចព្រះត្រៃបិដក

ថ្ងៃ ១ - ២ - ៦៩

យុវជននិទ្ទេសព្រះត្រៃបិដក

● យុវជនយើង បើពុំបានទទួលព្រះពុទ្ធវាទនិងទស្សនវិជ្ជាតាមផ្លូវព្រះ
 ពុទ្ធសាសនាទេ នឹងគ្មានអារុណសម្រាប់ការពារខ្លួន ទល់នឹងមនោគមវិជ្ជាបរទេស
 ដែលមានតម្លៃតាមរបៀបគេដែរ , នៅប្រទេសកម្ពុជា មនោគមវិជ្ជាបរទេស
 ទាំងនោះគ្មានបានហុចផលអ្វី ក្រៅពីការច្របូកច្របល់គ្នានិងការភ្ញាំងភ្ញាត់ស្មារតីដ៏
 ខ្លោចផ្សាដែលនាំឲ្យដើរខុសផ្លូវ ផ្ទុយនឹងឧត្តមប្រយោជន៍ជាតិ ហើយដែលយើងធ្លាប់
 ទទួលផលអាក្រក់ខ្លះ ។ ទៅហើយនោះទេ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ព្រះត្រៃបិដកប្រែ
 « បាលី - ខ្មែរ » ដែលយើងមានចាប់តាំងពីពេលនេះទៅ មានសារៈសំខាន់ណាស់
 ក្នុងការពង្រីកផ្សព្វផ្សាយព្រះពុទ្ធវាទ នៃព្រះបរមគ្រូ នៅក្នុងសង្គមជាតិយើង ។
 ព្រះត្រៃបិដកនេះមិនផ្តល់ឧត្តមប្រយោជន៍ ចំពោះតែព្រះសង្ឃទេ , យុវជនយើង
 ដែលជាអានាគតរបស់ជាតិ ហើយដែលទទួលចំណេះវិជ្ជាយ៉ាងជ្រៅជ្រះខាងច្បាប់
 ឬខាងអក្សរសាស្ត្រ , ខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ឬខាងវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសសម័យ
 ថ្មី ក៏មានលទ្ធភាពអាចក្រេបជញ្ជក់នូវវសជាតិ នៃអាហារ ខាងផ្លូវចិត្តគំនិតប្រាជ្ញា ពី

ព្រះត្រៃបិដកនេះបានដូចព្រះសង្ឃយើងដែរ ។

● សមាជិកគ្រប់ជាន់ថ្នាក់នៃអង្គការរដ្ឋ និងពលរដ្ឋយើង ក៏ត្រូវតែចាប់អារម្មណ៍ចំពោះព្រះត្រៃបិដកនេះ ពីព្រោះសមាជិកគ្រប់រូបនោះ ប្រសិនបើខ្លួនហើយមានចំណង់ចង់លូតលាស់ខាងផ្លូវចិត្ត ហើយមានឆន្ទៈចង់ជួយកម្ពុជរដ្ឋឲ្យនៅជាខ្មែរ ហើយជួយអង្គការរដ្ឋ ឲ្យមានសភាពស្អាតស្អំនិងប្រសិទ្ធិភាព ក្នុងវិស័យកសាងជាតិ ត្រូវតែមានព្រះត្រៃបិដក មួយចប់នៅកំដរដំណេកខ្លួន ។

សម្រួលចាក ទស្សនាវដ្តីពុទ្ធិកសិក្សា

ត្រៃបិដក និងសិស្ស

● ជនពីរប្រភេទ គឺត្រៃបិដកនិងសិស្ស ត្រូវមានទំនាក់ទំនង រវាងគ្នានិងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។ ករណីទាំងពីរនេះ ពុំអាចស្ថិតនៅដាច់ស្រឡះពីគ្នាបានឡើយ ។

● ករណីយកិច្ចរបស់ត្រៃបិដកអាចារ្យ ចំពោះសិស្សត្រូវណែនាំសិស្សឲ្យប្រព្រឹត្តល្អគ្រប់ពេលវេលា , ត្រូវបញ្ជាឲ្យរៀនដោយត្រឹមត្រង់នឹងច្បាប់ , ត្រូវប្រាប់សិស្សវិជ្ជាដល់សិស្សឲ្យអស់ ដោយគ្មានលាក់លៀម , ត្រូវលើកតម្កើងសិស្សក្នុងទីចំពោះមុខមិត្តភាមិត្យ , ត្រូវធ្វើសេចក្តីការពារ ក្នុងទិសទាំងឡាយ គឺនឹងទៅក្នុងទីណាមិនឲ្យលំបាក ។

● ករណីយកិច្ចរបស់សិស្ស ចំពោះត្រៃបិដកអាចារ្យ : ត្រូវក្រោកឈរទទួល ក្នុងខណៈដែលត្រៃបិដកអាចារ្យដើរមកដល់ , ត្រូវចូលទៅចាំបម្រើលោក ត្រូវជឿស្តាប់ឧបាសម្តីនិងត្រូវឧបដ្ឋាកបម្រើលោក ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ពាក្យ : ប្រភេទ គ្រូ សិស្ស ករណី ករណីយ
អាមាត្យ ឧបដ្ឋាក ។
- ២- ចូររៀបរាប់អំពីមុខងារលោកសិស្សដែលត្រូវប្រព្រឹត្ត ចំពោះគ្រូ ។
- ៣- ត្រូវមានធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាង សម្រាប់សង្គ្រោះសិស្ស ? ចូរពន្យល់ ។

សង្ខេបធម៌

សង្ខេបធម៌ គឺការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងករណីដែលនរណាមួយទទួល
ទុក្ខភាព , សូម្បីតែជនដែលពុំមានទំនៀមទម្លាប់ ជាប់ទាក់ទិនគ្នា ក៏គេត្រូវតែ
ជួយសង្គ្រោះដែរ កាលបើអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន ។

កម្មផល បែងចែកឲ្យសត្វលោក ទទួលដោយពេញមុខ នូវគុណសម្បត្តិ
និងលក្ខណៈសម្បត្តិប្លែក ។ គ្នា គឺខ្លះមានទ្រព្យសម្បត្តិ សម្បកទ្រយគស្តុកស្តម្ភ
ខ្លះប្រកបដោយទុក្ខភាពអត់ឃ្លានទុក្ខក្សេមក្សាន់ក្នុងហឺនភាព ខ្លះមានបូកពាចរិយាខ្ពង់
ខ្ពស់ឧត្តុង្គឧត្តមសមរម្យជុំជិត គួរឲ្យពិតពិលរមិលមើល , ខ្លះប្រកបដោយបូកពា
សោតម្រក់ព្រហ័នកោងកាចអន្យតិរិយ ខ្លាំងមិលស៊ីមីង អបលក្ខណ៍ជួរជាតិឃ្នាត
ពីច្បាប់មនុស្សធម៌, ខ្លះមានប្រាជ្ញាបាធិជានិស្សិតប្បញ្ញា ខ្លះអប្បប្រាជ្ញាល្ងង់
ខ្មៅ ប្រៀបបាននឹងសត្វតិរច្ឆាន ។ គូបដឹកក្សទាងនេះ បើរស់នៅដាច់ស្រយាល

ពីគ្នានោះ សុភមង្គលសង្គមមនុស្ស ប្រាកដជាពុំមានបរិយាកាសបរិសុទ្ធឡើយ យ៉ាង
 នេះហើយ បានជាម្នាក់ ៗ ត្រូវមានសង្គហធម៌ ដើម្បីធ្វើឲ្យកុដុម្ហិតជួយទាសាទាសី
 អ្នកមានសុដីវធម៌ជួយតម្រង់អ្នកគ្មានសុដីវធម៌ បណ្ឌិតជនជួយពាលជន ដោយ
 វិធីសង្គ្រោះតាមផ្លូវទ្រព្យសម្បត្តិ អាហារភោជននិងផ្លូវចំណេះវិជ្ជា ។ កាលបើ
 សង្គមមនុស្សមានសង្គហធម៌ ជាខ្សែឬជាឧសថទិព្វ សម្រាប់ចងរុំពន្ធពន្ធហើយ
 សេចក្តីសុខសាន្តត្រាណនឹងមានជានិច្ចនិរន្តរ៍ ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : សង្គហធម៌ ទុគ្គតភាព សម្បកទ្រយុគ
 ទុរិក្ស អន្យតិរិយ សជាតិប្បញ្ញា ។
- ២- ចូរតែងឃ្លាជាមួយនឹងពាក្យ : ករណី សង្គ្រោះ ឧត្តុង្គឧត្តម
 ឧសថទិព្វ ។
- ៣- ចូរអធិប្បាយអំពីសង្គហធម៌ ។

សួរស្តី និងអរពមច្ឆន

● សម័យថ្ងៃមួយ អពមង្គលចោទសួរសិរីសួរស្តីថា “ ម្ចាស់ ! សិរីសួរស្តី !
 ឯងមានអំណាចដូចម្តេចខ្លះ ? ចូរថ្លែងលមើល ? សិរីសួរស្តីហាក់ប្រូចចូលក្នុង
 សព្វកាយ អាតុល កូនមហាសេដ្ឋី ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក លោកសេដ្ឋី

លើកតម្កើងអាគុល ទុកដូចជាកូនបង្កើត ហើយក៏ដណ្តឹងធីតាព្រះមហាក្សត្រឲ្យជា
ភរិយា ។ ព្រះនរេបតិសព្វព្រះរាជហឫទ័យ លើកកូនប្រសាឲ្យឡើងសោយរាជ្យមាន
នាមច្បាស់ថាស្តេចគុល ។

● ថ្ងៃងពីអពមង្គល កាលបើឃើញហេតុភេទអស្ចារ្យ របស់សិរីសួស្តីខ្ញុំរាំង
ពូកែសក្តិសិទ្ធិ ក៏កោតសរសើរបានមីក្រែលង ហើយបញ្ជាឲ្យសិរីសួស្តីថយចេញពី
ស្តេចគុល ខ្លួនចូលទៅម្តងវិញ ។ តាំងពីអពមង្គលចូលលុកក្នុងខ្លួនស្តេចគុលពេល
ណា សេចក្តីអផ្សុកអប្បសាន្ត កើតឡើងពោរពេញព្រះសព្វកាយ នៅមិនស្រណុខ
បក់មិនឆ្លើយ ក៏នាំពលរេលមួយអន្លើដោយមហេសី ទៅប្រពាតព្រៃ លុះស្តេច
គុលយាងចរចូលទៅដល់ព្រៃរហោបាន កើតវិប្បដិសាវិស្តាយក្រោយ នឹកស្រងេះ
ស្រងោច រសាបរសល់ខ្វល់ឧរា ពោលពាក្យសត្យាប្រាប់រាជធីតាថា « ខ្លួនខ្ញុំជា
អតីតទាសាររបស់សេដ្ឋី » រាជធីតាខ្វាល់ណាស់ ក៏នាំវត្តមាននោះទូលដល់ព្រះវរ
ចិត្តា ព្រះនរេនាថមានព្រះកម្លាល់ ក៏បណ្តេញស្តេចគុលឲ្យច្យុតចាកតំណែងរាជ្យ
ក្លាយទៅជាខ្ញុំបម្រើសេដ្ឋីដដែល ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យនៃពាក្យ : សួស្តី អពមង្គល អស្ចារ្យ ពលរេហ៍ ។
- ២- ចូររកសមិសស្វរសព្វនឹងពាក្យ : សក្តិ នាថ ។
- ៣- ចូរនិទានរឿងស្តេចគុល ដោយគំនិតយល់ឃើញ ។

នរោត្តមវិហារនិទ្ទេស

● មហាបុរសរតន៍ ទ្រង់នាមាភិធម្មយុថា ព្រះសិទ្ធិត្ថៈ ឬ ព្រះសិទ្ធិចិ ទ្រង់ស្តេចចេញពីព្រះរាជនិវេសន៍រាំង យាងទៅក្រសាលឧទ្យាន មួយអន្លើដោយ អាជានេយ្យ សេះសន្ធឹក មានពពួកសេវកាមាត្រៈជារាជបរិពារ ។ ព្រះបរម ពោធិសត្វទ្រង់ទតព្រៃត្រីក្សា ដែលលូតលាស់ដុះត្រៀមត្រា ទ្រង់ឮសូរសព្ទបក្ស បក្សាដែលយំស្រែកគួរឲ្យលន្ធន់លន្តោច ទ្រង់ឃើញសុទ្ធារាសទេវតាដែលកាឡា ភេទជាត្រីនាចារ្យចាស់ជរាទុព្វលភាពទុរន់ទុរា ទ្រង់ក៏មានព្រះទ័យសង្វេគឥតឧបមា នាកាលសប្តាហ៍កន្លងទៅ មិនទាន់រលត់ផុតពីស្រមុតចិត្តផង ទ្រង់បានយល់មនុស្ស មានព្យាធិសម្ភម ដេកបប្រះននៀលស្រែកយំឈឺជួរ ក្សត្រាវិតតែកើតក្តីពុះពោះ ដោយសេចក្តីសង្វេគទ្វេឡើង ។ រារះផាតម្រប់បី ពោធិសត្វវិជិតមារក្រឡេកល្វេង យល់ សាកសពបុគ្គលត្រូវរមណីប្រល័យស្លាប់តាយស្ទឹងកណ្តាលមាតិកា ព្រះអង្គទ្រង់ យល់សព្ទប្រកាស តាមរាចាដែលនាយសារថីក្រាបបង្គំទូល, ទ្រង់មានសេចក្តីសោក សង្រេងក្នុងព្រះទ័យរកឧបមាបមេយ្យប្រៀបពុំបាន ។ ជាអសាននៃព្រះរាជទស្សន- កិច្ច ទ្រង់បានពើបពះប្រទះនឹងភេទបព្វជិត មានព្រះចិន្តាសោមនស្សឥតឧបមា ។

● ព្រះរាជដំណើរនិរត្តដល់ព្រះរាជនិវេសន៍ យប់យន់អាធ្រាត្រស្ងាត់មជ្ឈិម យាម នាថ្ងៃពេញបូណ៌មីនៃថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ខែអាសាឍ ឆ្នាំថោះ, នាងនាដកិត្តិស្រី រណំ លេងប្រគំដេញដំផ្សងស្រ្តីដេកលក់ស្តាប់ស្តាប់ផ្តល់វិប្បការហៀរទឹកមាត់អាភ្នាត រាងកាយ ហាក់ដូចជាមានសាកសពពាសពេញប្រាសាទ ។ ព្រះអង្គដាច់ព្រះទ័យ

ចោលបុត្រពន្ធក និងអគ្គមហេសី ដាស់ឆន្ទាមាត្យ ឲ្យនាំយកកណ្តាកអាជានេយ្យ
មក ហើយទ្រង់គង់លើអស្សុរាហន៍ បរសំដៅទៅកាន់អភិវិក្ខមនដ្ឋាន លើផ្នូកខ្សាច់
នាត្រើយនាយនៃស្តឹងអនោមា ។

ទុក្ខវិនិយោ

• ព្រះសិទ្ធកុមារបរមពោធិសត្វ ទ្រង់កម្ចាត់បង់នូវសេចក្តីសុខក្នុងរាជ
សម្បត្តិ សាងបព្វជ្ជា ជាបព្វជិត ទ្រង់កម្ចាត់តណ្ហាដោយអត់អាហារ ៧ ថ្ងៃ ក្នុង
អនុអម្ពរិន ។ អ្នកនគររាជគ្រឹះផ្អើលអ្វីអរល្អឆរត្រេកអរសោមនស្ស ជាអតិបរមា ក្នុង
ពេលដែលព្រះពោធិសត្វយាងទៅចិណ្ណបាត នៅថ្ងៃជាគម្រប់ ៨ ហើយព្រះអង្គត្រូវ
បានទទួលការឧបត្ថម្ភពីព្រះបាទពិម្ពិសារ ។

ព្រះអង្គខំស្វះស្វែងរកវិជ្ជា ទៅសិក្សាក្នុងសម្ពាត់អាឡារតាបស និងឧទ្ធក
តាបសចេះចប់អស់ ទ្រង់សាកសួររធម៌ពិតទៅតាបសទាំងពីរទៀតនិរកមិនឃើញ
ទើបព្រះអង្គយាងទៅកាន់ឧរុវេលនិគម តាំងខ្លាបន្ទុយហាបធានគ្រឹះរិះដោយផ្ទាល់ព្រះ
អង្គ ដោយធ្វើទុក្ខក្រឹត្យ បន្ថយក្រយាស្មោយរហូតដល់លែងសោយសោះ ខំប្រឹង
លុះស្តមកំព្រឹងនៅសល់តែស្បែកនិងឆ្អឹង ប្រដាប់ដោយខ្សែសរសៃរុំពង្រអង្គប្រាណដូច
រល្មើជ្រៃ ។ មិនយូរប៉ុន្មានព្រះអង្គទ្រង់ដួលស្លូតស្តឹងលើផែនពសុធា ទេវតាគ្រប់ឋាន
ឆកាមាវចរ មានទេវតាឋានត្រៃត្រីង្សជាដើម ផ្អើលនោឡោ សក្តិទេវរាជបើកទិព្វ-

ចក្ខុទាញពិណមានខ្សែបីមកដេញថ្វាយ រឹតខ្សែមួយតឹងដាច់ភឹង, រឹតខ្សែពីរធ្ងរស្ទូរមិន
 ពីរោះ, រឹតខ្សែមួយយ៉ាងកណ្តាល សម្លេងពីរោះស្រួល ។ ទ្រង់មានស្មារតីឡើង
 ល្បែងយល់អំពើប្រព្រឹត្តិក្តីតឹងពេក នាំឲ្យខូចប្រយោជន៍ ហើយព្រះអង្គក៏សោយក្រយា
 ស្វាយវិញជាធម្មតា ពួកភិក្ខុបញ្ចវគ្គិយសម្គាល់ឃើញព្រះអង្គបែរមកឆាន់ចង្កាន់ដូច្នោះ
 ក៏នាំគ្នាថយទៅនៅឯព្រៃឥសិបតនមិតទាយវ័ន ទៀបក្រុងពារាណសី ដោយយល់
 ថា ព្រះសិទ្ធត្ថធ្វើទុក្ខភិរិយាអស់ ៦ រស្សា ម្តេចគង់មិនបានត្រាស់ដឹង ចុះចំ-
 ណង់បើព្រះអង្គត្រឡប់បែរសោយក្រយាហារជាធម្មតាវិញ តើកាលណាឡើយនឹង
 បានជួបនូវមោក្ខធម៌ ។

ពុទ្ធប្បថា

- សម័យនោះមានឧបាសិកាម្នាក់ឈ្មោះសុជាតា ជាធីតានៃសេនកុដុម្ពិក បាន
 ចំណាយទ្រព្យប្តូរសេនកហាបណៈ ដើម្បីចាត់ចែងធ្វើពលិកម្ម ចំពោះទេពតាទាំង
 ឡាយ ដែលរក្សាដើមជ្រៃ ក្រោយពីបានកូនប្រុសច្បងម្នាក់តាមបំណង ។
- ព្រឹកព្រាងរាំងស្រឡះ នក្ខត្តបុក្សប្រកបដោយតិច្ចិពេញបូណ៌មីនៃខែពិសាខ
 នាងសុជាតាយកភាជន៍ទៅត្រងយកទឹកដោះគោ មកចម្អិនជាមធ្យុបាយាស ខណៈ
 នោះចតុលោកបាល បានចុះមកជួយរក្សាជើងក្រាន មហាព្រហ្មយកស្លេតធ្មត្រមក
 បាំង , សម្តេចអមរិន្ទ្រាធិរាជថែភ្លើង, ទេវតាក្នុងសេនចក្រវាឡ នាំទិព្វឧជារសមក
 ដាក់ក្នុងមធ្យុបាយាស ដោយអនុភាពរបស់ខ្លួន ។ លុះចម្អិនរួចស្រេចកាលណា

នាងសុជាតាមួយអន្លើដោយនាងបណ្ណាទាសី ឆ្ពោះទៅដើមជ្រៃ ថ្វាយមតុបាយាស ព្រមទាំងភាជន៍មាស ហើយក៏ដើរចេញទៅ ។

● ថ្ងៃពិពេលនោះ មហាបុរសវ័តន៍ ទ្រង់តើនចាកអាសនាយាងប្រទកិរណ ដើមជ្រៃបីជុំ រួចហើយ ព្រះហស្តកាន់ភាជន៍យាងទៅកាន់ស្ទឹងនេរញ្ជរា ដល់ហើយ ក៏តម្កល់ទុកទៀបឆ្នេរស្ទឹង ចុះស្រង់ទឹក រួចស្រេចកាលណា ទ្រង់បែរព្រះភក្ត្រទៅ កាន់បុរត្តិមទិស ពូតមតុបាយាសជា ៤៩ ពំនូត សោយអស់រលីងហើយទ្រង់អធិដ្ឋាន បណ្តែតភាជន៍មាសទៅក្នុងស្ទឹង ។ ក្នុងសាយណ្ណសម័យ សោតិយព្រាហ្មណ៍បាន ថ្វាយស្តាសម្រាប់ទ្រាប់គង់ ឧប្បត្តិកជារតនបល្ល័ង្ក ហើយព្រះអង្គបានអធិដ្ឋានមាំថា បើអាត្មាអញមិនបានត្រាស់ទេ និងមិនក្រោកចាកបល្ល័ង្កនេះឡើយ ។

ចិត្តភក្តិ

● ពុទ្ធមាមកជន ទោះបីក្នុងនិគមជនបទច្រកល្អកតូចតាចក៏ដោយ គង់នៅ ដឹងដែរថាក្នុងយប់ព្រះសិទ្ធត្ថ គង់លើរតនបល្ល័ង្ក ពពួកមានចិត្តបាប បាន ផ្តន្ទាផ្តាញ់ព្រះអង្គដោយវិធានការច្រើនយ៉ាង មានការនិម្មិតខ្យល់ព្យុះសង្សារា បក់រំ លើងលេណដ្ឋានព្រៃភ្នំក្រំថ្មតិ រឹបពិត និងបង្ករភ្លៀងធំ , ភ្លៀងដុំថ្ម , ភ្លៀងគ្រឿង ប្រហារ, ភ្លៀងរងើកភ្លើង, ភ្លៀងជេះក្តៅ, ភ្លៀងដីខ្សាច់, ភ្លៀងភក់, ផ្សែង ងងឹតអ័ព្ពពាសពេញទិសទស ដើម្បីផ្តាញ់ឲ្យព្រះអង្គឃ្នាតចាករតនបល្ល័ង្ក ។ តែផ្ទុយ ទៅវិញ នាំឲ្យព្រះអង្គរឹតតែមានចិត្តភក្តិតែងមាំ យកព្រះធរណី ធ្វើជាបន្ទាល់នៃព្រះ

ទីយព្រះអង្គ ។ ក្រុងមារក្តោណាស់ ចាប់យកចក្រាវុធមុខមុតពិសិដ្ឋ ចោលតម្រង់
ទៅរកព្រះបរមពោធិសត្វ ក្លាយទៅជាពិតានស្ថិតនៅពីខាងលើវិញ ។ ចំណែក
ពួកមារបរិស័ទ ចាប់កាច់កំពូលភ្នំធំ ។ ចោលសំដៅព្រះពោធិសត្វ ក្លាយទៅជាមា
លាសម្រាប់បូជាព្រះអង្គវិញ ។ ពួកទេវតា ដែលរក្សាព្រះសិទ្ធក្នុង ភ័យណាស់ រត់
ទៅឈរលើភ្នំចក្រវាឡហើយគិតគ្នាថា ព្រះពោធិសត្វប្រគ្រូក្សជាតិក្សណក៏រួមដោយ
សម្មាដែមារហើយមើលទៅ ។ ជាអវសាន ជ័យជម្នះត្រូវបានទៅលើព្រះសិទ្ធក្នុ
សព្វេជតាញាណ ពួកមារបាត់បង់ខ្លួនខ្លាចចុះញឹម ទទួលស្គាល់ ព្រះពោធិសត្វថាជា
មហាបុរសប្រកបដោយចិត្តកក្កិ ដើម្បីឆ្លងកាត់រដ្ឋសំសារ នាំសត្វទៅកាន់ត្រើយ
គឺព្រះនិព្វាន ។

សំណួរ

- ១- ចូរពន្យល់ន័យពាក្យ : ពុទ្ធមាមកជន រតនបល្ល័ង្ក លេណដ្ឋាន
ប្រគ្រូក្ស សព្វេជតាញាណ ។
- ២- ចូរពន្យល់គំនិតអត្ថខាងលើនេះ ។

រោងពុម្ព មិត្តភាព
កម្ពុជា-សូវៀត

តម្លៃ : ១២០០ ៛